

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GELECEK YAYINLARI
DEYAZ DIZİ

UNUTULMAYAN AŞK

Charlotte Lamb

Unutulmayan Aşk

Charlotte Lamb

BİRİNCİ BÖLÜM

Natalie alyansının kaybolduğunu fark ettiğinde kahve molasındaydılar.

Cam şekerliği Carol'a uzatmıştı. Birden eli havada kaldı. Carol ise ne olduğunu anlayamadan gözlerini ona dikti. Natalie dehşetle yüzüksüz sol eline bakakalmıştı.

Carol, "Ne oldu?" diyerek eğildi, şekerliği alıp masaya koydu. Natalie'nin gözlerinde biriken yaşlara bakarken, düzgün hatlı yüzünde derin bir acı belirdi.

"Natalie! Söylesene, ne oldu?"

Natalie dili tutulmuş gibi güçlkle, "Yüzüğüm," dedi.

Carol bir bakışta durumu anladı. Telaşı gözlerinden okunuyordu.

"Olamaz! Zavallı Natalie."

Kollarıyla Natalie' yi sardı. Onu avutmaya çalıştı.

"Sakin ol. Bir düşün bakalım, en son nerede görmüştün? Sabah ellerini yıkarken çıkarmış mıydın? Daha sonra gördüğünü hatırlıyor musun?"

Hayır, Natalie hiçbir şey hatırlamıyordu. Kafası allak bullaktı.

Bir an, o gün olup biten hiçbir şeyi hatırlayamadı.

Sanki o gün hiçbir şey olmamış, hiçbir şey yapmamıştı.

Çünkü, aklı hep Angus'taydı.

Sabahtan beri onü düşünüyordu. İkinci evlenme yıldönümleriydi.

Aslında pırıl Pırıl bir gün olmalıydı. Tıpkı düğünlerindeki gibi.

O gün ansızın boşanan bir sağanağın ardından güneş çıkmıştı. Natalie sessizce düşünmeye devam etti.

Beyaz kurdeleli gelin arabasından babasının kolunda inerken yumuşacık bulutların arasından sıyrılan parlak güneşi görmüştü. Babası da ona bakmış, mutlulukla gülerek, "Hepsi senin için," diye fısıldamıştı. Natalie kilisede Angus'a doğru yürürken gülümsüyordu.

"Bir düşün," diye Carol hatırlattı, sabırla. "Sabahleyin bir ara gözüne ilişmiş olmalı."

Kitaplıktan kitap alırken düğün resimlerinin üstünde oynaşan güneş ışıkları gözüne vurmuştu.

O an bütün vücuduna sivri buz parçaları batırılmışçasma acı duymuş, hemen gözlerini başka yana çevirip oradan uzaklaşmıştı. Gün boyu evliliğinin anısıyla yaşayacağını düşündükçe umutsuzluğa kapılıyordu.

"Daktilo yazarken," diye başladı Carol. Bir yandan da sevecen, koyu kahverengi gözleriyle onu izliyordu. "Hiç eline bakmadın mı?"

Natalie sessizce başını salladı.

Baksa bile hiçbir şey görececek durumda değildi ki. Her yerde Angus'un yüzünü görüyordu. Pencereelerde gülümseyen gri gözleri yansiyordu. Her kıpırdayan gölgede koyu renk saçlarının şeklini görüyordu. İmkânsız diye düşündü.

Tam bir yıl önce öldüğüne inanmak çok güçtü.

İlk evlenme yıldönümleri farkına varmadan geçmişti. O gün hiçbir şeyi hatırlayamayacak kadar hastaydı. Hiç kimse de ona bunu hatırlatmak istememişti.

"Umarım evdedir," dedi Carol, Natalie'yi düşlerden sıyırmaya çalışarak.

"Banyoda ya da yatak odasında unutmuşsundur belki de.

Genellikle yüzükler böyle yerlerde unutulur. Herhalde bu sabah giyinirken çıkardın parmağından."

Natalie onun canını sıktığını fark ederek üzüldü. "Evet, herhalde," diye geçiştirdi.

Zorlukla kendini toparladı, elini uzun saçlarının arasından geçirirken ürkek ürkek gülümsedi.

Saçlarını aylardır kestirmemişti.

Adamakıllı uzamış saçları bir ipek parlaklığıyla sırtına iniyordu. Kısalttırmak gerek diye düşündü. Uygun bir biçim verdirmeliydi. Ama şimdi saçlarıyla uğraşacak durumda değildi.

Carol hafifçe gülümseyerek, "Bu gece ne yapıyorsun?" diye sordu.

Natalie umursamazlıkla omuz silkti. "Eve gideceğim herhalde." Başka ne yapabilirdi ki!

Haftalardır dışarı çıkmamıştı. Arasıra, Dorset kıyılarında Weymouth'da küçük bir evde oturan annesiyle babasına uğruyordu. Evleri, yarım ay biçimindeki koya bakıyordu. Bu manzara, evi satın almalarında en önemli etken olmuştu.

Natalie'nin arabası yoktu. Trenle de oldukça uzun sürüyordu. Bu yüzden onlara sık sık gidemiyor, ama her hafta mektup yazıyordu. Kuşkusuz çalakalem yazılmış sıradan mektuplardı bunlar.

Onlara yazabileceği hiçbir şey yoktu. Bazen oturur, yazacak bir şeyler bulmak için saatlerce düşünürdü.

"Korkunç mutsuzum! Keşke ben de onunla birlikte ölseydim!" diye yazmak düşüncesizlik olur, onları üzmekten başka bir işe yaramazdı. Oysa ellerinden bir şey gelmezdi.

Angus'un ailesine daha da az gitmişti. Geçen yıl iki kez İskoçya'ya giderek onları ziyaret etmişti. Her gidişi ayrı bir ıstırap olmuştu, ama yine de gitmişti.

Angus'un annesi büyük bir metanet göstermiş, bu da her şeyin daha kötü olmasına yol açmıştı.

Çünkü Natalie, Angus'un yalnız kendisi tarafından değil, annesiyle babası tarafından da ne kadar çok sevildiğini biliyordu.

Tek oğullarıydı Angus. Bu yüzden ona tapıyorlar, onsuz edemiyorlardı. Angus'un ölümü annesiyle babasını çok sarsmıştı.

Natalie'nin sık sık ziyaret ettiği tek kişi kız kardeşi Angela'ydı. Angela evliydi. İki küçük çocuğu vardı. Hayat dolu, gerçekçi bir insandı. Natalie'yi hayata bağlayan bir o vardı. Devamlı söylenir durur, Natalie'ye durmadan iş çıkarır, boş kalıp, içine kapanmasına fırsat vermezdi.

Derin bir iç çekerek, "Natalie, uyan!" dedi Carol.

Natalie kendisini korumak ister gibi Carol'a baktı. Metropolis Televizyonunda çalışmaya başladığından beri diğer sekreterlerin pek çoğuyla arkadaş olmuştu. Ama içlerinde en iyi Carol'la anlaşıyor, onun dostluğuna önem veriyordu.

"Özür dilerim, canını sıkıyorum," dedi.

Sonra derinden gelen bir sesle, "Biliyor musun, bugün benim evlenme yıldönümüm," diye ekledi.

Carol derin bir soluk aldı.

"Olamaz! Ah, Natalie, çok üzgünüm. Yüzüğünü tam da bugün kaybetmen ne kadar kötü."

Natalie yüzünü ekşiterek sol eline baktı. "Kabahat bende. Biraz zayıflamışım. Yüzüğü değiştirmeyi, biraz küçülttürmeyi düşünmüştüm, ama ihmal ettim."

Yapılması gereken işler nedense hep ileri atılırdı.

"Rahatça parmağıma girip çıkmasını istemiştim. Nasıl düşüverdiğini hiç fark etmedim."

Carol onu dikkatle süzdü.

"Azıcık inceldin, ama hâlâ büyüleyici bir güzelliğin var. Senin boyunu kıskanıyorum, biraz daha boylu olmak isterdim."

Carol ufak tefek, topluca bir kızdı. Natalie hemen gülümseyerek cevapladı:

"Sen böyle de güzelsin, çok tatlısın."

Carol, alt dudağını dişlerinin arasına alarak güldü. Zarif, yuvarlak bir yüzü, koyu kestane rengi saçları, biçimli bir vücudu vardı. Sık sık gülümseyişiyle çevresindekileri hemen etkilerdi. Aynı bölümde çalışan bazı gençlerin ilgisini çekmesine, hattâ onlara karşılık verir görünmesine rağmen, bir erkek arkadaşı yoktu.

"Bu gece niye benimle gelmiyorsun?" diye sordu birden Natalie'ye.

"Eve gidip bir başına pineklemekten, bütün gece arpacı kumrusu gibi düşünmekten iyidir."

"Ne?" Natalie gözlerini kısarak ona baktı. "Üzgünüm, gelemem."

"Bir parti," diye diretti Carol.

Natalie, onun akşama bir partiye gideceğini söylediğini duymuş, ama sonra unutmuştu. Yüzünü buruşturdu. Bir partiye gitmek için hiç bu kadar isteksiz olmamıştı.

"Çok düşüncelisin, ama gelebileceğimi sanmıyorum."

"Geleceksin!" Carol inatla diretiyordu. "Burada dokuz aydır çalışıyorsun, hiçbir partimizde bulunmadın. Artık bize katılmanın zamanı değil mi? Ofistekiler yerine hoşsohbet insanlarla tanışırsın. Oldukça rahat bir grubuz. Biliyorsun, her şeye rağmen hayat devam ediyor Natalie."

"Bunun farkındayım," diye gülerek onayladı genç kadın.

Çalıştıkları bölümde, tek başına yaşayan çok insan vardı. Bunlar Londra'da ya apartman dairelerinde ya da pansiyonlarda kalıyorlardı. Çoğu ailesinden uzaktaydı. Çalışma saatleri dışında bir araya gelip eğleniyorlardı.

Natalie çevresinde olup bitenlere belli belirsiz bir ilgi duymuş, ama pek umursamamıştı.

"Geliyorsun," dedi Carol ısrarla pembe rujunu sürerken. "Onu bunu anlamam, sakın karşı çıkayım deme!"

"Belki bir başka akşam," diye kaçamak bir cevap verdi Natalie. Bu gece dışarı çıkıp eğlenemezdi. Doğru olmazdı.

Carol ona "Tartışma istemiyorum," dedi. "Senin evde yalnız başına oturmuş kendini yiyip bitirdiğini düşündükçe benim gecem de berbat olacak."

Natalie kızardı, çekinerek ona bakıp: "Buna yol açacak bir şey söylediysem, özür dilerim..."

Carol hemen, "Yo, hayır," dedi. "Özür dilemesi gereken benim. Böyle söylememeliydim, ama ne olur gel. Bir saatliğine şöyle bir uğrar, millete bir merhaba dersin. Sanırım artık kabuğundan çıkmak zorundasın."

Daha önce Carol'dan başkaları da Natalie'ye bu konuda baskı yapmışlardı. Ama bu kez fena halde incinmişti. Kendini yiyip bitirmek, kendine acımakla suçlanıyordu sanki.

Kendine acımak? Belki de aylardır yaptığı buydu. Bir hafta kadar önce Angela'dan da azar işitmişti:

"Biraz toparlan artık. Düşünsene, Angus seni böyle görmek ister miydi? ... Gerçekleri görmelisin artık. Angus öldü, ama sen yaşıyorsun. Belki üzücü, ama gerçek."

Kız kardeşine nefretle bakmış, kapıyı vurup çıkmıştı Natalie.

"Elbisem parti için uygun değil." Partinin saat sekizde başladığını biliyordu, kendisiyse altıya kadar çalışıyordu. Eve gidip üstünü değiştirecek zamanı yoktu.

Carol'un yüzü birden aydınlandı.

"Yeni bir elbise al," dedi. "Ben de seninle gelirim, ne dersin? Başkalarına elbise seçmeye bayılırım. Yemek saatinde gideriz."

Metropolis Televizyonu, Londra'nın göbeğinde, büroların bulunduğu bembeyaz yeni bir bloktaydı.

Bina büyük bir müteahhit firma tarafından yapılmıştı. Firma buraya kiracı bulmakta oldukça güçlükle çekmiş, Metropolis kiraladıdaysa orada çalışanlar buraya 'beyaz fil' adını takmışlardı..

Son derece modern bir büroydu. Katlar pırıl pırıl, geniş ve ferahtı. Ancak giderek bazı sakıncalar çıkmaya başlamıştı. Ortalıkta o kadar çok dolaşan vardı ki, insanın kendini işine vermesi imkânsızdı. Sürekli bir hareketlilik, bitmek bilmeyen bir gürültü vardı.

Natalie, büronun bir köşesindeki masasına dönerek kendini işe vermeye çalıştı.

Tanınmış bir yapımcı olan Jake Lang'in bir senaryosunu daktilo ediyordu.

Yaptığı iş aslında ilginçti. Severek yapıyordu. Ama bugün kendini işe vermekte güçlük çekiyordu. Teypten daktilo ettiği yazısına devam etmek için kulaklığı taktı. Çalışmaya koyuldu.

O kadar dalmıştı ki, Carol kulaklığı çekip alınca birden sıçradı.

"Haydi yemeğe!"

Bürodaki duvar saatine şaşkınlıkla bakarak başını salladı. Zaman ne çabuk geçmişti! Teybi kapattı. Uzun süredir dinlediği o derinden gelen ses sustu.

Carol, omuzunun üstünden eğilerek baktı.

"O ne?"

"Lang'in yeni senaryosu, öncelikle bunu yapmam istendi."

"Olamaz, ne kadar şanslısın! Onunla çalışmak için neler verirdim."

Carol kahverengi gözleriyle anlamlı anlamlı baktı. Dişlerini göstererek gülümserken,

"Sandra söyledi, geçen hafta gelmiş. Onu asansörde görmüş, bronzlaşmış teniyle eskisinden de çekiciymiş," dedi.

Natalie onu duymadı bile. Yazdığı sayfaları dikkatle dosyaya koyuyordu. Sonra dosyayı, üst çekmeceye kilitledi. Carol'un dikkatini çekmişti.

"Niye öyle yaptın?"

"Yazıyı verirken çok gizli olduğunu not etmiş. Senaryoyu göndermeden önce kimsenin görmesini istemiyor."

Carol etkilenmiş göründü: "Afrika'da maden buldu galiba!"

Jake Lang, bir film ekibiyle birlikte iki yıldır Afrika'daydı. Arapların Afrika'ya yerleştiği ilk günlerden başlayarak kıtanın gelişmesini konu alan bir film çekiyorlardı. Lang'in hazırladığı bu tür programlar büyük ilgi topluyordu. Daha önce hazırladığı iki diziyi herkes beğenmişti. Söylendiğine bakılırsa, bu üçüncü dizi rekor kıracaktı. Daha şimdiden birçok yabancı televizyon şirketi yayın hakkını almak için teklifte bulunmuştu. Amerikan şirketlerinden bazıları Jake Lang'le çalışmak istemişler, ama bilindiği kadarıyla o hepsini geri çevirmişti.

Natalie senaryoyu daktilo ederken kendi düşüncelerine iyice dalmış olmasına rağmen, teypten aktardığı metnin çok iyi olduğunun farkındaydı. Lang'in sesinde ölçülü bir buyurganlık ve gizli bir duygusallık vardı. Sanki ne istediğini bilen ve hiçbir engel tanımayan bir adamın sesiydi.

Koridorda Carol'un peşinde asansöre giderken Jake Lang'i aklından çıkarması zor olmadı.

Yeni bir elbise alma fikrine kendini iyice kaptırmıştı. Carol durmadan konuşuyordu.

"Parlak, seksi bir şeyler," diye fikrini açıkladı.

"Kırmızı. Sen kırmızı giyebilirsin."

Bürodan çıktıktan beş dakika sonra mağazaya geldiklerinde, Natalie birden çok şık bir elbise gördü, ama kırmızı değildi. Carol başını sallıyordu.

"Mavi olmaz," diye itiraz etti. "O renk sana yakışmaz."

Mavi değil, dedi Natalie kendi kendine. Yeşille mavi karışımıydı. Değişik, harikulade bir deseni vardı.

Güneş ışınlarıyla yıkanan Akdeniz suları gibi parlak ve serin.

Natalie üstünü değiştiği bölmeden çıktığında Carol da elbisenin gerçekten güzel olduğunu kabul etti.

"Görenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak," diye yavaşça fısıldadı.

Bürodan doğru partiye gideceklerdi. Vestiyerde üstlerini değiştirmek bayağı eğlenceliydi. Partiye giden başka kızlar da vardı. Birbirlerinin giysilerini överek, parfüm ve mücevherlerini değiş tokuş ederken gülüşüyorlardı.

Natalie giyinip çıktığında şaşırdılar. Şirkete girdiğinden beri onu bu kadar güzel görmemişlerdi. Onlarda bıraktığı bu etkiden Natalie de hoşlanmıştı.

Aynada, sırtından dalga dalga inen parlak siyah saçlarıyla ince, uzun boylu, genç bir kadın gördü.

Aynı büroda çalışan Sandra: "Haksız rekabet," dedi.

Sonra bunun bir şaka olduğunu açıklamak istercesine dişlerini göstererek güldü. Ama açık mavi gözleri bayağı kaygılıydı.

Carol bir yandan koklamaya çalışarak, ' "Bu parfüm ne," diye sordu.

"Chanel," dedi Natalie.

"Atıyorsun. Sen mi aldın?"

"Evet," dedi. Parfümerinin önünden geçerken aniden almak istemişti.

Nişanlıyken doğum gününde Angus ona 'Chanel' hediye etmişti. En sevdiği parfümdü.

Sandra biraz surat astı. Meraklı bakışlarıyla, "Ben de..." diye başladı. Carol hemen sözünü kesti..

"Yo, hayır. Natalie için uygun, ama sen yeterince koku sürmüşsün. Seyyar parfümeri gibisin zaten."

Sandra terslenerek omuz silkti.

Aslında kötü biri değildi, ama arkadaşlarında gördüğü her şeyi istemek gibi bir alışkanlığı vardı. Giysilerini, mücevherlerini, hattâ erkek arkadaşlarını bile. Bir şeyi istediği zaman onu elde etmek için yapmayacağı şey yoktu. Natalie'yi tepeden tırnağa süzerken birden gözleri parladı. Carol onun bu

davranışında hoş olmayan bir şeyler sezinedi ve çabucak gitmeleri gerektiğini belirtti.

"Çok geç kalmayalım. Yoksa yiyecek bir şey kalmaz. Rob, havyar da alacağını söyledi, acele etmezsek avucumuzu yalarız."

Rob'un doğum günüydü. Küçük apartman dairesinde adım atacak yer kalmamıştı.

Müzik korkunç bir gürültüyle çalıyor, odalar olduklarından da küçük görünüyordu. Hele böylesine kalabalıkken.

Banyodan mutfağa kadar her yer doluydu. Bazı konuklar daracık holde duvara dayanmışlardı. Rob akıllıca davranarak bütün komşuları da davet etmişti. Böylece kimse gürültüden yakınmayacaktı.

Pikabın sesini biraz olsun kısmayı kimse düşünmüyordu. Ses bütün binayı sarmıştı.

Natalie bir parça kurutulmuş balık, aralarına ananas konularak çubuğa geçirilmiş küçük bir kaç jambon parçası ve birkaç gevrek yemişti. Gerçekten de her şey bitmek üzereydi.

Gelenlerin ancak yarısına yetecek kadar yiyecek vardı. Rob, kızlara neşeyle gülümseyerek içecek bir şeyler kaldığını söyledi.

Natalie ilgi ve heyecanla karşılanmıştı. Eline zorla bir bardak tutuşturmuşlardı.

İçki içmekten hoşlanmadığı halde, bardağının her boşalışında yeniden doldurulduğunu fark etti. Midesine çok az şey girdiğinden içkinin etkisini hissetmeye başlamıştı.

Bazı gençlerle dans etti. Onların övgülü sözlerini kaçamak cevaplarla geçiştirdi.

Doğrudan randevu vermesini isteyenlerden bir yolunu bulup yakasını kurtardı.

Soğuk esprilerine güler gibi yaptı. Bu kalabalıkta Carol'u kaybetmişti. Öbür kızlar da gelir gelmez kalabalığa karışmışlardı.

Bir süre sonra sigara dumanından göz gözü görmez olmuş, evin içi iyice ısınmıştı.

O ara Natalie dans etmekte olduğu gençten özür dileyip hep bir ağızdan konuşan kalabalıktan sıyrılarak kapıya doğru kendine yol açtı.

İçeri doğru soğuk sert bir rüzgâr esiyordu. Natalie orada nefes alabileceği boş bir yer bulup, odaya bir göz atmak için dönerken, siyah saçları rüzgârda dalgalandı.

Joe Hartley uzanıp büyük ışıklan söndürdü. Oda loş bir hal aldı.

Birisi, "Büyük düşünür Joe," diye bağırınca herkes güldü.

Sonra başka biri müziği değiştirdi. Şimdi ağır ve romantik bir parça çalıyordu.

Dans edenler yanak yanağa sallanıp duruyorlardı.

Partinin bütün havası değişmişti. Gürültü dinmiş, müziğin tatlı ezgilerinden başka bir ses duyulmaz olmuştu.

Natalie soğukta yalnızlık duygusuyla ürperdi.

Sıkıntıyla, gitsem iyi olacak, diye düşündü. Veda etmek için Carol'a bakındı.

İşte ne olduysa o anda oldu.

Holün öbür ucunda siyah saçlı birini gördü. Sanki hızla aşağı inen bir asansördeymiş gibi bir duyguya kapıldı. Kalbi sıkıştı.

Adamın sık siyah saçlarının rengi ve şekli, kafasının arkadan görünüşü, ensesindeki çıkıntı,

hepsi tam anlamıyla Angus'a benziyordu.
İnanamayarak baktı. Bir an için doğru olabileceğini geçirdi aklından.

Hattâ konuşurken, tembel tembel öne eğilmiş duruşu bile benziyordu.
Yalnız giysileri farklıydı. Angus hiçbir zaman dar blucinle gri tişört giymezdi.
Her zaman kusursuz ve şık elbiseler giyerdi.

Natalie yine de içinden adamın yüzünü dönmesini diliyordu. Kuşkusuz
Angus'la ilgisi yoktu adamın.
Yine de onun yüzünü görmeden oradan ayrılamazdı.

Anlaşılan olanca dikkatini genç adama yöneltmişti, çünkü , adamın,
bakışlarını hissetmişçesine kımıldadığını sezinledi. Sırtındaki tişört bütün
kaslarını ortaya koyacak kadar sıkı bir biçimde bedenini sarmıştı.

Adam başını çevirdi, Natalie'nin durduğu köşeye bir göz attı.
Profilinde bile az çok bir benzerlik vardı.

Natalie'ye dikkatle baktı. Natalie birden adamın Angus'a hiç benzemediğini
fark etti.
Natalie, hayal kırıklığına uğramışçasına orada tek başına duruyor, adama
bakıyordu.

Farkında değildi ama, deniz yeşili elbisesi loş ışığın altında baştan çıkarıcı
bir görüntü oluşturuyordu.
Natalie'nin şakağı zonkluyor, boğazı kuruyordu. Gözleri koskocaman
açılmış, ürkek ürkek bakmaktaydı.

Genç adama bakarken dalıp gitmişti Natalie.

Güçlü, vahşi yüz çizgilerini, kısık gri gözlerini, biçimli dudaklarını dikkatle
izliyordu.
Kemikli yüzüne baktıkça, az önce edindiği izlenim değişiyordu. Yüzü
Angus'a benzemiyordu belki, ama o dehşet verici benzerlik yine de vardı.

Birden ona nasıl baktığını fark etti. Gözlerini başka tarafa çevirirken kızardı, çıkıp gitmek amacıyla döndü.

Carol'a ertesi gün her şeyi açıklayabileceğini düşündü.

O sırada bir el omuzuna dokundu.

Dönüp baktı. Yanında kimin durduğunu gördüğü zaman az daha soluğu kesiliyordu.

Adam sanki birbirlerini epeydir tanıyorlarmış gibi teklifsizce "Merhaba," dedi.

Onun gelmesini bekliyormuş gibiydi. Natalie şaşırdı, kızardı. Boynundan yüzüne doğru bir sıcaklık yayıldı.

Gri gözler onu büyülenmişçesine izliyordu. Boğulurcasına, "Merhaba," dedi. Ne düşünüyor olabilirdi acaba?

Adam onun gözlerinin içine bakarak gülümsedi: "Dans edelim mi?"

Natalie gözlerini ondan kaçırıp kekeleyerek özür dilemeye çalıştı. Ama genç adam parmağını onun dudaklarının üstüne koyarak gülümsedi.

Koluyla belinden kavradı. Bu ilk dokunuş genç kadında bir gerilim yarattı. Başını kaldırıp bakınca adamın da kendisine baktığını gördü.

Birden bu adamdan bir daha ayrılamayacağını, zaten onun da bundan emin olduğunu sezdi.

Müzik onları çekiyordu sanki. Vücutları birbirine yapışmıştı.

Adam, Natalie'yi sımsıkı sarmıştı. Bir eli belindeydi, öbür eliyse sırtında yavaşça dolaşıyor, omuzlarını usul usul okşuyordu. Natalie hayal âleminde gibiydi. Gözleri kapalı dans ederken yanağını adamın yanağına dayamıştı. Onun elmacık kemiğinin sertliğini ve gergin tenini yanağında hissetmek genç adamın da hoşuna gitmişti. Çevrelerinde sigara dumanları arasında birtakım gölgeler dolaşıyor ama Natalie hiçbirini seçemiyordu. Kafası oldukça dumanlıydı.

Şimdi kollan genç adamın boynuna dolanmıştı .

Bunun ne zaman olduğunu bile hatırlayamıyordu.

Genç adam kulağına, "Tanrım, ne kadar güzelsin," diye fısıldadı. Ağız kulağının üstünde gezindi. Kulak memesine, kulağının arkasına hafif öpücükler kondurdu. Yüzü gür saçlarına gömülmüştü.

Natalie hiç konuşmadı. Eli genç adamın siyah saçlarında geziniyordu. Ensesine inen saçlarını hafif hafif okşuyordu. Hiçbir şeyin farkında değil gibiydi. Bu düş dünyası onu gittikçe sarıyordu. Angus'u düşündü.

Omuzundaki el usulca boynunda gezinip hafifçe çenesini tuttu. Natalie başını çevirdi. Gözleri kapalıydı. Birden dudaklarına bir ağzın dokunduğunu hissederek yavaşça inledi.

"Buradan gidelim," diye tuhaf bir sesle mırıldandı genç adam.

Hâlâ ayaktaydılar.

Natalie yarı kapalı gözlerini gönülsüzce açtı. Odada sanki gölgeler yüzüyordu. Az sonra bu gölgelerden bazılarının yüzleri belirdi. Kimi kaygılı, kimi neşeliydi. Ama bir tanesi öbürlerinden farklı bir öfkeyle doluydu.

Sandra'nın nefret dolu küçük gözleri delip geçecekmişçesine Natalie'ye dikilmişti. Natalie de dalgın, hülyalı gözleriyle ona baktı. Artık gördüklerinin kim olduğunu açıkça seçebiliyordu.

Gözleriyle onu izleyerek, "Geliyor musun?" diye yineledi genç adam.

Natalie kirpiklerinin arasından bakarak gülümsedi. Ancak bu gülümseyişinin fazlasıyla davetkâr olduğunun farkında değildi.

Genç adamın garip bir iç çekişle, "Üzerine bir şey almayacak mısın?" diye soran sesi sertti. Sanki konuşmak çok zor geliyordu. Aslında Natalie için de durum aynıydı. Cevap bile veremedi, yalnızca başını salladı.

Daha sonra odadan çıkmak için kendilerine yol açmaya çalıştılar. Onları izleyen gözlere aldırmadan yürüdüler.

Adam kapının önünde kolunu Natalie'nin omuzuna attığında, müziğin tatlı ezgileri genç kadının kulaklarındaydı hâlâ. Gecenin soğuğu içine işledi. Derin bir soluk aldı.

"Arabam, biraz yukarıda," dedi genç adam. Natalie, bu şiddetli rüzgârda yürürsem belki biraz kendime gelirim, diye düşündü.

Aç karnına içtiği içki fena vurmuştu. Çok geçmeden arabaya vardılar.

Hareket ettiklerinde, arabanın içi yavaş yavaş ısınırken, Natalie adama iyice sokuldu. Adam kolunun üzerine dalga dalga dökülen saçlara baktı. Natalie başını onun koluna dayamış gülümsüyordu.

"Hayatımda senin kadar az konuşan kadına rastlamadım."

"Üzgünüm," diye cevap verdi genç kadın.

"Yo, hayır, üzülecek bir şey yok," dedi adam. "Ben aslında az konuşan kadınlardan hoşlanırım."

Gri gözlerini Natalie'den ayırmayan genç adam profilden Angus'a çok benziyordu.

Angus'un da böyle güçlü hatları vardı. Sağlam ye güçlü yapısı sayesinde iyi bir rugby oyuncusu olmuştu.

Evet, adam birçok yanıla Angus'u hatırlatıyordu. Hırsı, hareketliliği, hattâ araba kullanışı bile ondan izler taşımaktaydı.

"Nerede oturuyorsun?" diye sordu.

Natalie gözlerini kapamış, arkasına yaslanmıştı. Oturduğu yeri tarif etti. Boş caddelerden geçtiler, araba durduğunda genç kadın hâlâ bir hayal âlemindeydi.

Adam gözlerini ondan ayırmaksızın , "Kahve içelim mi?" diye sordu.

Natalie çevresine bakındı, adamın yanında durduğunu görünce şaşırmıştı sanki. Gülümsedi.

Dışarının soğüğundan sonra ev sıcak gelmişti. Adam onu mutfağa kadar izledi.

Natalie cezveyi almak için uzanırken, adam arkadan sarılıp onu kendine çekti.

Dudakları genç kadının ensesinde gezindi. Natalie, onun gövdesinin gerginliğini gövdesinde hissetti.

"Yalnız düşlerde olur sanırdım," diye fısıldadı adam. "Sen bir hayal misin yoksa?

Gerçek olamayacak kadar güzelsin."

-Natalie gözleri kapalı "Evet," diye geçirdi içinden, "Bu bir düş. Daha önce de böyle bir düş görmüştüm. Ama asla bu kadar güzel değildi."

Sonucu sezemiyor, içinde kopan fırtınadan başka hiçbir gerçeği kavrayamıyordu.

Genç adam Natalie'yi omuzlarından tutup kendine çevirdi. Dudaklarına doğru eğildi.

Natalie'nin kolları da onun boynuna dolanmış, parmakları hiç de yabancı gelmeyen o gür saçlarını okşuyordu. Yüreği gümbür gümbür atmaya başlamıştı.

Yıllardır ayrı kaldıktan sonra birbirine kavuşmuş âşıklar gibi öpüştüler.

Genç adamın yüreğinin atışlarını hissediyor, teninin sıcaklığını gövdesinde duyuyordu.

Adam onu kendine biraz daha çekti. Elleri durmadan vücudunda geziniyordu.

"Eğer bir düşse bu, dilerim hiç uyanmam," diye mınıldandı.

Dudakları Natalie'nin boynundan aşağılara doğru kayıyordu. Genç kadın kendini onun güçlü kollarına bırakmış, başı geriye düşmüştü. Tenini hırpalamasına aldırmadı.

Erkeğin dudakları yeniden boynundan omuzlarına, oradan da aşağılara, sert göğüslerinin beyazlığına daldı. Birden adam ritmik hareketlerle sarsıldı. Genç kadın bunun ne olduğunu anladı, o da inledi. Erkek sonra dudaklarını genç kadının dudaklarına yapıştırdı. Uzun, çok uzun bir öpüştü bu. Her ikisi de soluksuz kalana kadar sürdü. Natalie, gözlerini aşağı indirerek fısıldadı:

"Kahve?" Ona bakmaya korkuyordu.

Şimdiye kadar hayatında bir yabancıyla hiç böyle bir şey yapmamıştı. Hattâ Angus'la, birbirlerini tanıdıktan haftalar sonra öpüşmüşlerdi. Aslında utangaç" suskun bir kadındı Natalie. Çok içine kapanıktı. Davranışları soğuktu. Hoşlandığı erkeklerle bile arasına bir mesafe koyar, kendine yaklaşmalarına izin vermezdi.

Angus öldüğünden beri kimseyle çıkmamış, erkekleri kendinden uzak tutmaya özen göstermişti. Uzun süredir acı ve yalnızlıkla örülü soğuk bir dünyada yaşamıştı.

Ama bu gece kabuk kırılmıştı işte. Bu durumun kendini incitebileceğini fark ederek ürperdi.

Genç adam kabaca, "İstediğim kahve değil ki," dedi. Sesi iyice boğuk çıkıyordu.

Elini yeniden Natalie'nin boynuna uzattı. Okşayarak: "Bunun ne demek olduğunu bilmiyor musun? Mutlaka biliyorsundur," dedi.

Genç kadın geriye çekildi. Ellerini onun sert omuzlarına dayadı, siyah kirpikleri titredi. Ona diktiği iri mavi gözlerinde korku ve kaygı okunuyordu. Daha şimdiden şehvet duygularıyla erimiş gibiydi.

"Hayır," derken dudakları hafifçe titriyordu. Genç adam onun ellerini avuçlarının içine aldı. İçten gelen garip bir gülümseyişle bakarak, soğuk ve nemli avuçlarını öptü. Nazikçe

"Pekâlâ, belki her şey çok hızlı oldu, ama şimdi buradayız. İkimiz de farkındayız olup bitenin. Bu ilk bakıştan belliydi. Görür görmez istedim seni. Doğrusu, sen de aynı şeyi hissettin."

Natalie'yi tepeden tırnağa tuhaf bir coşku dalgası kaplıyordu. Gözleri cam gibi olmuş, ağzı kurumuştı. Konuşmaya, reddetmeye çabılıyor, ama tek bir söz söyleyemiyordu. Gözleri adamın ağzına takıldı. Bu şehvetle kısılmış ağız yaklaştı, dudaklarını içine aldı. Natalie inledi, kendini ona bıraktı, başı arkaya düştü.

Adam onu hâlâ ihtirasla öperken kucağına aldı, kısa koridoru geçti.

Yatak odasının kapısını ayağıyla açtı. Natalie onun ellerini fermuarında hissettiğinde kendine gelmeye çalıştı, ama adam onu tekrar öptü.

"Düşünmeye çalışma. Bu coşkuya bırak kendini."

Güçlü bir heyecan dalgası benliğini sardı. Karanlık da bunu kolaylaştırıyordu.

Parmaklarını gezdirdiği genç adamın vücudu sanki hiç yabancı değildi. Uzun süredir doyurulmamış cinsel açlığı, karşı koyamayacağı bir güçle kabarmıştı. Adam artık hiç aceleci davranmıyor, usuldan okşuyordu onu. Natalie'nin tenine her dokunuşu genç adamda yeni istekler uyandırıyor, onu adeta çıldırtıyordu. Natali inliyor, adamın çıplak ve kıllı vücudu tenine değdikçe ona daha bir sıcaklıkla sarılıyordu.

Genç adam birden durdu. Sessizce kadının yanına uzandı, karanlıkta ona bakarak:

"Hangi kahrolasica isimdi o? Kimin adını fısıldadın bakayım?"

Natalie o coşkun, sıcak okyanusundan dışarı çıkmak istemedi.

"Ne?" diye kekeledi.

"Angus kim?" diye sert bir biçimde sordu adam.

Bu soru teninin derinliklerine saplanmış bir bıçak gibiydi. Yüzünü kaçırmak için dönerken,

"Aman Tanrım," diye bağırdı.

Ama adam vahşi bir hareketle başını tutarak kendisine çevirdi. "Bir soru sordum!"

Natalie yüzünü elleriyle kapatarak sessizce ağlamaya başlamıştı.

"Kim bu Angus?" diye bir kez daha sordu adam. Bu kez sesinde onu korkutan bir şeyler vardı.

"Kocam," diye fısıldadı.

"Tanrım!" Adam hırsla yataktan fırladı. Yere atılmış giysilerini karanlıkta buldu, bir çırpıda giyindi. Bütün bunları olağanüstü bir hızla yapmıştı. Natalie, onun yüzünü görebiliyordu,, ne kadar kızdığı belliydi.

Natalie öylece yattı. Öyle şaşırmıştı ki, çıplaklığının farkında bile değildi. Bütün gövdesi taş kesilmişti. Kafası allak bullaktı. Acımasızca kendini suçluyordu.

Angus'un kendisine düğünde verdiği küçük gümüş masa saatinin tıkırtısı geldi kulağına.

Saatin aralıksız tik taklan bile sanki onu suçluyordu.

Adam döndü. Tamamen giyinmişti. Natalie karanlığın içinde gözlerini dikerek kendine baktığını hissetti.

Adamın gözlerindeki solgun çelik pırıltısı vücudunun beyazlığına doğru kaydı.

Bu gözlerde onu küçümseyen bir anlatım vardı.

"Seni bana ödünç verdiği için Angus'a teşekkür borçluyum," dedi alaycı bir sesle. "Ama söyle ona, ne kadar ucuz olursa olsun, emanet malları hiç sevmem. Yine de ona bir yakınlık duyduğumu söyleyebilirim."

Natalie, söylenen sözlerin şaşkınlığını üstünden atamadan kapının çarpılıp kapandığını duydu.

Özür dilemek, açıklamak imkânsızdı artık.

Ayak sesleri koridorda uzaklaştı, sonra sokak kapısı açılıp gürültüyle kapandı.

Natalie yastığa kapandı, kendinden geçinceye kadar ağladı ağladı, sonunda bitkin düşüp uyuyakaldı. Bir yıldır ilk kez uykusunda Angus'un düşünüyordum görmedi. Ama gene de kâbuslu bir gece geçirdi. Bütün gece uykusunda sayıklayarak döndü durdu.

Gün ağarırken uyandığında susuzluktan yanıyordu. Bir an öyle kaldı, şaşkınlıktaydı. Çıplak uyumuş olduğunu fark etti. Niye diye düşündü. Sonra hemen hatırladı. Çaresizlikle inleyerek yüzünü buruşturdu.

Sanki ne diye böyle davranmıştı? Ne onun adını sormuş, ne de kendininkini söylemişti. Onu adeta böyle davranmaya zorlamıştı.

Suçlayamazdı.

Böyle hareket eden bir genç kadın için hangi erkek iyi şeyler düşünürdü ki?

Karşılaştıkları andan itibaren ona kolay bir kadın gibi davranmıştı. Kuşkusuz, adam şimdi onun her zaman böyle hareket ettiğini sanacaktı.

Tanrım, umarım bir daha karşılaşmayız, diye düşündü. Şirketten biri olamazdı. Onu daha önce görmüş olsaydı, az da olsa Angus'a benzediğini mutlaka fark ederdi. Partiye gelenlerden birinin arkadaşı olabilirdi.

Suçu partide içtiği içkilere yüklemek anlamsızdı. İçki sadece aylardır süren mutsuz yalnızlığını ortaya çıkarmıştı, o kadar. Ama gene de davranışının bağışlanır yanı yoktu.

Kişiliğinin dışında utanç verici bir şeydi bu. Keşke partiye hiç gitmemiş olsaydı!

İKİNCİ BÖLÜM

İşe geç kalmıştı. Büroya girdiğinde, içersi yazı makineleriyle konuşmaların birbirine katışan uğultusuyla dolmuştu çoktan.

Masasının bulunduğu köşeye doğru yürüdü. Üstüne dikilen bakışların farkındaydı.

Yerine oturup yazı makinesinin örtüsünü çıkardığı sırada, Carol'un ona tuhaf bir ifadeyle, dik dik baktığını gördü.

Bu garip bakışlardan kaçınmak için hemen kulaklığı aldı, kulağına yerleştirdi.

Düğmeyi çevirdi. Derinden gelen o boğuk sesi tekrar duydu.

Ama o sırada koluna biri dokundu. Başını kaldırırken isteksizce düğmeyi kapadı.

Denetçi Bayan Dawkins'in şaşkın şaşkın baktığını gördü. Ellisini aşkın, çok zayıf bir kadındı.

Onun yaşında biri için aşırı derecede pürüzsüz ve yumuşak bir teni vardı.

Sanki gözle görülmeyen bir yıkımın baskısı altındaymış gibi gözleri hep hüzün doluydu.

"Evet, Bayan Davvkins?" diye Natalie nazikçe sordu.

"Bayan Buchan, çalışmanızı aksattığım için özür dilerim. Sizin daktiloya çektiğiniz kayıtlar.

Nasıl bilebilirdim? Aslında bana bağırmasına gerek yoktu. Ama bu adamlar bazen kendilerini

Tanrı falan sanıyorlar. Ahizeyi kulağımdan uzaklaştırmak zorunda kaldım.

Bağırmasına gerek

yoktu, ona söyledim. Bu sefer daha çok bağırdı. Çok sıkıcı bir durum, biliyorum.

Ama onun dediğini yapmak zorundayız."

Natalie kadının ne demek istediğini çıkarmaya çalıştı.

"Bantlarda bir yanlışlık olduğunu mu söylemek istiyorsunuz?"

"Evet, sanırım öyle. Ama hiçbir şey söylemedi."

Natalie sabırla tekrar denedi.

"Tam olarak ne söyledi? Bantları niçin istiyormuş?"

Bayan Davvkins diliyle bir ses çıkardı. "Ne aptalım, değil mi? Hâlâ söylemedim.

Onları hemen 2 numaralı montaj odasına istiyor. Sanırım 2 ve 3 numaralı bantları,

yoksa 3 ve 4 müydü? Her neyse hemen istiyor."

Natalie'ye dalgın dalgın baktı. Akli bir şeye takılmış görünüyordu.

Natalie kalktı. Bütün bantları topladı. Yeniden salonu geçerken, bazılarının arkasından fısıldaştıklarını duydu, ama aldırmadı.

Bir süre dedikodudan kurtulamayacaktı anlaşılan. Özellikle Sandra bu konuda mutlaka dedikodu yapacaktı. Natalie bir gecelik çılgınlığının utanç verici sonuçlarına katlanmak, bu fırtınayı atlatmak zorundaydı.

Carol, kendisiyle konuşmak için durmayınca ona sitemle bakmıştı. Olup biteni öğrenmek için yanıp tutuştuğıu belliydi. Başkalarının aşk hikâyelerini dinlemeye bayılırdı. Natalie onunla yüz yüze geldiğinde hiçbir şey anlatmamaya karar verdi.

2 Numaralı montaj odasına inmek için asansöre binerken, açık pencereden esen rüzgârda gözüne toz kaçtı.

Yaşaran gözünü silmek için çantasında mendil ararken, parmakları soğuk ve pürüzsüz bir şeye değdi.

Birden yüreğı hopladı. ıkarıp baktı. Yüzü bembeyaz olmuştu.

Kaybettiğini sandığı alyansıydı.

Bir an, kaybetmeseydim partiye de gitmeyecektim, diye düşündü.

Alyansı parmağına taktı, içini çekerek elini yüzüne götürdü. Yüzüğüne yeniden kavuştuğıuna sevinmişti. Küçük bir avunmaydı, ama, Angus'tan geriye kalan son bağı kaybettiğı için kendi kendini yemişti.

Asansör sallanarak durdu. Kapının açılmasını bekledi. Montaj odaları bodrum katındaydı..

Penceresiz, parlak bir ışıkla aydınlatılmış, sessiz odalardı bunlar.

Natalie asansörden çıkınca koridordaki bir dizi kapıya baktı. 2 Numaralı oda, soldaydı. Kapıyı çekerek açınca kendini karanlığın içinde buldu. Karşı duvarda beyaz bir ışık seli titreşiyordu.

Karanlığa doğru, "Bay Lang," diye seslendi.

"Hı!" Odanın gerisinde bir yerden gelmişti ses. Genç kadın oraya doğru yürüdü.

"Senaryo kısmından Bayan Buchan'ım ben. Bantlarınızı istemişsiniz."

Garip bir sessizlik oldu.

Karanlığa doğru birkaç adım ilerledi.

Bir an beyaz ışık selinin içinde kaldı. O an duvarda karaltısı belirmişti. Hemen yerini değiştirdi.

"Bantları bir sandalyeye bırakabilir miyim?" Ama bantları bırakabileceği hiçbir şey görünmüyordu ortalıkta.

Göremediği, ama hissettiği bir hareket oldu.

İçersi birden aydınlandı.

Natalie döndü. Kamaşan gözlerini kısarak görmeye çalıştı.

Adamı tanımanın yarattığı şaşkınlıkla bedeninde bir acı duydu.

"Olamaz!" Nefesi kesilmiş, elindeki bantları bırakıvermişti.

Adam bantları yere düşmeden yakalamak için atıldı.

"Dikkat etsene, küçük fahişe," diye söylendi. "Bunları bir daha yerine koyamayız."

Natalie körcesine kapıya döndü. Düşünebildiği tek şey, ondan kaçmak zorunda olduğuydu.

Adam elindeki bantları yere bırakıp arkasından geldi. Natalie kapıdan çıkmadan, onu kolundan yakaladı.

"Hayır, sen olamazsın!"

Sinirlenmişti. Onu zorla geriye, odanın içine sürükledi.

Cüretkâr bir hareketle çenesinden tutarak başını kaldırdı.

Natalie'nin sonsuz acısı bir kat daha artmıştı. Uzun siyah saçları, narin omuzlarından aşağı dökülüyor, gözleri genç adamın göz kamaştıran yüzünde hiç kıpırdamadan duruyordu.

"Demek," dedi adam, "adın Büchan."

Genç kadın onun sesinin kendine neden yabancı gelmediğini şimdi anlıyordu.

Geçen akşam nasıl da farkına varmamıştı!

Bütün gün büroda oturup onu dinliyordu. Derinden gelen bu ses onu adeta büyülemişti.

Adam kısılmış, buz gibi gözlerle onu baştan aşağı süzdü. Natalie bu delici bakışlar altında içinin eridiğini hissetti.

"Kocan işi nedeniyle haftalarca burda bulunmuyor anlaşılan, sen de başka erkeklerin kollarında gönül eğlendiriyorsun."

Genç kadının rengi sarardı, ama gözleri ifadesizdi.

Bu aşağılama karşısındaki tepkisini sadece kirpiklerinin titremesi ele veriyordu.

"Bakın dün gece bunu size açıklayacaktım," diye kurumuş dudaklarını ıslatarak söze başladı.

"Zahmet etme, her şey yeterince açık," dedi adam alaycı bir sesle.

"Hiçbir şey açık değil, Bay Lang. Sizin yaşınızda birinin bunu çoktan öğrenmiş olması gerekirdi." Natalie çok kızmış, gözlerini onun sert ve kibirli yüzüne dikmişti.

"Sanırım çok şey öğrendim," dedi adam. "Örneğin, senin gibi iki kişiyi aynı anda idare edebilen küçük fahişelere aldanmayacak kadar akıllı olduğumu sanıyordum!"

Ağzı acıyla kıvrıldı. Eğlendiğini göstermek istermiş gibiydi. Ama şaka eder gibi bir hali de yoktu.

"Yoksa yanılıyor muyum?" derken onu yeniden tepeden tırnağa süzdü.

Her haliyle genç kadını aşağılamaya çalışıyordu.

"Dün akşam beni nasıl da enayi yerine koydun. Sonra da kahkahalarla gülmüşsündür herhalde."

Natalie öfkesinin yavaş yavaş kaybolduğunu fark etti.
"Üzgünüm," dedi usulca.

Bay Lang'ın dudakları kısıldı, gri gözleri genç kadının içine işledi. Kin doluydu.

"Doğrusu, bu yumuşak, tatlı ses, o yere batması sahtekârlığı çok iyi tamamlıyor. Yoksa tiyatrocunun falan mısın sen?"

"Söyledim size, Daktilo Servisinde çalışıyorum."

Adamın gözlerindeki soğukluğu yumuşatabilmek için bir şeyler söylemeyi düşünmüştü.
Kısa uhaf bir sessizlik oldu.

Bay Lang bakışlarını ondan kaçırdı. Gözleri yarı kapalıydı.
"Dün gece bana neden öyle seslendin?"

"Özür dilerim," dedi Natalie hüzünlü bir sesle.

Adam ona kısaca bir göz attı. "Neden?"

"Ona çok benziyorsunuz," diyebildi genç kadın sesi titreyerek.

"Partide bana öyle bakmanın nedeni bu muydu?"

"Evet," diye fısıldadı Natalie.

"Seni eve götürmeme, seninle sevişmeme izin vermene neden bu muydu?"
Kelimeler adamın ağzından birer küfür gibi çıkıyordu.

"Evet." Adam işitmek için eğilmek zorunda kaldı.

"Anlıyorum," dedi bıkkınlıkla. Sonra Natalie'yi kapıya doğru iteleyerek,

"Elimden bir kaza çıkmadan defol buradan!"

Natalie daha fazla duramadı, hemen fırladı dışarı. Alev alev yanan yüzünü yıkadıktan sonra üroya geçti. Carol ona anlamlı anlamlı bakıp Natalie'nin masasına geldi. Yüzünde düşüncelerinin karışıklığını gizleyen, kolay kaybolabi-lecek bir gülümseme vardı.

"Dün gece ne oldu?" diye sordu. Natalie bir şey uydurmaya vakit bulamadı.

"Sandra, Jake Lang'le birlikte oradan ayrıldığınızı söylüyor."

"Beni eve götürdü," dedi Natalie.

Gözlerini Carol'un gözlerine dikmiş öyle bakıyordu.

Carol gözlerini yusuvarlak açarak: "Sonra?" diye soludu.

Natalie soran bir bakışla: "Sonra ne?" dedi

"Lütfen devam et," dedi Carol nerdeyse öfkeyle.

"Sandra, onunla düş âlemindeymişçesine dans ettiğini söyledi. Yanak yanağa...

Sakın seni evine kadar götürüp kibarca iyi geceler dileyerek ayrıldığını söyleme bana."

Natalie yüzüne kan hücum ettiğini hissetti.

"Sandra bu kadar çok şey biliyorsa, sonrasını da biliyordur," dedi kızgınlıkla.

Carol, başını sinirli sinirli sallayarak masasına döndü. Natalie teybi açar açmaz kimin sesini duyacağını unutmuştu. O soğuk ve küstah sesi yeniden duyduğunda altüst oldu.

Aralarında geçenleri hatırlayarak utandı, öfkelendi. Sonra ister istemez çalışmaya koyuldu.

Kahve arası vermişlerdi. Carol sitemli gözlerle bakıyordu.

"Merakımdan birkaç soru sordum diye neden kızdın?"

Demek senin dünyadan haberin yok. Jake Lang Afrika'dan döndükten sonra bürodaki bütün

kızların gözdesi oldu. Sense aylarca herkesten uzak durduktan sonra onu alıp gidiverdin.

Ne düşünmelerini bekliyordun? Meraktan çatlayanlardan biri de benim. Hadi, anlatsana!"

Natalie gülümsemeye çalıştı.

"Anlatılacak bir şey yok. Bir kez dans ettik. Çok yorulmuştum. Beni eve bıraktı."

"Bir kez mi dans ettiniz?" Carol'un kalemle çizilmiş kaşları gülünç bir şekilde kalktı.

"Masal anlatma bana. Sarmaş dolaş saatlerce dans etmişsiniz!"

Natalie gözlerini kaçırarak kızardı. Herkeste aynı izlenimi bıraktıklarına bakılırsa, gerçekten öyle olmalıydı. Sirtında garip bir ürperti duydu. Sigara

dumanıyla dolu odada jake Lang'ın onu kollarıyla sardığını, dudaklarının yanaklarında, saçlarında, ağzında gezdiğini hatırlamıştı.

"Yalnızca konuştuk," dedi korkuya kapılarak.

"O şekilde mi?" dedi Carol sırtarak. Natalie de onun gözlerinde yaramaz bir çocuk mutluluğu görerek güldü.

"Pekâlâ..." diye mırıldandı genç kadın.

"Büyük ifşaat," diye üsteledi Carol. "Seni öptü mü?"

Gerçekten öptü mü acaba, diye düşündü Natalie. Böylesine kurcaladığı için Carol'dan nefret ediyordu.

"Tanrı aşkına, bu kadar kötü bir ünüm mü var?"

Carol, onun nemlenmeye başlayan gözlerine baktı, hemen toparladı kendini.

"Çok özür dilerim, Natalie. Bir an Angus'u unuttum. Bu sabah herkes bundan söz ediyordu.

Sandra herkese bir şeyler anlatıyordu. Sanırım ben işe zorla karıştırıldım. Çünkü herkes bu hikâyenin aslını benim bilmem gerektiği kanısındaydı. Bana mutlaka söz etmişsindir diye düşünüyorlardı."

Natalie alçak sesle, ama kesin bir tavırla: "Anlatılacak bir şey yok," dedi.

Carol umutla baktı. Kahverengi gözleriyle onu arsız arsız süzüyordu.

"Ona karşı hiçbir şey hissetmedin mi? Kabul etmen gerekir ki, jake Lang bizlerden biri için bulunmaz Hint kumaşı sayılır."

"Jake Lang tipim değil," diye kesip attı Natalie.

Hiddetli sesi etraftan duyulacak kadar yüksek çıkmıştı. Kantine bir an bir sessizlik çöktü. Bütün başlar ona döndü.

Kahve fincanını iterek ayağa kalktı.

Hastaneye benzeyen beyaz boyalı kantinden aceleyle dışarı çıktı. Herkesin gözünün üstünde olduğunu farkındaydı.

Yemek saatinde Carol'a yakalanmadan kaçtı.

Yakındaki parkta bir sandviç yedi. Hava sabahki gibi serin ve açıktı. Mavi gökyüzünden durmaksızın geçen bulutlarla tam bir bahar sabahıydı. Şimdiden yeşil çimlerin üzerinde sarı nergisler açmıştı.

Onu görmediği halde varlığını hissetti. Başını sinirli sinirli salladı. Kıvrık kirpikli mavi gözleri kısıldı.

Adam başını yana eğmiş acımasızca ona bakıyordu. Sanki orada saatlerdir konuşuyorlarmış gibi bir hali vardı.

"Hatırladığıma göre, bu sabah konuşmanın can alıcı yerinde kalmıştık."

"Özür dilerim," dedi Natalie.

"Tanrı aşkına, takılmış bir plak gibi aynı lafı tekrarlamaktan vazgeç."

Natalie eliyle boşver anlamında bir hareket yaparak omuzunu silkti.

Bay Lang birdenbire onun yanına oturdu.

Bir süre hiçbir şey söylemedi. Sonra ağır ağır:

"Senin tipin değilim, öyle mi?"

"Olamaz!" diye hayretle mırıldandı genç kadın.

"Eğer bazı şeyleri birine duyurmak istiyorsan, kantinde bir kere konuşman yeter," dedi Lang iğneleyici bir sesle.

"Özellikle haberi yetiştiren senden hoşlanıyorsa. Adamcağız hiç vakit geçirmeden bana koştu. Çünkü benim her konuda kendisinden üstün olduğuma inanır."

"Ne?" diye Natalie şaşkınlıkla ona baktı.

Adam suratını astı. "Tom Leyton'ın seninle ilgilendiğini bilmiyor muydun?"

Natalie gözlerini açarak, "Onu tanımıyorum bile," dedi.

Jake Lang güldü. Sesi hiç de neşeli değildi.

"Zavallı Tom. O seni çok iyi tanıyor. Senin hakkında ne söylediğini öğrenmek ister misin?"

"Hayır!" dedi Natalie.

Jake Lang, aldırmadan devam etti.

"Seni çok güzel bulduğunu, benim yerimde olmaya can attığını söylüyor."

Natalie güldü. Gülüşüne kendi de şaştı. Çok uzun zamandır böyle içten gülmemişti.

Gri gözler kızın yüzünü dikkatle araştırdı. "Kocanın öldüğünü bana neden söylemedin?"

Natalie birden sapsarı kesildi. Artık gülmüyordu. Gözleri karşılaştığında yavaşça:

"Söyleyecektim, ama fırsat vermeden gittiniz."

Jake Lang başını salladı. "Sana bunun nedenini söylemem gerek. Kendimi kaybetmişim.

Evli kadınlarla ilişki kurmaktan hiç hoşlanmam. Düşündüm ki..."

"Ne düşündüğünüzü o zaman açıklamıştınız," dedi genç kadın buz gibi.

"Evet."

Her ikisi de gözlerini bulutlu gözyüzüne çevirdiler. Natalie birden ürperdi. İşe dönmeliydi. Hava soğuyordu, güneş tamamen çekilmişti. Bir taksi korna çalarak geçiyordu. Natalie birden dönerek sıçradı. Sinirlerim iyice gergin bugün, diye kendi kendine düşündü.

Jake Lang ayağa kalkarken:

"Bana hâlâ bazı açıklamalar yapmak zorundasın," dedi.

O da kalktı.

"Açıklama mı?" Dudağını ısırđı. "Ah, evet. Ne demek istediğinizi anlıyorum; Sanırım yapabilirim."

Parkın çıkışma doğru ilerledi. Lang de kendi uzun adımlarını onunkine uydurarak yanında yürüyordu. Omuz omuzaydılar.

"Bakın, ben..."

"Şimdi boşver," diye kesti Jake Lang. "Benimle bir akşam yemeği yer misin?"

Natalie yüzünde dehşet dolu bir ifadeyle:

"Hayır," diye itiraz etti. Ama sonra hemen yumuşadı. "Çok naziksiniz ama olmaz, teşekkür ederim."

Parkın kapısından çıkmışlardı. Genç kadın birkaç adım önlerinde yürüyen Carol'la Sandra' yi gördü. Onlara bakarak, "Aman Tanrım," dedi.

"Bir şey mi var?"

"Bürodan kızlar," dedi. Natalie

"Tekrar birlikte görünmemiz ikimiz için de iyi olmaz. Lütfen yalnız gitmeme izin verin."

Adam ona anlayışla bakarak omuzunu silkti. "Pekâlâ."

Natalie kızların arkasından giderken aceleyle:

"Hoşça kal," dedi.

Onlara iyice yaklaşıncaya yavaşladı. Aslında onlara yetişmek istemiyordu. Arkasına bir göz attı.

Jake Lang gözden kaybolmuştu. Çaresizce içini çekti.

Sonra kızlara yetişmek için adımlarını açtı. Carol onu görünce, "Merhaba, neredeydin?" dedi
çabuk çabuk.

"Biraz alışverişe çıktım," dedi Natalie. Sandra onun boş ellerini gösterince genç kadın söguk bir sesle açıkladı:

"Aradığımı bulamadım."

"Neydi aradığın?" diye belirsiz bir merakla sordu Carol.

"Elbiseme uyacak yeşil bir ayakkabı baktım."

Carol ona inanarak hemen ilgilendi.

"Ben de kendime siyah bir ayakkabı beğendim."

Sandra güldü. "Jake Lang'le aranızda bir şey olmadığına eminsin, değil mi?"

Natalie ona buz gibi bakarak: " Ah, evet. Üstelik Steve Mc Queen'le tanıştım. Benden randevu istedi. Ama geri çevirmek zorunda kaldım. Çünkü bu gece Robert Redford'la çıkıyorum."

Sandra, burnunu havaya kaldırarak:

"Çok komik," dedi.

Carol göz kırparak gülümsedi. Ama Sandra belli ki sonuna kadar diretecekti.

"Nasıldı?" diye sordu. Küçük solgun gözleri merakla bakıyordu.

"Robert Redford mu?" diye Natalie saf saf sordu. "Yakışıklı, ama çok utangaç. Açmaya çalışıyorum."

Sandra adımlarını hızlandırarak mırıldandı: "Kendini çok akıllı sanıyorsun."

Carol sevinçle söylendi: "Çok eğlenceli! Sandra öfkelendiği zaman kedi gibi oluyor."

"Avını bulduğu zaman demek istiyorsun," dedi Natalie.

Carol kıkırdadı. Büronun geniş girişine varmışlardı. Döner kapıdan geçerlerken, mavi bir kazakla koyu yeşil pantolon giymiş çok yakışıklı bir adam arkalarından yetişti.

Natalie geriye dönüp bakınca adamın kendisini süzen kahverengi gözlerini gördü. Neden böyle bakıyordu acaba? Hiç yabancı gelmiyordu. Ama hiç tanışmamışlardı. Asansörde geldi yanında durdu. Gözlerini Natalie'den ayırmıyordu. Sonunda genç kadın kaşlarını çatarak çevresine bakındı.

Genç adam birden gülümsedi. Öyle hoş bir gülümseyişti ki, Natalie somurtmaktan vazgeçmek zorunda kaldı.

"Merhaba," dedi genç adam, "Benimle hiç ilgilenmeyeceksiniz sanmıştım."

"Ne yapmalıydım?" diye soğukça sordu Natalie. "Siz herkese böyle gözünüzü dikip bakar mısınız?"

"Yalnızca size benzeyenlere," dedi genç adam.

Carol hemen kahkahayı patlattı. Natalie kaşlarından birini kaldırarak:

"Demek artık böyle laflarla baştan çıkarılıyor kadınlar! İşe yarayacağını hiç sanmam!" dedi.

Genç adam böyle azarlanmaya alışkın bir-tavırla gülümsedi.

"Adım Tom Leyton, Haber Servisinde çalışıyorum ve Çin yemeklerine bayılırım."

Asansör Natalie'nin çalıştığı katta durdu.

Genç kadın, "Ben nefret ederim," dedi.

Carol' la birlikte asansörden çıktılar. Tom Leyton da onlarla birlikte çıktı.

Natalie hafifçe gülümsedi.

"Haber Bölümü üst katta," diye yukarıyı gösterdi.

"Yunan yemeklerine ne dersiniz?" diye sordu Tom. "Ya da Fransız yemeklerine?"

"Benim yemek zevkim sizinkiyle bağdaşmıyor," dedi genç kadın. "Hoşça kal, Bay Leyton."

"Kalpsiz," diye arkasından kederli kederli söylendi Tom.

"Güzelsin, ama taş gibi bir yüreğin var. Jake Lang'in seni etkilemediğini duyduktan sonra bir şansım olabileceğini ummuştum."

Natalie bir an yüzünün alev alev yandığını hissetti. Onun adını nerede duysa böyle oluyordu.

Jake Lang Tom'a bir şeyler söylemişti anlaşılan. Masasına doğru yürürken etrafına hiç bakmadı. Carol yüzünde yayvan bir gülümsemeyle arkasından koşarak yetişti.

"Bu konuda servistekilere bir şeyler anlatabilir miyim?" diye sordu.

"Yoksa bu da çok gizli mi kalacak?"

Natalie sabırsız bir iç çekişle: "Söylesene nesin sen, Carol? Ayaklı radyo falan mı?"

"Sen bir canavarsın," diye dudağını ısırarak cevap verdi Carol. Ama yine de öğleden sonraki çay molasında, olup biteni kantinde oturan herkesin öğrenmesini sağladı. Natalie oturmuş çayını içerken, kendisi hakkında bazı fısıldaşmalar çarptı kulağına.

Carol'a hiddetle,
"Gerçekten inanılmayacak bir şey," dedi.

"Dokuz aydır buradayım, hakkımda en küçük bir dedikodu çıkmadı. Seninle parti konusunda bir kez konuştum, kendimi bir dedikodu fırtınasının ortasında buldum. Sakın bir daha bana partilerinizden söz etme."

Carol tatlılıkla baktı. Kahverengi gözlerinde pişmanlık vardı. Bir süre sonra:
"Her şeye rağmen yine de buraya ilk geldiğin günlerden çok daha iyi görünüyorsun, Natalie," dedi.

Natalie şaşırdı. Ona inanamayarak baktı.

Doğru olabilir miydi? Acı bir pişmanlık duydu, bir yıldır ilk kez kendisine böyle bir şey söyleniyordu. Ölümünden beri Angus'un hayalinden kurtulamamıştı. Bir türlü aklından çıkaramamıştı kocasını. Yalnız kalır kalmaz, hattâ şirketteyken bile sık sık anılarına dalıp gidiyordu. Oysa bugün genellikle düşüncelerinden uzak kalmış, sinirlenmiş, rahatsız edilmiş, öfkelenmiş, ama gerçek bir acı duymamıştı.

Bu işten hiç hoşlanmamıştı. Oturdu. Yeniden çalışmaya başladı. Daktilo yazarken, derinden gelen o sesin etkisi altında kalmaya başladığını fark etti.

Bayan Dawkins kulaklığı başından alıncaya kadar çalışmaya devam etti. Yaşlı kadın yüksek sesle:
"Bay Lang sizi istiyor, Bayan Buchan," dedi.

Kızardığını hissetti. Kızarmasına engel olamayacağını düşünerek yerinden doğruldu.

Bayan Dawkins dedikoduyu yeni duymuştu. Merakı gözlerinden okunuyordu. Natalie ayağa kalkarken bütün gözler ona çevrildi.

Genç kadın kekeleyerek: "Nerede? Yani onu nerede bulabilirim?"

"Bürosunda," diye cevap verdi yaşlı kadın.

"Bürosu nerede?"

Bayan Dawkins Natalie'nin bu ilgisizliğine pek inanmamıştı. "Onbeşinci katta, 575 numaralı oda."

Natalie on beşinci kata ilk kez çıkıyordu. Asansörden indi. Koridorda sağa sola bakındı.

Yanından geçen birkaç kız, ona tuhaf tuhaf baktılar.

Aman Tanrım, diye düşündü, anlaşılan dedikodu buralara kadar gelmiş.

Kapıyı tıklattı. Jake Lang'in sesi duyuldu:

"Girin."

Bu sesi artık her yerde tanırdı. Nerdeyse kendi sesi kadar yakın buluyordu. Sıcak ve güçlü, garip bir izlenim bırakıyordu insanda.

Etkileyici olduğu kadar güven vericiydi.

Odaya girdi. Jake Lang, karmakarışık bir masanın başında oturuyordu.

Dirseklerini kalın bir kitaba dayamıştı. Çay içiyordu. Masanın üstünde duran bantları göstererek:

"Bantlar, Bayan Buchan," dedi.

Genç kadın bantları toplayıp alırken:

"Bunlarla işiniz bitti mi?" diye sordu.

"Bir saniye oturun," dedi Lang. "Sizinle konuşmak istiyorum."

"Gitmek zorundayım," diye mırıldandı. Bantlar elindeydi.

"Otur," diye bağırdı Lang.

Natalie şaşkınlıkla adamın dediğini yaptı. Bantlar kucağında kalmıştı.

Jake Lang çayını bitirirken: "Şu bantları bırak elinden," dedi sert bir sesle.

Natalie bantları masanın üstüne dikkatle bırakıp ona döndü.

"Buyrun, Bay Lang?"

"Natalie," dedi. Bir an durdu, sonra devam etti.

"Tam sana göre bir ad. Sanki senin için yaratılmış. Ama bak, bana bir kez daha Bay Lang dersen,
o güzel siyah saçlarınla seni boğarım. Benim adım Jake, anladın mı?"

Genç kadın ciddi bir sesle:

"Sizinle senli benli olmamayı yeğlerim," dedi.

Lang arkaya yaslanırken güldü. Bir ayağıyla sandalyesini döndürdü.

"Çok komiksin. Sanki aramızda hiçbir şey geçmemiş gibi konuşuyorsun."
Gri gözleriyle, alay edercesine baktı. "Dün gece giysilerini çıkarmama izin verdiğini ne çabuk unuttun?"

Natalie sandalyeden kalkıp, odadan çıkmak için kapıya yöneldi. Ama Jake yerinden fırlayıp yolunu kesti.

"Hayır, yapma," dedi yumuşak bir sesle.

"Benden böyle kaçamazsın. Bana bir açıklama yapacaktın, şimdi tam sırası."

"Önceden özür dilemiştim, dün gece biraz sarhoştum."

"O sarhoşluk değildi," dedi Jake acı acı.

Natalie geriledi. Jake onu tekrar sandalyesine itti. Bir süre Natalie'nin yarı kapalı gözlerine,

al al olmuş yanaklarına baktı. Sonra masanın kenarına oturdu.

"Şimdi, dün gece neden kendini benim kollarıma attığını söyle bakalım," dedi.

"Hayır, ben öyle bir şey yapmadım." Natalie'nin sesi utanç doluydu.

"Yaptığını ikimiz de biliyoruz. Partide birinin dikkatle beni izlediğini hissettim. Etrafıma bakındım, seni gördüm. Donup kalmış gibi gözlerini bana dikmiştin. Neden?"

Natalie içini çekti. "Kocama benziyordunuz," dedi.

Jake, usulca sordu: "Çok mu benziyorum?"

"Çok değil," diye mırıldandı. "Yalnızca arkadan başınızın şekli, saçlarınız, duruşunuz.

Yüzünüzü gördüğüm zaman aslında hiç benzemediğinizi fark ettim."

"Ama benim yüzümü evine gelmeden çok önce gördün," dedi Jake kesik kesik

"Lütfen, bu konuda daha fazla konuşmak istemiyorum."

"Konuşmak zorundasın," dedi Jake kısaca. "Her şeyi olduğu gibi öğrenmek istiyorum.

Evine gittiğimizde niye o kadar ileri gitmeme izin verdin?"

"Bilmiyorum," diye titrek bir sesle fısıldadı Natalie. Yüzünü elleriyle gizlemeye çalışıyordu.

Jake, Natalie'nin ellerini tutup zorla aşağı indirdi, çenesini hafifçe yukarı kaldırdı, sonra hüzünlü gözlerini gözlerine dikti.

"Öyle olmasını istiyordun, değil mi?"

Natalie ona bakmanın çok zor olduğunu düşünerek gözlerini kaçırırken, "Evet," dedi boğuk bir sesle.

"Teşekkürler," diye mırıldandı genç adam. Yanılmadığını anlamıştı.

Natalie, bir şey söyleyecekti, ama Jake lafını ağzına tıkadı:

"Gene özür dileyeceksin, değil mi? Böyle bir şey yaparsan, hiç gözünün yaşına bakmam, alırım ayağımın altına!"

Natalie eliyle ağzını kapadı. Biraz durakladıktan sonra:

"Ne söyleyebilirim?" dedi. "Dün benim evlenme yıldönümümdü."

Jake onun yanından uzaklaşırken, "Aman Tanrım," diye mırıldandı, sonra arkası ona dönük, ayakta öylece kaldı. Elleri cebinde pencereden dışarı bakıyordu. Biraz sonra,

"Devam et," dedi. "Kocan öleli ne kadar oldu?"

"Tam bir yıl. Arabayla İskoçya'daki ailesini görmeye gidiyorduk. Önümüzde bir kamyon yolu boydan boya kesmişti. Angus direksiyonu kırmak istedi. Ama araba kaydı ve...*

Nefes nefese durdu. Göğsünde gene o derin acıyı duydu. "Kendime geldiğimde hemşireye sordum. İyi olduğunu söyledi. Günlerce gerçeği benden sakladılar."

"Evleneli çok olmuş muydu?"

Acıyla güldü: "Daha bir yıl bile olmamıştı. Zaten İskoçya'ya da evlenme yıldönümümüzü ailesiyle birlikte kutlamak için gidiyorduk. Her yıl başka bir yerde kutlamayı düşünüyorduk. İlkini, onun ailesiyle, ikincisini de benim ailemle kutlayacaktık."

"Dün gece ikincisiydi, öyle mi?"

"Evet," dedi Natalie. "Dün alyansımı kaybetmiştim."

Genç adam inanmıyormuş gibi bir ses çıkardı.

"Ah, evet. Ama bu sabah buldum. Dün onun için o kadar şaşkın ve üzgündüm. Hattâ ağladım bile. Carol diye bir arkadaşım o partiye gelmem için çok ısrar etti. Biraz açılırsın dedi. Aslında ben gelmek istemiyordum. Partide doğru dürüst bir şey de yemedim. Bardağıma habire içki koydular. Başımın dönmeye başladığını hissettim. Sizi gördüğüm zaman gidiyordum."

Jake, bir süre ses çıkarmadı. Sonra, "İlle de bana benzemek zorunda mıydı sanki?" diye söylendi.

Buna verilebilecek bir cevap yoktu. Natalie ayağa kalktı. Bantları topladı. "Biliyorum, duymaktan bıktınız ama, gene de özür dilerim, Bay Lang." diyerek sessizce dışarı çıktı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Natalie, Jake Lang'le bir daha birlikte görünmezse dedikoduların biraz azalacağını ummuştu.

Ama Sandra olayın küllenmesine izin vermedi.

Natalie bütün bunların Sandra'nın başının altından çıktığının farkındaydı. Kızlarla ne zaman bir iki laf etmeye etmeye kalksa, ona gülerek bakıyorlardı.

Sandra onlarla sık sık oturup konuşuyor, Natalie'yle karşılaştığında soluk mavi gözlerini düşmanlık buruyordu.

Onlarla birlikte çalıştığı şu dokuz ay boyunca Natalie göze batan hiçbir şey yapmamıştı. Şimdi onun bu sessiz ve soğuk tavırlarını, bazı şeyleri gizlemek için takılmış bir maske gibi görüyorlardı. Sanki son davranışıyla bu maskeyi de çekip atmıştı.

O kahrolası partinin bir başka sonucu daha vardı: Şirketteki erkekler şimdi Natalie'ye başka bir gözle bakıyorlardı.

Tom Leyton ona ilk kez açıkça teklifte bulunan tek kişiydi.

Ama çok geçmeden ötekiler de ilgi göstermeye başlamışlardı. Koridorda yürürken, asansörde, parkta sandviç yerken erkekler hep kendisinden randevu istiyorlardı.

Aslında uzun zamandır sakın görünüşünün ardında gizlemeye çalıştığı utangaç bir insandı Natalie. Ancak bir tek erkeğin kadını olabilirdi. Angus onun bütün dünyasıydı ve hâlâ anılarında yaşıyordu.

Jake Lang, büroda kendisi hakkındaki düşüncelerin değişmesine neden olmuştu.

Kuşkusuz erkekler ona daha önce de ilgi göstermişlerdi, ama Natalie o geceye kadar onların bütün girişimlerini boşa çıkarmıştı. Oysa şimdi hepsi de onun her türlü teklife açık olabileceğini düşünüyorlardı.

Natalie'nin onları her defasında geri çevirmesi de, Jake'le aralarında ciddi bir ilişki olduğu izlenimini uyandırıyorlardı herkeste.

Natalie, dedikoduların hemen kesilmeyeceğini sonunda anladı.

Şaşkındı, belki de bu yüzden Tom Leyton'ın teklifini kabul etti.

Güneşli bir nisan sabahı büroya doğru yürürken genç kadına rastladığında gülümseyerek, "Tiyatroyu sever misin?" diye sormuştu Tom.

Natalie, "Çok severim," diyerek arkadan ne geleceğini bekledi.

"Yarın bir oyuna biletim var. Bizim oyun yazarlarından birinin eseri. Bir tiyatro kulübü üç gece için sahneye koyuyor. Görmek ister misin?"

"Hangi oyun yazarı," diye sordu ilgisizce.

"Anthea Redmond, tanıyor musun?"

Tanıyordu. Kızıl saçlı ufak tefek bir kızdı. Bir gün senaryo bölümüne gelmişti.

Kollarında şingirdayan bir sürü bilezik vardı. Konuşurken bileziklerini çekiştiriyordu. Yüksek sesle ve çabuk çabuk konuşuyor, sesi martıların tiz çığlıklarına benziyordu.

"Ne tür bir oyun?" diye sordu Natalie kaşlarını çatarak. Anthea Redmond'un oyununun hoşuna gidip gitmeyeceğini kestirmeye çalışıyordu.

Tom teklifinin kabul edileceğini sezerek heyecanla anlattı:

"İlerici bir şey," dedi yüzünü buruşturarak. "Seyircilerin çevresinde, onları da içine alarak gelişen bir oyun. İşte öyle bir şey. Şirketten de birçok kişi gelecek, eğlenceli olabilir."

Natalie, birden böyle bir fırsat doğduğu için çok sevindi. Eğer herkes onu Tom Leyton'la görürse, bürodakiler Jake Lang'le ilişkisi olduğunu düşünmekten vazgeçebilirlerdi.

"Teşekkür ederim, gelmek isterim," dedi. Tom Leyton'ın yüzüne bir memnurluk ifadesi yayıldı.

"Harika," diye gülümsedi.

Tom'la çıkacağını hiç kimseye söyleme gereğini duymadı. Tiyatroya birlikte gittiklerinde nasıl olsa herkes duyacaktı.

Oysa Tom Leyton'ı hiç hesaba katmamıştı. Saat on birde kahve içmeye gittiğinde, herkesin durumdan haberli olduğunu anladı.

Carol umursamaz görünen bir edayla lafa girdi hemen:
"Neden bana söylemedin? Nasıl yaparsın? Jake Lang'den sonra Tom Leyton! Sen delisin!"

"Sana Bay Lang'le aramızda hiçbir şey olmadığını söylemiştim," diye tersledi

Natalie. "Ama sen inanmak istemiyorsun. Kabahat bende mi?"

"Ama Tom Leyton," diye adeta gürledi Carol

"Nesi var? Ondan hoşlanıyorum."

"Evet, fena sayılmaz. Ama çarpıcı bir erkek değil."

"Belki de çarpıcı bir erkek istemiyorumdur, ne biliyorsun!"

Carol şaşkınlıkla bakakalmıştı.

"Söyledim ya, sen delisin. Jake Lang'le birlikte olma fırsatını yakalasaydım, onu kolay kolay bırakmazdım."

"Sana söyledim, tipim değil," dedi Natalie pürüzsüz bir sesle.

Bunu özellikle herkesin duyabileceği bir sesle söylemişti. İnceldiği yerden kopsun, dedi kendi kendine. Ona neye mal olursa olsun bu dedikodular artık bir son bulmalıydı. O adamın malı gibi görülmekten bıkmıştı artık.

Jake Lang de bu durumdan utanç duyuyor olmalıydı. Aralarında geçenlere öfkelenildiğini biliyordu.

Carol'la birlikte kantinden çıkarken birkaç masa ötede onu görünce çok şaşırdı.

Kıpkırmızı kesilip, bakışlarını kaçırdı. Yürürken uzun siyah saçları omuzlarından aşağı dökülüyordu.

Gözleri bir an karşılaştığında, yüzü soğuk ve ifadesizdi.

Bantlar üstünde çalışırken çok titiz davranmak zorunda kaldı.

Jake'e böyle davrandığı için kendini suçluyor, ortaya iyi bir iş çıkararak onun gönlünü almayı tasarlıyordu.

Dinlediği bu ses, daktiloya çektiği bu akıcı, zekice söylenmiş, etkileyici kelimeler, onu çok iyi anlamaya başladığı duygusunu veriyordu.

O akşam evde tek başına otururken, senaryodan parçalar geliyordu aklına. Küçük bir kız gibi ayaklarını altına alıp koltuğuna oturmuş, senaryoyu düşünüyordu. Konunun inanılmaz güçlüğü göz önüne alınacak olursa, Lang büyük bir yükün altına girmiş, ama yine de başarmıştı.

Odanın karşı tarafında, Angus düğün resimlerinden ona bakıyordu. Natalie de baktı. Her zaman sanki söylediklerini duyabilirmiş gibi konuşurdu onunla. Ama şimdi, fotoğrafa arada bir gülümseyerek sadece düşünüyordu. Bu kadar kötü davrandıktan sonra başka ne yapabilirdim, sevgilim. Zavallı adamı çok zor bir duruma soktum...

Ertesi akşam işten sonra yemeğe gitmek için Tom Leyton'la buluştu.

Yemekte Tom Leyton rahat ve konuşkandı. Hiçbir istekte bulunmayan çok hoş, neşeli bir arkadaşı. Natalie fazla konuşmaksızın gülümseyerek dinledi onu.

Genç kadına kendisi hakkında hiçbir soru sormadı Tom. Lokantadan çıkarlarken, eğilip yüzüne baktı.

"Sen konuşanlardan değil, dinleyenlerdensin galiba?" dedi.

"Ben mi?" Natalie güldü. Genç adamın gözleri, açık bir hayranlıkla, yumuşak pembe ağzına takıldı. Genç kadın gülmeyi bırakarak gözlerini yere indirdi.

"Yapma," dedi Tom. Arabasına doğru yürürken kolundan tutmuştu.

Natalie şaşkınlıkla sordu: "Ne yapmayayım?"

"Hep gözlerini kaçırıyorsun."

Natalie gözlerini kocaman açarak, "Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

"Farkında değil misin yoksa? Ara sıra çok kısa bir an gerçek bir kadın çıkıyor ortaya, sonra birden ışıklar sönüyor, her yer kararıyor," dedi genç adam sakın bir sesle.

Natalie şaşırdı. Gerçek kadın ne demek diye düşündü. Bilemedi. Nasıl bilebilirdi ki?

Tiyatro kulübü Kral Edvard tarzında inşa edilmiş, kırmızı tuğladan bir binaydı.

İçersi çok süslüydü, duvarlar yıldızlarla kaplıydı. Koltuklar ve perdeler tüylü kadifedendi. Küçük, rahat ve sıcak bir yerdi. Yerleri öndeydi. Tom tanıdığı bazı kişileri gösterdi. Natalie bazılarını tanıyordu.

Işıklar sönüp salonun gürültüsü sessizliğe dönüştüğünde, Natalie rahatlayarak yerine yerleşti.

Artık arkasına yaslanıp oyunu keyifle seyredebilirdi.

Sahnenin orkestra yerinin üstünden seyircilere kadar uzatıldığını ilk kez o anda fark etti.

Oyun onu şaşırtacak bir biçimde, salonun arka tarafında başlamıştı. İlk oyuncunun sesiyle yerinden sıçrayıp çevresine bakındı.

İkinci ses salonun bir başka köşesinden geldi.

Böylece olduğu yerde epey döndü. Bir süre sonra Tom'un ilerici tiyatrodan ne kastettiğini anladı. Oyun, sanki seyircileri de işin içine katıyormuşçasına devam etti. Oyuncular seyircilerle konuşuyorlar, onlarla diyalog kurar görünüyorlardı. Ama gerçekte konuşmaya hevesli değildiler. Biri karşılık verdiğinde sinirlendiler ve onunla ilgilenmediler.

Işıklar yandığında Tom gülümseyerek,

"Nasıl?" diye sordu.

"Karmakarışık," dedi Natalie. "Hâlâ nereye varacağını anlayamadım, tabii varmak istediği bir yer varsa."

"Gel bir şeyler içelim. Korkarım oyunun en iyi bölümü de buydu."

Yarım daire şeklindeki bar kalabalıktı. Tom onu bir köşede bırakarak kalabalığı yarmaya çalıştı.

Natalie duvara dayanarak etrafına kulak kabarttı.

Oyunda söylenilmek istenenleri düşünerek içinden gelen gülümsemeyi bastırdı. Çoğu kendi fikirlerini yansıtıyordu.

Duvardaki büyük aynada kendini inceledi sonra.

Uzun siyah saçlarının uçlarını eliyle düzeltti. Artık doğru dürüst yaptırmalıydı saçlarını. Krem rengi tüvit giysisi, tenine yumuşak bir parlaklık veriyordu. İpek bluzunun bağlı yakası çözülmüştü.

Yakasını bağlarken aynada Jake Lang'in gri gözleriyle karşılaştı. Her tarafı buz kesti. Jake Lang barın öbür köşesinde ayakta durmuş, elinde viski bardağı, boş gözlerle Natalie'ye bakıyordu. Aynada tam kendisinin yanına düşen görüntüsüyle gerçek dışı bir düş gibiydi.

Natalie irkildi.

Az sonra Tom elinde içkilerle geldi. Ona minnet dolu bir bakış atan Natalie'nin yüzünde ilk kez değişik bir gülümseme belirdi. Genç adam önce bu değişikliğe şaşırdı, sonra sevindi.

"Özledin mi beni?" Alaylı gülümsemesinde bir ciddiyet gizliydi.

"İlk perdeden sonra bu içki gerekliydi," dedi Natalie ona bakmadan.

Sonra farkında olmadan aynaya bir göz attı ve yine Jake Lang'in bakışlarıyla karşılaştı.

Bu yüzden kendine çok öfkelen-di.

Aklında hiç öyle bir düşünce yoktu. Sanki gözleri, düşüncelerinden ayrı hareket ediyor ve onun görüntüsünü arıyordu.

Jake Lang devamlı onu izlemekteydi. Ama Natalie ona bakınca, bardağını dudaklarına götürerek gözlerini kaçırdı. Yarım bardak viskiyi bir dikişte içti. Zil gürültülü bir şekilde çaldı. Herkes içkisini bitirip, yavaş yavaş salona girerken ikinci zil çaldı.

Işıklar söndüğünde Tom Natalie'nin eline uzandı.

Genç kadın bir an elini çekmeyi düşündü, sonra Tora'la niçin oraya geldiğini hatırlayarak vazgeçti.

Yarı karanlıkta oyun devam ederken, elinde olmadan önlerinde oturanlara göz gezdirdi. Birden sadece bir kişiyi aradığını fark etti. Adeta kanı dondu. Arkadan görünüşüyle yine Angus'a benzetecekti onu.

Tom'la birlikte dışarı çıkarken Jake Lang'i tekrar gördü.

Hem rahatladığını, hem de hoş bir duyguya kapıldığını hissetti.

Sonra böyle bir duyguya kapıldığı için kızdı kendine. Lang tiyatronun arka tarafında durmuş, biriyle konuşuyordu. Profilindeki sert, güven dolu hatların gölgesi, arkasındaki duvara yansımıştı.

Tom Leyton, genç kadının o anda gülüşen iki kişiye baktığını görerek: "Yazarımız orada," dedi. Sonra soğuk bir sesle ekledi: "Yanında da Jake var tabii."

Natalie' ye bir göz attı. "Fakat o senin tipin değildi, öyle değil mi? Seni ilgilendirmeyebilir."

Tam o anda Anthea Redmond'un yüksek ve tiz sesi sözlerini kesti.

"Tom, sevgilim!" Ellerini şingırdayan bilezik-leriyle zarif bir hareketle ileri uzattı.

Yatakta da takıyor mu bu bilezikleri acaba, diye düşündü Natalie.

Tom onun ellerini tutarak yanağından öptü.
"Kutlarım Anthea, harikuladeydi!"

"Bırak canım, hiç hoşlanmadın, seyircilerin yarısı da öyle. Kör değilim, Tom şekerim.

Ama yeni bir şeyler yaratmaya çalışmayan olduğu yerde kalır."

"Doğru," diye mırıldandı Tom tuhaf, komik bir yüzle.

Anthea onun yanağından bir makas aldı.
"Canavar, sana nasıl katlanıyorum bilmem."

"Çok yakışıklıyım, ondan olsa gerek!" dedi Tom alaycı bir sesle.

"Pekâlâ, ama aklın için değil, öyle değil mi canım?" diyen Anthea ona tuhaf bir gülümsemeyle baktı, kirpikleri titriyordu belli belirsiz.

Natalie, Tom'un yanında konuşmadan duruyordu.
İnce vücudu, hareketsiz durduğunda daha da zarif görünüyordu.
Oval yüzü ifadesizdi. Jake Lang'in gözlerini üzerinde hissetti, ama ona hiç bakmadı.

Tom'un elleri onunkileri aradı. Natalie karşı koymadı.

Anthea da ona anlayışlı bir bakış fırlattı.
"Sizi bir yerde görmüştüm. Metropolis'te mi?"

"Senaryo bölümü," diye cevapladı Natalie.

"Benim için çalıştınız mı?"

"Bir kere," dedi Natalie.

Anthea'nın yorgun gözleri, her ayrıntıyı içine sindirmek istemiş gibi Natalie'yi yukarıdan aşağı süzdü.

"Adınızı hatırlayamadım."

"Natalie Buchan," dedi Tom çabucak.

Anthea, Jake Lang'e baktı. Kısa bir sessizlik oldu, sonra Natalie kendisinin de Jake Lang'e baktığını fark etti. Jake de gözlerini ona dikmişti.

Sonra Anthea Jake'in koluna girdi. İnce parmaklarıyla genç adamın kolunu kavradı. Gülümseyip duruyordu.

"Acele etmeliyiz şekerim, yoksa parti bizsiz başlayacak. Sizleri gördüğüme sevindim, Tom, Natalie."

Natalie'ye pek bakmadı. Bakışlarını Tom'a çevirdi. Gözlerini Natalie'den kaçırması bilinçliydi.

"Parti mi?" diye heyecanla atıldı Tom.

Genç kadın Anthea'nı sinirlendiğini sezinledi. Ama Tom'a her zaman olduğu gibi gülümsüyordu.

"Bu gece bir parti veriyorum. Sana söylemedim mi? Mutlaka söylemişimdir. Evimi biliyorsun, sonra gelin."

"Seviniriz," dedi Tom neşeyle.

Anthea'nın hoşnutsuzluğu açıkça hissediliyordu.

Onlar hızla uzaklaşırken, Natalie yavaşça,
"Korkarım ben gelemem, Tom. Bu gece biraz uyumak istiyorum, beni eve bırak, sen oradan gidersin," dedi.

Genç adam yol boyunca onu kandırmaya çalıştı. Ama Natalie çok kararlıydı.

Tom arabayı kaldırıma yanaştırdığında elini Natalie'nin oturduğu koltuğun arkasına koydu, ona doğru eğildi. Natalie, dudaklarını hafifçe dudaklarına değdirmesine karşı koymadı. Sonra geri çekilip:
"İyi geceler Tom. Teşekkür ederim, çok eğlendim," dedi.
Tom'un bir şey söylemesine fırsat, bırakmadan arabadan indi. Eve girerken arabanın uzaklaştığını duydu.

Daha sonra yatakta, Jake Lang'i aynada gördüğü anı düşündü.
O an etraftaki kalabalık sanki yok olmuştu, yalnızca o vardı.
Onun sürekli düşüncelerine girmesine izin vermemeli, kendine hakim olmalıydı.

Tom'la buluşması istediği sonucu vermişti. Carol saf saf durumu anlatmıştı ona:
"Herkes şaşkın. Düşün, Tom Leyton için Jake'i feda etmek! Fakat Sandra bunun altında bir şeyler yattığını söylüyor."

Natalie Tom'u tekrar görmeyecekti, ama tasarladığı plana kısa bir süre bağlı kalmalıydı.

Bu yüzden Tom'un iki teklifini daha kabul etti.
Bir akşam yemek yiyip sinemaya gittiler. Bir başka akşam da birinden bulduğu biletlerle bir hafif müzik konserine götürdü Tom onu.
Bir süre sonra Tom'u Doğu-Batı ilişkilerini incelemesi için Çin'e gönderdiler.

Natalie yeniden eski sakin hayatına döndü. Üzgün değildi. Tom uzaktayken, birçok genç adam Natalie'yle çıkmak istedi. Ama o bu teklifleri, "Tom kızar," diyerek ustalıkla geri çevirdi.

Natalie bir akşam, zilin ısrarla çaldığını duydu, gidip kapıyı açtığında Jake Lang'le karşılaştı.

O sıralarda Lang'in hazırladığı son bant üzerinde çalışıyordu.

"Ah!" diye bir çığlık attı, çok şaşırmış, korkmuştu. Az önce yıkadığı ıslak saçları yumuşak kıvrımlarla yüzünü çevreliyordu.

"Seninle konuşmak istiyorum," dedi Jake Lang. Yüzünde soğuk, temkinli bir ifade vardı. "İçeri girebilir miyim?"

Natalie çekinerek sırtındaki mavi pamuklu sabahlığa baktı.

"Konuk kabul edecek durumda değilim."

"Bir iş konuşması, kişisel değil," dedi Jake.

Genç kadın istemeyerek geri çekildi. Jake Lang içeri girdi. Natalie o anda adamın daha önceki gelişini hatırlayarak kıpkırmızı kesildi.

Oturma odasına aldı onu. Jake Natalie'nin kapıyı açmaya gelirken oraya bıraktığı saç kurutma makinesini gördü.

"Saçların hâlâ ıslak, önce işini bitir, sonra konuşuruz," dedi.

"Benim yüzümden soğuk almanı istemem."

"Önemi yok, benimle ne konuşmak istiyordunuz."

"Saçlarını kurut..." diye tekrarladı Jake Lang. Yazı masasına gitti, düğün fotoğrafını aldı.

Genç kadın aceleyle saçlarını kurutmaya başladı. Makinenin gürültüsünden başka bir şey duyulmuyordu.

Gözleriyle Jake'in fotoğrafa bakışını izledi.
Ne düşündüğünü merak ediyordu.
Yüzünden hiçbir şey okunmuyordu, sanki bir maske geçirmişti yüzüne.

Fotoğrafı yerine koydu, kitaplık boyunca ağır ağır yürüdü. Kitaplardan bazılarını çekiyor,
bir göz atıp yeniden yerine koyuyordu.

Natalie kurutma makinesinin düğmesini kapatırken, Jake döndü. Giyimli olmadığını belirgin bir biçimde hissettirerek, sabahlığın altından görünen çıplak bacaklarını, ayağına geçirdiği tüylü terlikleri inceledi.

Soğuk bir ifadeyle, "Eserim üzerindeki çalışmaların beni çok etkiledi," dedi.

"Teşekkür ederim." Bu sözler Natalie'yi gerçekten memnun etmişti. Çünkü onu bu konuda etkilemeyi çok istemişti.

"Çok iyi iş yapmışsın, hiç hata bulamadım."

Hata bulmaya mi çalışmıştı yoksa?

"Gerçekten," diye yavaşça sürdürdü. "Olağanüstü bir çalışmaydı. Senaryo bölümünü bırakıp benimle çalışman için seni kandırabilir miyim?"

Natalie içinin ürperdiğini hissetti. Hiç duraksamadan, "Hayır," dedi. Sesi boğuktu.

Jake Lang ona bakıp gözlerini hemen kaçırdı.

Yüzü ve bakışları anlamsızdı.

"Ben Afrika'dayken sekreterim işten ayrılmış, yerine birini arıyorum. Ne kadar kız bulduysam hepsi kuş beyinli. Senaryo bölümünün şefiyle görüştüm, senin gelmene izin verdi."

Natalie olduğu yerde titremeye başladı. Avuçlarını sıktı.

"İmkânsız olduğunun farkında değil misiniz?"

"Niçin?" Bakışları soğuktu.

Genç kadın yüzünün yeniden yanmaya başladığını hissetti.

"Çünkü..." Düşüncelerini anlatacak kelimeleri bulamadı.

"Evet?" dedi adam başını kaldırarak. Natalie gözlerini ona dikerek uyuşmuş gibi baktı.

"Yapamam," diye fısıldadı.

"Bu kadar çekilmez biri miyim?" Gri gözlerindeki küçümseyen bakış, Natalie'yi kızdırmıştı.

"Neden söz ettiğimi çok iyi biliyorsunuz. O dedikoduları önleyinceye kadar akla karayı seçtim. Sizinle çalışmayı kabul edersem hepsi yeniden başlar."

Jake gözlerini kıstı. "Ne yaptın ki dedikoduları önlemek için?"

Bakışları karşılaştı.

Natalie söyleyecek bir şey bulamadı.

"Leyton!" dedi Jake şaşkınlıkla. "Onunla dolaşmanın nedeni buydu demek."

"Kısmen," dedi Natalie çabucak. "Biraz da hoşlanıyordum tabii. Ama söylentileri durdurmak için iyi bir yol gibi geldi..."

"Evet, haklısın belki de," diye gülümsedi Jake Lang. "Sırlarımı arkadaşlarıma anlatmadığım için şanslısın. Başladığımı bitirmeyebilirim, ama Leyton'dan ileri gittiğime dair bahse girerim."

"Öyle demeyin," diye kekeledi Natalie.

"Ben açık konuşmaya çalıştım."

"Çok duygusalsın. Fark eder mi? Durumu kavrayınca sana duyduğum ilgi kayboldu. Hiçbir erkek, ölmüş bir kocanın yerine konmak istemez. Ruhlara inanmam. Senin yatağında bir ruh olmak istemem."

Bir an sustu, sonra "Hayır," diye pekiştirdi sertçe. "Lanet olsun! Bir daha o duruma düşmeyeceğim!"

Topuklarının üstünde dönüp fotoğrafı kaldırdı.

"En küçük bir benzerlik görüyorsam, insan değilim!"

"Söyledim size, yüzünüzde çok az bir benzerlik var," dedi Natalie boğulur gibi.

"Zayıf bir ışıktayım, tam arkadan."

"Bundan sonra karanlıkta arkam dönük durmamaya çalışırım," dedi Jake kuru bir sesle.

Bir süre sessizce fotoğrafı incelemeye devam etti.

"Bayağı da yakışıklıymış hani!" Gözlerini fotoğraftan ayırmaksızın ekledi:

"Benimle çalışmayı kabul et. Hem zeki, hem hırslısın. Milyonda bir şanstır bu bilmen gerekir."

Doğruydum. Kızların çoğu böyle bir fırsat yakalamak için can atıyordu.

Program bölümüne geçmek bulunmaz bir fırsattı.

"Bu işi bana teklif ettiğiniz için teşekkür ederim, ama kabul edemeyeceğim," dedi Natalie.

Jake Lang aptal değildi. Niçin reddettiğini çok iyi anlamıştı.

Fotoğrafı yerine koydu, yeniden ona baktı. Sonra:

"Bak, seninle açık konuşacağım," dedi ellerini ceplerine sokarken.

"Bir kere, dedikodular yeniden başlayacak, ama böyle yaşamayı öğrenmek zorundasın.

Dedikodu her yerde vardır."

"Evet, dedikodu her yerde vardır, ama ben hakkımda dedikodu yapılmasından hiç hoşlanmıyorum."

Jake, Natalie'nin lafını kesmesine aldırmadan, sesini biraz daha kalınlaştırarak:

"Sonra, sana söz veriyorum, ilk karşılaşmamızda olanlar bir daha tekrarlanmayacak. Korkmana gerek yok," dedi.

Genç kadının gözleri irileşerek onun yüzüne çevrildi.

"Ama doğrusunu istersen, senin tipindeki kadınları çok çekici buluyorum," diye kayıtsız bir edayla konuşmasını sürdürdü Jake Lang. Sanki bunları konuşmaktan sıkılıyormuş gibi bir hali vardı. "İstersen sana yeniden bağlanmamı sağlayabilirsin aslında. Bunu inkâr edemem."

Natalie gözlerini yere indirdi, yüzünü ateş basmıştı.

"Ama seni temin ederim, şu halinle sana elimi bile sürmem," diye devam etti Jake.

Natalie tedirginlikle içini çekti. Bu sözlerden neden rahatsız olduğunu anlayamamıştı. Belki de onun kendisini arzulamasını istememişti.

"Eğer teklifimi, seni durmadan rahatsız edeceğimden korktuğun için geri çeviriyorsan, hata ediyorsun. Böyle bir şey yapmayacağıma söz veriyorum. Sana bir iş teklifinde bulunuyorum. Çalışmanı beğendim. Bu konuda anlaşabileceğim bir sekreter gerekli bana."

Natalie onun söylediklerini dinlerken sessizce düşünüyor, ona inanmaya çabalıyordu. Aslında sesindeki ve yüzündeki aşırı soğuk ifade söylediklerine çok uygun düşüyordu.

Jake sabırsızlıkla:

"Bütün çalışma hayatını o koca salonda mı geçirmek istiyorsun?" diye sordu.

"Birlikte çok iyi çalışabileceğimizi düşünüyorum. Bu program dizisini derlemek bir yılını alacak.

Ben kurabileceğim en iyi ekiple çalışmaktan hoşlanırım. Senin gibi bir sekreteri kırk yıl arasam bulamam. Sana söylemediğim akıl almaz bir özellik var sende."

Natalie merakla baktı:

"Nedir?" diye sordu.

Jake Lang dudağı hafifçe bükerek cevap verdi:

"Çok sessizsin. Hiç bu kadar az konuşan bir kadına rastlamadım. Yüzün o kadar anlamlı ki, konuşmana gerek kalmıyor nerdeyse. Diyeceğim, geveze kadınlarla çalışmaktan nefret ederim. .

Natalie buna inanabilirdi. Lang döndüğünden bu yana onun çalışma tarzıyla ilgili çok şey işitmişti. Kızların anlattıklarına bakılırsa, insanı rahatsız eden, sert ve çok şey isteyen biriydi.

Jake Lang, Natalie'nin yüzünde hafif bir gülümseme görerek sordu:

"Ne o, komik bir şey mi söyledim?"

Genç kadın başını salladı: "Yo, hayır."

Jake, elini saçlarının arasından geçirdi. Sanki bir şeye kızmış gibi kemikli yüzü gerildi.

"Tamam, ben söyleyeceğimi söyledim. Sen ne diyorsun?"

Natalie telaşla : "Bu konuda düşünmem gerek," dedi.

"Çok uzun değil ama, hemen birini bulmalıyım. Bürom, tepeleme dolu."

"Hatırlıyorum, dikkat etmiştim," diye gülerek cevap verdi Natalie.

Jake de gülümsedi.

"Görüyorsun, sana gerçekten ihtiyacım var." Kapiya yürüdü. "Kararını mümkün olduğu kadar çabuk bildir, olur mu?"

Natalie de peşinden yürüdü. Sabahlığının içinde vücudunun zarif hatları hemen fark ediliyordu. Nerdeyse bedeninin bütün hatları ortaya çıkmıştı.

Jake geri döndü, kıza yaklaştı. Onu tepeden tırnağa süzdü, gözleri bütün vücudunda gezindi.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı donuk bir sesle.

"Güzel, ama cansız, tıpkı bir hayalet gibi. Hattâ o güzel mavi gözlerinin feri kaçmış. Kaç yaşındasın?"

"Yirmi dört."

Jake suratını astı.

"Diri diri mezara girmek için çok gençsin." Kapiya yaslandı. Elleri cebindeydi.

"Kocan nasıldı, iyi sevişir miydi?"

"Neden böyle sorular sormak gereğini duyuyorsunuz?" dedi Natalie kızarak.

"Merak ediyorum da ondan. .Şimdi sana bakarken düşünüyorum da, o gece seni kollarıma aldığımda ne kadar ateşliydin. Beni şaşırtmıştın. Çok iyi seviştiğini sanmıştım. Kollanma öylesine sessizce atılmıştın, öylesine doyumsuzdun ki"

Genç kadın dudaklarını ısırarak, "Bu konuda konuşmamanızı isterdim," diye fısıldadı. "Çok aşağılayıcı bir durum."

"İşi kabul etmek istemeyişinin nedeni bu mudu? Yoksa yalnızca söylentiler mi?"

"Her ikisi de," dedi Natalie.

"İkisi de değil sanıyorum,", derken sesi soğuktu Jake'in.

"Gizli kalmasını istediğın şeyleri senden daha iyi bilmemden, seni kendinden daha iyi tanımamdan rahatsız oluyorsun galiba. O gece birbirimiz hakkında çok şey öğrendik. Bunların unutulmasını istiyorsun, değil mi?"

"Evet," diye mırıldandı Natalie onun gözlerine bakarak.

"Kusura bakma ama, unutmaya hiç niyetim yok. O gece seni kıran ne oldu Natalie?"

Söylesene, er geç böyle bir olayla yüz yüze geleceksin. Çoktan son bulmuş bir aşkın cansız anılarıyla dolu bir boşlukta yaşamaya çalışıyorsun."

Natalie çılgına dönmüştü. "Hayır," diye bağırdı.

"Hayır, o aşk son bulmadı. Ben yaşadığım sürece, Angus da yaşayacak."

"Bu doğru," dedi Jake Lang bıkkın bir tavırla.

"Ama yalnızca geçmişinde yaşayacak. Bugünün de ya da yarınında değil. Sense bundan sonrasını yaşamak zorundasın. Onun öldüğünü artık kabul etmelisin. Bu gerçeği görmedikçe, yaşadığını anlayamazsın, kendine yazık edersin."

"Anlamıyorsunuz," diye Natalie açıklamaya çalıştı. Duygularını okuyabilmesini, Angus'a ihanet etmesinin imkânsız olduğunu anlamasını istiyordu.

"Yok, çok iyi anlıyorum," dedi genç adam.

Sesi soğuktu.

"Bana sorarsan, bu gidişle kuruyup gideceksin, kocan gibi soğuyacak vücudun."

"Çok acımasızsınız," diye fısıldadı Natalie.

Jake omuzlarını silkerek: "Herhalde birinin sana acımasızca davranması gerekiyor," dedi.

"Sizin de çok hoşunuza gidiyor anlaşılan. Bana Angus'u hatırlattığınızı söylediğimde sizi kırdım, değil mi? Öyle demiştiniz galiba. İkinci planda kalmaya alışık değilsiniz. Kadınların hep ayaklarınıza kapanmasını bekliyorsunuz. Âşık olunacak biri değilsiniz, Bay Lang."

Adamın gözleri öfkeyle parladı. "Olabilir, ama ben yaşıyorum." Kapıyı açtı. "Evet, sana acımasızca davranmak hoşuma gidiyor. Bundan büyük bir zevk alabilirim. Beni sevimli bulup bulmaman umurumda bile değil. Sen acımasızca davranılmayı hak ediyorsun. O kadar korkaksın ki, güvenli sığnağından başını çıkarmaya cesaret edemiyorsun." Sonra çıkıp gitti.

Natalie holde öylece kalakalmıştı. Aralık kalan kapıya bakıp duruyordu. Yüzü öfkeden morarmıştı. Adamın söylediği acımasız sözler, yavaş yavaş etkisini göstermeye başlamıştı.

Gerçekten korkak biri miydi? Öyle olduğunu hiç sanmıyordu.

Angus'un ölmüş, kendininse hayatta olması çok acıydı. Derin bir iç çekişle öne eğildi, kollarını beline doladı. Jake Lang'in söylediklerini daha önce de söyleyenler olmuştu. Hele Angela, daha nazikçe de olsa, hemen hemen aynı şeyleri söylemişti.

Angela gerçekleri söylemekten hiç çekinmezdi zaten. Natalie kız kardeşinin düşüncelerine hep saygı duyardı.

Bu iş teklifini kabul edip etmemesi konusunda kendisine fikir verebilecek tek kişiydi Angela.

Hafta sonuydu.

Angela'nın bahçesinde çimenlerin üstüne oturmuşlardı. Çocuklar etraflarında bağırıp çağırarak oynuyorlardı.

Natalie olup bitenleri kısaca özetlerken, Jake Lang'le arasında geçenleri abartmamaya özen gösterdi.

Ama yine de Angela'nın durumu kavradığını belirten bir sesle, "Çok çekici birisi, değil mi?" diye sormasını önleyemedi.

"Çok," diye soğukça cevap verdi.

"İşi kabul et," dedi Angela.

"Düşünmek bile aptallık. Onun da söylediği gibi, böyle bir iş herkese nasip olmaz. Kafasına iyice koymuş gibi geldi bana. Daha önce de söylemiştim. Geçmişte yaşamayı bırak artık."

Angela haklıydı.

Aslında Angus da yaşama isteğiyle dolu bir insandı. Natalie, beyaz tenini yakan ilkbahar güneşi altında oturmuş, bitişik bahçedeki ağaçlardan birine konmuş bir kuşun tatlı ezgilerini dinliyordu.

Güneşin sıcaklığı vücudunu iyice gevşetmişti.
Yaşıyorum diye düşündü.

Angela haklı, çaba harcamalıyım.

Jake Lang ne demişti? Sığınağından başını çıkarmaya cesaret edemiyorsun!

Bu söz onu derinden etkilemişti.

Şimdi yine beyninin içinde uğuldayıp duruyordu. Genç adamın soğuk bir tavırla, öfke içinde söylediği acımasız sözleri düşündü.

Angus'a benzeyen hiçbir yanı yoktu. Daha önce sanki neden öyle düşünmüştü?

Onunla çalışmakta bir tehlike görmüyordu. Hem jake 'Lang'in onu etkileyen bir yanı yoktu ki!..

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bir ay kadar olmuştu.

Lang'in bürosunda telefon çaldı.

Natalie ahizeyi kaldırıp dalgın bir sesle cevap verdi.

"Buyrun, ben Bay Lang'in sekreteriyim."

"Seni hiç etkilemiyordu, değil mi?" diye sordu suçlayan bir ses. Birden kendine geldi. Dalgınlığı geçmişti. "Tom, döndün ha?"

"Evet, döndüm," dedi genç adam öfke dolu bir sesle. "Ama döner dönmez haberi yetiştirdiler.

Bana söylemeni bekleyemediler. Düş kırıklığına uğrattın beni."

Natalie onun sesine inandırıcı bir ton vermeye çalıştığını hissederek gülümsedi.

Tom görünmeye çalıştığı kadar kızgın değildi.

"Yolculuğun nasıl geçti?" diye sordu.

"Seni ilgilendirir mi?"

"Pekin Hayvanat Bahçesinde bir ayının seni yediğini duysaydım üzülürdüm."

Genç adam güldü;

"Sen bir canavarsın. Bana kız kardeşimin çok sevdiği bir peri masalını hatırlattın."

"Sahi mi? Bir ara bana anlatmalısın. Ama canım sıkılabilir, ben de az peri masalı dinlemedim."

Genç adam yine güldü.

"Sen bu sıkıntıyı göze alarak benimle akşam yemeği yer misin?"

"Bu akşam mı? Çok isterdim, ama yedi buçuğa kadar çalışıyorum. Saat altıda bant kayıt çalışmamız var."

"Jake seni çok çalıştırıyor galiba?"

"Bir köle gibi," diye doğruladı Natalie.

Jake Lang gibi kendine çok güvenen birisiyle çalışmak sürekli canlı olmayı gerektiriyordu.

"Saat yedi buçukta seni pestilin çıkmış halde bulacağım anlaşılan," dedi Tom. "Eğer Jake bize engel olmaya çalışırsa canına okurum."

Natalie'nin yüzü bir an aydınlandı.

"Kendisine söylerim," dedi Tom'u memnun etmek istercesine.

Jake Lang'le çalışmaya başlayalı üç hafta olmuştu. İçinde yükseldiği haberi, senaryo bölümünü birbirine katmış, bazı kızlar ona düşman kesilmişlerdi.

Sandra sağda solda olmadık laflar ediyordu; hattâ bir gün yüzüne karşı: "O partide neden Jake Lang'e asıldığın şimdi anlaşıldı," demişti.

"br erkeklere soğuk davran, yüz verme, sonra Jake Lang'i beş dakikada tavlayıver.

Hayret doğrusu! O masum genç kız numaralarından şphelenmiştik zaten. Ama helal olsun, yine de bizi budala yerine koymayı basardın!"

Bu son sözlerin acımasızlığı Natalie'yi ürkütmüştü. Ama duygularını açığa vurmamış, kayıtsızca omuzunu silkerek karşılık vermişti:

"Ne söylersem söyleyeyim, siz BayLang'in bu işi bana teklif etmesini başka şeye yoracaksınız."

"Öyle yapacağız tabii," diye mırıldanmıştı Sandra.. Soluk mavi gözleri kin doluydu. "Ben Jake Lang'i tanırım Mutlaka onu baştan çıkarmışsındır. Yoksa o hiç kimse için bir şey yapmaz. Herkes onun ne kadar inatçı, hırslı ve acımasız olduğunu bilir. Bugün bulunduğu yere nasıl geldi sanıyorsun. Yüzlerce insanın omuzlarına basa basa."

Natalie onun bu sözlerinin doğru olabileceğini düşünerek ürpermişti.

O gece kapıyı çarpıp gitmeden önce kendisine nasıl düşmanca baktığını hatırlamıştı. Acımasızdı. Evet, diye düşündü.

Natalie masasında yüzünü ellerinin arasına almış oturuyordu. Pencereden görünen mavi gökyüzüne bakarak düşünmekteydi.

Yaradılışına ters düşen bir adamın ona çekici gelmesini garipsiyordu.

"Dosya hazır mı?"

Genç kadın bu kesin soru karşısında sıçradı, henüz daldığı düşüncelerden sıyrılamamıştı.

Jake gözlerini kısarak ona baktı.

"Dalga geçmeyi bırak. Ben seni hayal kurman için değil, çalışman için aldım buraya. Büronun hortlaklarla dolmasını da istemiyorum."

Natalie'nin rengi attı. Mavi gözlerini öfke bürüdü.

"Dosyayı masanıza koydum," diye karşılık verdi.

Jake masasına doğru yürüdü. Dosyayı aldı. Başını eğerek göz gezdirdi. Natalie bakışlarını ondan ayırmamıştı. Jake başını dosyadan kaldırdı. Gri gözleri buz gibiydi.

"İşine devam et."

Natalie dilinin ucuna kadar gelen sözleri söylememek için dişlerini şıktı. Az sonra adam kapıyı yavaşça kapatarak tekrar dışarı çıktı.

Oysa genç kadın kapıyı çarpmasını beklemişti.

Jake'in çok kızdığında hırçınlaşması sakın olmasından daha iyiydi. Bu haline katlanmanın daha kolay olduğunu yeni anlamıştı.

Natalie öfkeyle bağırılıp çağırılmasından hiç hoşlanmazdı. Ama bir adamın bağırarak yerine buz gibi bir tavir almasından, gergin bir yüzle soğuk soğuk bakmasından hiç mi hiç hoşlanmadığını yeni fark etmişti.

Böyle öfkeli anlarında Jake'in sözleri bıçak gibi saplanıyor, yaralıyordu insanı.

Bir keresinde böyle öfkeliyken, stüdyo denetmenine bağırınca kızın gözyaşlarına boğulduğunu, ağlayarak dışarı çıktığını görmüştü Natalie.

Neyse ki, çok sık sinirlenmiyordu. Ama sinirlendimi de millet kaçacak delik arar, onun gözüne görünmemeye çalışırdı.

Jake'de zaman kavramı yoktu. Çalışırken gözü başka bir şey görmüyor, o sırada odasına giren fena halde paylıyordu. Özellikle bazı meslektaşları, özel hayatlarını dikkate almadığı için ona isyan ediyorlardı.

Diziler için. grafikler hazırlayan Liam Brown o gün öğleden sonra biraz geç geldi.

Natalie'nin masasının kenarına oturdu. Grafikler konusunda Jake'e incelemesi için bazı öneriler getirdiğinden söz ediyor, bir yandan da Natalie'nin resmini çiziyordu.

Natalie, Liam'ın her gördüğünü çizmek alışkanlığında olduğunu biliyordu artık.

İnce uzun parmakları kâğıt üzerinde uçuyordu sanki. Gözleri bir Natalie'ye, bir elinin altında yavaş yavaş beliren resme gidiyordu. Durmadan da konuşmaktaydı.

Natalie aynı anda her iki işi de nasıl becerdiğini merak etti.

"Bu gece yapacak bir şeyin var mı?" diye birden sordu adam. Başını geriye atarak yaptığı resme baktı.

O anda Jake içeri girdi.

Genç kadın hemen onu fark etti, bütün vücudu gerildi.

Aynı anda Liam' ın sorusunu duyduğunu da anladı. Etrafa bir göz attı ve Jake'in çelik gibi parlayan gözleriyle karşılaştı. Ağzının sert bir şekilde kıvrıldığını gördü. Sanki Natalie'nin kendisine yapılan teklifi reddetmesini bekler gibi bir hali vardı.

Dönüp Liam'a bakarak, "Bir başkasına sözüm var," dedi Natalie soğukça.

"Çok yazık!.." Liam gözlerini Jake'e çevirmişti.

Natalie onun, kiminle randevun olduğunu biliyorum, diye düşündüğünü sezinledi.

"Sana Bayan Buchan'ın masasına oturma hakkını kim verdi?" diye buz gibi bir sesle sordu Jake.

Liam sessizce aşağı kaydı. Natalie'nin resmini çizdiği sayfayı koparıp aldı.

Jake'e uzattı.

"Bu sizin," dedi kapıdan çıkarken. Sesinde tuhaf bir burukluk vardı.

Jake, gözlerinde vahşi bir pırıltıyla, kâğıda baktı. Natalie, kâğıdı parçalayacak herhalde, diye düşündü.

Oysa, kâğıdı buruşturup çöp sepetine atmakla yetindi Jake.

Genç kadın daktilo etmekte olduğu mektuba baktı. Kelimeler gözlerinin önünde titreşiyordu.

Pis domuz, diye geçirdi içinden. Ondan nefret ediyordu.

"Ne istedi?" diye sertçe sordu Jake. "Randevudan başka!"

"Grafikler için bazı öneriler getirmiş." Gözlerini yazdığı mektuptan ayırmadan, Liam'ın bıraktığı kâğıtları işaret etti. Yeniden yazmaya başladı.

Jake, Liam'in kâğıtlarını aldı. Natalie onun sayfaları çevirişini duyuyordu. "Kiminle çıkıyorsun bu akşam?" diye sordu Jake.

Natalie bir an yanlışı duyduğunu sandı. Sonra yavaşça, "Tom'la," dedi.

"Ah, evet. Döndüğünü duydum."

Kendi masasına doğru yürüdü. Elindeki kâğıtları karmakarışık masanın üstüne attı.

"Burayı temizleyecek misin? Sen burayı dağıttığın zaman en küçük bir şeyi bulamıyorum."

"Ne istediniz?" Natalie yazmayı bırakıp ona baktı.

"Daniel Masters'den bir mektup."

"Dosyalarda," dedi ayağa kalkarak.

Jake masanın üstüne abandı. Bir yandan da genç kadının odanın öbür ucuna yürüyüşünü izliyordu.

Natalie mektubu buldu, ona verdi.

Kendi masasına oturmak için döndüğünde, Jake onu bileğinden yakaladı.

"Leyton'la, hakkımızdaki dedikodulara son vermek için çıktığını sanıyordum."

Natalie bileğini işaret ederek baktı.

"Ama dedikodular kesilmedi, değil mi?"

"Onunla çıkmanın nedeni bu mu?"

Natalie bileğini kurtarmaya çalıştı. Ama Jake biraz daha sıktı. Sonunda Natalie acıyla haykırdı.

"Cevap ver!" diye dişlerini sıkarak bağırdı Jake.

"Hayır," dedi Natalie gözleri pırıldayarak, "Ondan hoşlanıyorum."

Adam parmaklarını gevşetti. Natalie kızgınlıkla bileğinde kalan koyu kırmızı izi ovaladı.

"Bu kadar kaba olmak zorunda mısınız?"

Jake güldü, ama gri gözleri buz gibiydi.

"İyi sonuç verir."

"Benim için değil.".

"Ah, evet," dedi Jake. Gözkapakları hafif kapalı, onu izliyordu. Gözlerinde tuhaf ve soğuk bir parlaklık vardı.

"Senin için başka bir yol yok."

Telefon çaldı. Jake onun telefonu açışısını izledi. Natalie soğuk bir sesle cevap verdi. Sonra ifadesiz bir yüzle bakıp: "Bayan Redmond," dedi.

Jake telefonu aldı, yerine oturdu. Konuşurken ayaklarına bakarak sandalyesini döndürüyordu.

Natalie kendi masasına oturup tekrar daktilonun başına geçtiği sırada, Jake ona sert bir bakış fırlattı. Başını sallıyordu. Natalie bu özel konuşmayı dinlemek zorunda kaldığı için sinirlenmişti.

Anthea, Jake'i sık sık arıyor ya da büroya uğruyordu.

Jake açıkça flört ediyordu onunla.

Natalie çalışma saatleri dışında görüştüklerini biliyordu. İlişkilerinin hangi aşamada olduğu konusunda bir fikri yoktu. Onu ilgilendirmiyordu da zaten. Genç adam, telefonu yerine koyarken, Natalie de daktilo yazmaya başladı.

Jake de Liam'ın kâğıtlarını incelemeye koyuldu.

Natalie, onunla çalışmayı, düşündüğünden daha etkileyici ve büyüleyici bulduğunu uzun süredir kabul etmişti. Çok kötümser bir kişiliği vardı Jake'in. Açıkçası bazen çekilmez oluyordu, ama yine de hiç sıkılmıyordu Natalie. Ayrıca Jake sözünde durmuş, onunla ilişki kurmak için en ufak bir girişimde bulunmamıştı.

Zaman zaman düşmanca davranıyor, ama genellikle kayıtsız kalıyordu.

Natalie kendisiyle yalnız kalma fırsatını kollayan öbür erkeklerin iltifatlarını duymaktansa, ona katlanmayı daha kolay buluyordu.

Jake Lang'le çalışmak onu biraz değiştirmişti. Ama yalnız bir konuda. İş başından aşkındı. Böylece Angus'u düşünmeye pek fırsat bulamıyordu.

Natalie her gün saat yediye kadar çalışıyor, bazı akşamlar evine hiçbir şey yapamayacak kadar yorgun dönüyordu. Yalnızca bir duş alıyor, yemek yiyor, bir saat televizyon izleyebiliyor, sonra yatıp külçe gibi uyuyordu.

O akşam, Tom onu bürodan almaya geldiğinde, Natalie sözünü ettiği masalın adını sordu.

"Kalpsiz prenses," diye açıkladı genç adam neşeyle. "Bilir misin?"

"Hayır. Ne olmuş ona."

"Biri öpmüştü onu," dedi Tom. Sonra kaçmasına fırsat bırakmadan prensesin nasıl öpüldüğünü gösterdi. Çok güzel öpmüştü gerçi, ama Natalie hiç etkilenmedi. Yine de kaçmak için çaba göstermedi, olduğu yerde kaldı. Çünkü Tom onu öperken kapının yavaşça açıldığını hissetmiş, Jake'in orada durup onları seyrettiğini anlamıştı.

Tom, onun kızaran yüzüne merakla bakarak geriye çekildi, ağzını açıp bir şey söyleyemeden,
Jake dosdoğru aralarından yürüyüp geçti.

Tom şaşkın bakarak: "Ah, Jake görmedim," dedi.

"Keyfiniz için büromu kullanmayın," diye terslenerek sandalyesine oturdu Jake.
Koyu kaşları çatılmıştı. Sesi. tatsızdı.

"Geliyor musun Tom?" diye sordu Natalie. Sonra birlikte odadan çıktılar.

Asansörde Tom ona merakla sormaktan kendini alamadı.
"Kiskandı mı, yoksa her zamanki nemrutluğu mu?"

"İkincisi," dedi genç kadın. "Onun her zamanki hali bu."

Tom güldü.

"Duymuştum, milletin canına okuyormuş. Onunla hiç çalışmadım, ama çalışanları gördüm, içim sızladı. Sen bu işe girmekle iyi ettiğine emin misin? Jake Lang senin gibi tatlı, kibar bir kızı ezebilir."

Natalie omuzlarını silkti.

"Ben onunla başa çıkarım, sen merak etme."

Tom ona düşünceli gözlerle baktı.

"Bir yere kadar başa çıkabilirsin. Umarım fazla üzülmezsin."

Bazı şeyler üzüyor, diye düşündü genç kadın. Jake'in ilgisizliği de bunlardan biriydi. Ama bunu açıklamaktansa ölmeyi tercih ederdi.

Tom harika bir arkadaşı. Çok iyi bir akşam geçirmişti Natalie. Kendisi daha çok dinlemiş, Tom her ikisi için de konuşmuştu. Çok komikti. Sık sık güldürmüştü onu.

Arabayla eve döndüklerinde Natalie iyi geceler dercesine gülümsedi. Ama Tom arabadan çıkmadan onun elini tuttu, çekinerek, "Seni tekrar görebilecek miyim?" dedi.

"Evet. Aynı yerde çalıştığımız sürece."

Tom yüzünü buruşturdu.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Hep kaçamak cevaplar veriyorsun. Sana karşı nasıl davranacağımı kestiremiyorum. Tekrar birlikte çıkacak mıyız?"

"Eğer istiyorsan," dedi Natalie önemsemeyen bir tavırla.

"Ama bağlanmak yok değil mi?" dedi Tom. O ana kadar bu konuya hiç değinmemişlerdi.

Natalie siyah saçları omuzlarında dalgalanarak başını salladı.

"Asla bağlanmak yok, Tom. Yalnızca arkadaşız, hepsi o kadar."

"Nedenini sorabilir miyim?" Genç adam ona daha yakından baktı. "Bir başkası mı var?"

Mesela Jake Lang? Yoksa hiç kimseyle arkadaşlıktan daha yakın bir ilişki kurmak istemiyor musun?"

"İkincisi," diye cevap verdi Natalie.

Tom onun eline baktı. Alyansına dokundu parmağıyla.

"Nedeni bu adam olmalı."

Natalie'nin gözlerinde yaşlar belirdi.

"Evet.",

"Özür dilerim."

Natalie omuzunu şilkti.

"Kendime acımdan kurtulmaya çalışıyorum, ne olur cesaretimi kırma Tom."

"Kendine acıdığını kim söyledi?" Bakışları sertleşmişti.

"Birçok kişi, biri de kız kardeşim. Önceleri ona kızmıştım, ama aslında yerden göğe kadar hakkı var."

"Çabuk bir tedavi biliyorum," diye gülerek mırıldandı genç adam.

Genç kadın arabadan inmeden Tom onu son bir kez öperken memnun görünüyordu. Tom'un öpüşleri aslında epey ateşli sayılırdı, ama pek etkilemiyordu Natalie'yi.

Jake Lang'in bütün bedeninde uyandırdığı isteği Tom Leyton uyandıramıyordu. Ondan hoşlanıyordu ama... Bu küçücük sözcükte yığınla duygu gizliydi.

Daha sonra Natalie yatağına uzandığında, yüzünü buruşturdu. Bu kadar şaşırtıcı mıydı? Angus gibi birinden sonra, Tom gibi bir delikanlıya vurulabilir miydi?

Ama Angus yoktu artık, hiçbir zaman da olmayacaktı. Kasvetli, soğuk bir duyguydu bu. Kalbinin öbür yarısında ikinci bir aşka yer vermesi ihtimalinden hoşlanmadı.

Eğer kendisi kabul etse bile, bunu hiçbir erkek istemezdi.

Jake'in tepkisi Natalie için yeterli bir uyarıydı. O geceyi hatırlayınca kızardığını hissetti. Öpüşükleri sırada genç adam Natalie'nin kendisini ölen kocasının yerine koyduğunu fark edince buz gibi olmuş, korkunç kızmıştı.

Natalie bu yüzden, onu suçlayamamıştı. O geceki davranışını şimdi soğukkanlılıkla düşündüğünde dehşete kapılıyordu, Jake'in söylediği gibi, hiçbir erkek başka bir âşığının yerine konmak istemezdi. Lang'in kendini vermeyi bilen, karşısındakinin de kendini bütünüyle vermesini isteyen biri olduğunu anlamıştı.

Ertesi sabah Natalie yüzünde soğuk bir ifadeyle masasında otururken, Jake bir yandan ona bir şeyler yazdırıyor, bir yandan da geniş adımlarla büronun içinde dolaşıyordu.

Anlaşılması güç ve teknik bir konu üstünde çalışıyordu.

Buna rağmen Natalie onun kafasında başka şeyler olduğunu fark etti.

Kızgındı.

"Bunları hemen daktilo et," diye kesip attı Jake. Şimdi gelmiş yanında duruyordu. Elleri ceplerindeydi.

"Peki, Bay Lang," dedi Natalie yavaşça, Lang çelişkili duygular içindeyken yapılacak en iyi şeyin, onun suyuna gitmek olduğunu öğrenmişti artık.

"Dün gece eğlendin herhalde, değil mi?" diye sert bir sesle sordu Jake.

"Çok," dedi Natalie. Makinesine kâğıt takıyordu.

"Tahmin etmiştim," diye mırıldandı Jake. "Sabahtan beri iğrenç bir aşk şarkısı mırıldanıp duruyorsun."

Genç kadın şaşırdı.

Daha önce dikkat etmemişti, şimdi farkına varıyordu. Jake haklıydı. Kahvaltı ederken, radyoda çalan şarkı aklına takılmıştı.

Jake gözlerini ondan ayırmadan ayakta duruyordu. Pencereden giren günışığı saçlarını aydınlatmaktaydı. Natalie'nin gözleri Jake'in parıltıyan saçlarına takıldı.

Genç adamın bu görünümünün, soluğunu kesecek kadar hoşuna gittiğini fark ederek şaşırdı. şaşkınlığı açıkça belli oluyordu.

Durumu sezinleyen Jake'in bakışları sertleşti. Birdenbire eğildi, ılık dudaklarıyla Natalie'nin dudaklarını örttü. Her şey çok çabuk olmuştu.

Jake doğruldu, yüzünde alaycı bir ifade vardı. "Sana kıyaslama yapman için küçük bir örnek," dedi soğuk bir şekilde. "Sırf teki ihtimalleri değerlendirecek durumda olmadığın için Tom Leyton'la evlenmeye kalkmanı istemem!"

Natalie kızarak sordu: "Hangi ihtimaller?"

Genç adamın hırpaladığı dudakları hl yanıyordu. "Dünyada başka erkekler de var. Eminim, burada en azından yarım düzine erkek seninle çıkmak için fırsat kolluyordur."

Bu sinirli cevap, Natalie'yi hayal kırıklığına uğratmıştı. "Ben Tom'dan hoşlanıyorum," dedi.

"Kuşkusuz," diye cevap verdi Jake. "O da bundan emin, değil mi? Seni incitip kırmaz. Hayal leminden çıkarıp gerçeklerle yüz yüze getirmeye çalışmaz! Yumuşak huylu bir adamdır. Tabii hoşlanırsın. Ama Tom kendisinin ölmüş bir adamın yerine konulduğunun farkında değildir herhalde."

"Hayır," dedi Natalie kızgınlıkla. "Tom Angus'tan farklı, ikisini kaştıramazdım."

Jake, gözlerini ona dikerek doğruldu. Natalie, bakışlarında sessiz bir tehdit ifadesi gördü. Gri gözlerinde madeni bir pırıltı vardı Jake'in, güçlü ağızı düz bir çizgi halini almıştı.

O anda kapı açıldı. Anthea Redmond bileziklerini şingırdatarak içeri girdi. Onlara dik dik bakarak durdu.

Natalie, Anthea'nın odadaki gerginliği fark ettiğini anladı. Jake'e bakarken, yüzünde kıskançlık ve kuşku vardı.

Jake ona döndü. Yüzündeki vahşi ifade gitmiş, nazik bir ifade belirmişti.

"Çok iyi, seni hangi rüzgâr attı buraya."
Kadını tepeden tırnağa süzdü. Ağzı hafifçe kıvrılmıştı.

"Bu elbise yeni galiba, oldukça gösterişli."

Natalie, kadının sırtındaki portakal rengi elbiseye hızla göz atarken, gerçekten de öyle, diye düşündü. Bu renk, saçlarının parlaklığıyla birleşince hoş bir hava vermişti ona.

Anthea gülümsedi, Jake'in sözleri hoşuna gitmişti.

Jake onu öpmek için eğildi.

Natalie başını önüne eğerek daktilo yazmaya başladı.

Onlarsa, yanında hâlâ öpüşüyorlardı.

Sonunda Jake kadından ayrıldı.

Anthea kedi gibi mırıldanarak, "Peki, şimdi ben nasıl çalışacağım?" diye sordu.

"Biraz acı çek," dedi Jake alaylı bir sesle.

Alçak sesle konuşarak kapıya doğru yürüdüler.

Anthea'yi uğurladıktan sonra Jake masasına döndü. Bazı kâğıtları alarak koltuğuna çöktü.

Natalie onun bir an kendisine baktığını sezdi, ama aldırmadı.

Birden yazdığı metinde birkaç satır atladığını fark ederek kendi kendine sinirlendi.

Hırsla kâğıdı makineden çıkartarak buruşturup çöp sepetine attı.

Makineye yeni bir kâğıt geçirirken, Jake yüzünde alaycı bir gülümsemeyle onu seyrediyordu.

"Seni rahatsız eden bir şey mi var?" diye sordu.

Natalie bir yandan yazı makinesiyle uğraşırken, "Önemli değil, birkaç satır atlamışım da," dedi sakın bir sesle.

Jake'in yüzündeki ifadeden ona inanmadığı belli oluyordu, ama hiçbir şey söylemedi.

Daha sonraki haftalarda işler giderek yoğunlaşmıştı.

Yapılan bütün işlerin merkezi Jake'ti. Ekip bütün gün stüdyoya girip çıkarak program üstünde çalışıyordu.

Jake genellikle yerinde bulunmadığından, bütün işler Natalie'nin üstüne yığılmıştı.

Hazırlanan diziler hakkında her şeyi bilmesi, ayaklı bir ansiklopedi haline gelmesi gerektiğini fark ediyordu.

Hemen cevap vermesi gereken bir yığın soru soruyorlardı. Jake, ona daha fazla sorumluluk vermiş, işini biraz daha sevmesini sağlamıştı. Senaryo bölümünde çalışırken büyük bir makinenin dişlilerinden biri gibiydi. Oysa şimdi bu büyük makinenin güç aldığı noktadaydı. Çok yorulmasına rağmen işini seviyordu.

Arasıra Tom'la çıkmaya devam ediyordu.

İşi Tom'un sürekli davetlerini reddetme imkânı verdiği için memnundu. Çünkü Tom ilişkilerinin rengini değiştirmeye çalışıyordu. Natalie işini bahane ettiğinde, Tom önce diretiyor, ama sonra çaresiz kabul ediyordu. Çünkü

Jake'in bölümünde çalışmanın tam bir fedakârlık istediğini, eğlenceye vakit bırakmadığını o da bilmekteydi.

Natalie bütün bir hafta sabahın köründen akşam geç saatlere kadar çalışmıştı. Öğle yemeğine bile çıkamıyordu. Ekiplerin bazıları ara vermeden saatlerce çalışıyor, Jake'e söylemeye cesaret edemediklerinden Natalie'ye dert yanı-yorlardı.

"Adamda insaf denen şey yok," demişti Liam. "Bir gün patlayacağım sonunda. Hiçbirimizin özel hayatını umursamıyor."

Sonra Natalie'ye gülümseyerek bakmış, "Senin özel hayatın rne durumda?" diye sormuştu.

"Fena sayılmaz," demişti Natalie hafifçe.

Öğleden sonraydı. Jake'le birlikte her zamanki gibi sessizce çalışıyorlardı.

Birden Tom odaya daldı.

"Merhaba," diyerek Natalie'ye baktı. "Bale için biletim var, alabilmek için altı kişiyle boğuştum. Geleceksin değil mi?"

"Ne zaman?" diye sordu Nataîie. Jake'in parmaklarını sinirli sinirli masaya vurmasına aldırmadı.

"Bu gece." dedi Tom.

"Bu gece Natalie çalışıyor," diyerek araya girdi Jake.

"Biz burada iş yapıyoruz, sizin gibi pineklemiyoruz. Haber servisine dön ve maaşını hak etmeye çalış, Leyton."

Natalie öyle öfkelenmişti ki, nerdeye isyan edecekti.

Tom'a sıcak bir gülümsemeyle bakarak, "Geleceğim, saat yedide beni buradan al," dedi.

Tom sevinçle odadan fırladı.

Jake masanın üstünden eğildi, buyurgan bir sesle, "Bu gece dokuza kadar çalışacaksın, bunun bitmesini istiyorum," dedi.

Genç kadın yumuşak bir sesle cevap verdi:
"Öyleyse kendin bitir."

Jake hırsından deliye dönmüş, gözleri yuvalarından ugramıştı. Ama değişen bir şey olmadı, Tom geldiğinde Natalie sakın bir şekilde çekip gitti.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Cuma günüydü. Jake Natalie'den ertesi sabah da çalışmasını istemişti.

-Yarın cumartesi," dedi Natalie.

"Biliyorum," sesi kuruydu, gri gözlerinde alaycı bir ifade vardı. "Ben de çalışacağım. Ses kayıt odası her gün dolu. Yalnız cumartesileri çalışabiliriz. Senin planlarını aksattıysa özür dilerim."

"Bana gerçekten ihtiyacınız olacak mı?" Hafta sonu için Angela'ya söz vermişti.

"Neden?"

"Eğer bensiz yapabilirseniz çok sevineceğim."

"Hafta sonunda bu kadar önemli ne işin var?"

Natalie başını önüne eğerek, "Bir yere gidiyorum," dedi.

Birdenbire Jake'in soluklarının sıklaştığını duyarak şaşırdı. Yüzüne baktı. Kendini kaybetmemek için çaba harcadığından olacak, burun delikleri öfkeyle genişlemişti adamın.

Bir an bakıştılar.

Sonunda Jake, "Leyton'la mı?" diye sordu. Sesini kontrol edebilmişti.

"Hayır," diye fısıldadı Natalie.

Sesi titriyordu. Jake'in bakışlarından ürkmüştü.

Gözlerini yere indirerek, "Hafta sonunda kız kardeşim kocasıyla bir yere gidecek. Ben de çocuklara bakarım diye söz verdim. Ben olmazsam gidemeyecekler."

Hafifçe kıpırdandı, şakayla karışık, "Angela da benim derimi yüzecek tabii," diye tamamladı sözlerini.

Jake sakın bir sesle, "Çok kötü," dedi.

Natalie başını kaldırıp ona baktı, yüzü normal görünüyordu. Gri gözlerinden taşan öfke dinmişti.

"Bu yüzden yarın gelemeyeceğim," dedi umutla.

"Korkarım geleceksin," diye cevapladı Jake.

Natalie'nin kan beynine çıkmıştı. Kız kardeşinin hafta sonu berbat olacaktı.

Nasıl bu kadar anlayışsız olabilirdi!..

"Bu kadar taş kalpli olmayın.." diye patladı.

Jake bunun üzerine garip, alaylı bakışlarını Natalie'ye çevirdi. Dudakları onu aşağılarcasına kıvrılmıştı.

"Bunu bana sen mi söylüyorsun? Burada sana ne isim verdiklerini bilmiyor musun? Kalpsiz prenses."

Natalie kızarak, herhalde Tom yaydı herkese, diye düşündü. Bu adı ona Tom takmıştı.

Sabırsızca gözlerini kaçırdı. Angela'yı hayal kırıklığına uğratırsa, kendisine çok kızardı.

Bıkkın bir iç çekişle, "Kız kardeşimi bilmezsiniz, onu sinirlendirmektense, sizin en öfkeli halinizi tercih ederim," dedi.

Jake birden neşeyle gülmeye başladı. "O kadar kötü olamaz!"

"Çok kötüdür, çocukken bile beni hep korkuturdu.

"Ne yapardı? Döver miydi?"

Natalie yüzünü buruşturarak ona baktı. "Angela zor kullanmaz, sözleriyle insanı mahveder."

Jake'in gözlerinde alaycı bir ifade belirmişti. "Çekici midir?"

Natalie kaşlarını kaldırdı.

"Bir erkekten başka ne soru beklenir. Evet, Angela çok güzeldir." Jake'e bir göz attı.

"Kocasını da aynı kanıda. Yalnız unutmadan söyleyeyim, kocasının boyu bir doksandır, üstelik boks yapıyor!"

Jake gülümseyerek, "Pekâlâ, sorumu geri allım," dedi ağır ağır. "Bu korkunç cadının evine ne zaman gitmen gerekiyor?"

"Bu gece," dedi Natalie.

"Yola vakitli çıkabilmeleri için bu gece orada, olmalıyım."

"Çocuklar kaç yaşında?"

"Tony dört, Colin iki yaşında."

Jake masanın kenarına ohırdı. "Uslu mudurlar?"

Genç kadının gözleri alaylıydı: "Angela'nın çocukları mı? Çok usludurlar."

Jake yine güldü. "Öyleyse yarın onları da getir."

Natalie'nin ağız hayretten açık kalmıştı "Şaka ediyorsunuz?"

"Şaka falan ettiğim yok. Sana gerçekten ihtiyacım var. Madem kız kardeşini güç durumda bırakmak istemiyorsun, ben de bir günlüğüne onun çocuklarına katlanırım. Onları sandalyeye bağlayabiliriz."

"İyi edersiniz. Gerçi Colin kuzu gibidir, ama Tony annesine benzer."

Jake gülerek, "Bu korkunç hanım nerede oturuyor?" diye sordu.

Natalie evi tarif edince Jake başını salladı.

"Seni işten sonra oraya bırakırım. Böylece sorun çözüldü. Eğer biz çalışırken onların etrafta dolaşmaları dert olursa başka bir şey düşünürüz."

İşaret parmağıyla genç kadının yanağına hafifçe dokunarak, "Merak etme halledilir," dedi.

Jake gittiğinde Natalie bir süre şaşkın şaşkın oturdu. Gözlerini masasına dikmiş, Jake'in o korkunç öfkesinden sonra birden nasıl uysallastığını düşünüyordu. Onunla çalışmaya başladığından beri hiç bu kadar sevecen davrandığını görmemişti.

Akşama doğru Tom uğradı.

Natalie ona yorgun gözlerle bakarak, "Perişan durumdayım," dedi.

"Derlediğimiz son programın zamanlamasını yapıyorum. Tam ortasıdayım, ama sürekli yanlış oluyor." Kronometresini düşürmüş, Jake'inkini almak zorunda kalmıştı.

"Cumartesi gecesi birlikte yemek yiyebilir miyiz diye soracaktım," dedi Tom umutla.

"Üzgünüm, bu gecedен gidiyorum."

Tom yüzünü buruşturdu. Kapıya doğru yürürken, "Pekâlâ, öyleyse gelecek hafta görüşürüz," dedi.

"Bana telefon et," dedi Natalie.

"Evden ara," diye çabucak ekledi sonra.

Tom onu işten arayınca Jake çok kızıyordu.

Jake çok şık bir elbiseyle içeri girdiğinde, Natalie zamanlamayı henüz bitirmişti.

Her zaman blucin giydiğinden, bu Natalie için alışılmamış bir yenilikti.

"Hazır mısın?" diye sordu Jake.

Natalie çabucak masasını topladı. Sonra içeri giderek saçarını taradı, makyajını tazeledi.

Geri döndüğünde Jake onu hafif alaylı bir ifadeyle yukarıdan aşağı süzerek, "Anladığım kadarıyla kardeşine hiç benzemiyorsun," dedi.

Natalie, "Hayır, hiç benzemem," diyerek büroya getirdiği küçük valizi çıkardı.

Jake valizi aldı. Birlikte bürodan çıktılar.

"Annen baban da kardeşinle birlikte mi oturuyorlar?"

Natalie ona ailesinin Weymouth'da küçük bir evde oturduğunu söyledi. "Annem milyon verseler Angela'nın yanında oturmaz."

Jake hafifçe güldü.

"Zavallı Angela. Onun çok kötü reklamını yapıyorsun," dedi.

"Onu çok severim," dedi Natalie. "Annem de çok sever tabii. Ama onu kırmaktan çok korkarız. Aileden biriyle oturuyor ve böyle düşünüyorsanız, çok yıpratıcı oluyor."

"Annen sana benzer mi?"

Natalie şaşkınlıkla ona baktı: . "Niye sordunuz? Gerçekten de çok benzer. Ama nereden bildiniz?"

Zemin kattaki garaja gelmişlerdi. Jake onu pırıl pırıl beyaz spor arabasına bindirdi.

"Tahmin ettim," derken arabanın üstünü kapıyordu.

Araba çıkış kapısından ok gibi fırladı.
Dışarıda parlak bir yaz güneşi vardı.
Natalie'nin saçları uçuştı.

Yüzüne gelen saçları düzeltmek için Jake ona uzandı. Göz göze geldiler.

"Saçların dağınıkken daha çok hoşuma gidiyorsun," dedi Jake bambaşka bir sesle, sonra tekrar önüne döndü.

El sıkışırken, Angela dikkatle Jake'e bakıyordu. "Demek canavar sizdiniz?"

Jake'in kaşları çatıldı. Sorar gibi Natalie'ye baktı.

"Aynı şeyi ben sizin için söylemek üzereydim," diyerek yavaşça döndü.

Angela, çabucak Natalie'ye bakarak tehdit eder gibi, "Anlıyorum," dedi.

"Kocanız gerçekten boksör mü?" diye sordu Jake.

Angela şaşırılmıştı. "Evet," dedi hayretle.

"Boy da bir doksan?"

"Bir doksan bir," diye düzeltti Angela.

"Yazık." Jake'in gri gözleri, genç kadının kısa kesilmiş siyah saçlarından düzgün bacaklarına kaydı.

Angela güldü. Natalie'ye bakarken, Jake'ten hoşlandığı anlaşılıyordu.

"Yemeğe kalın," dedi. "Eğer severseniz, bol salatayla et var."

"Bu havada en iyisi," dedi Jake.

Natalie, dar yatak odasında, eşyalarını yerleştiriyordu.

Yatağın kenarında oturan Angela, "Çok çekici dedin ama, karşı konulmaz olduğunu söylemedin, neden acaba?" diye sorarken düşünceliydi.

Natalie'nin arkası dönüktü, cevaplamadan önce çamaşırları dikkatle çekmeceye yerleştirdi. Sonra:

"Belki de onu karşı konulmaz bulmadığımdandır."

"Gerçekten mi?"

Angela onu alaya alıyordu.

"Evet," dedi Natalie öfkeli bir ifadeyle.

"Çok bağıırıyorsun şekerim." Kız kardeşı alay etmeyi sürdürüyordu.
"Her neyse, o da beni bulunmaz Hint kumaşı olarak görmüyor," diye konuyu kapatmak istedi Natalie.'

"Bundan nasıl emin oluyorsun?"

"Öyle söyledi," dedi Natalie öfkeyle.

Angela inanmıyormuş gibi gözlerini kıstı. "Gerçekten söyledi mi? Laf olsun diye söylemiştir belki de>

önemli mi?" dedi Natalie.

Angela kapıya yönelirken Natalie'ye döndü:
"Kızma, sırrını ele vermeye niyetli değilim."

"Ne sırrı?" diye sordu Natalie telaşla.

Angela tatlılıkla gülümseyerek, karşılık verdi:
"Onu deli gibi seviyorsun!"

Natalie'nin kızgınlıktan kan beynine çıkmıştı. Kapı Angela'nın arkasından kapanırken, yumruklarını sıkarak yüksek sesle, "Onu sevmiyorum," dedli kendi kendine. "Ondan nefret ediyorum!"

Angela'yla Adrian saat dokuzda yola çıkacaklardı. Akşam yemeği bu yüzden çabuk yendi. Jake'le Adrian çok iyi anlaşmışlardı. Natalie onların konuşmalarını sessizce dinliyordu. Yemek odasının kapıyı andıran uzun penceresi açıktı. Dışarda ötüp duran bir karatavuğun tatlı nağmeleri içeri kadar geliyordu.

Angela kolundaki saate baktı.
"Artık çıksak iyi olacak," dedi kocasına.

Adrian sıcacık bir gülümseyişle boyun eğdi.
"Sen hazır olduğunda çıkabiliriz, meleğim," dedi.

"O halde valizleri aşığı indir," dedi Angela. Adrian da tembel adımlarla yukarı, valizleri almaya çıktı. Angela, masada başını elleri arasına almış oturan Natalie'ye baktı.

"Hayal kurmayı bırak, masayı temizle, Natelie."

"Peki Angela," diyerek yerinden kalktı Natalie,

"Hemen geliyorum," dedi Angela içeri giderken.

Natalie tabakları toplamaya başladığında Jake güldü:

"Ondan niye öyle söz ettiğini anladım. Kraliçe gibi, değil mi?"

"Kraliçelerin en iyisi," diye onayladı Natalie.

Jake de kendisine yardım etmeye başladığında ona nazikçe gülümsedi.

Adrian'la Angela gittiklerinde yalnız kalacaklarını o an fark etti.

Jake' ten en kısa zamanda nasıl kurtulacağını düşündü.

Tam her şeyi mutfağa taşıyıp bulaşık makinesine yerleştirmişlerdi ki, Angela'nın sesini duydular.

Ön kapıya geldiklerinde Angela Natalie'yi öptü, yapmasını istediğı Şeylerin bir listesini verdi.

Jake'e tatlı tatlı gülümseyip arabaya bindi. Araba köşeyi dönene kadar Natalie arkalarından el salladı. Sonra Jake'e tedirgin gözlerle baktı.

"Pekâlâ, beni getirdiğiniz için teşekkür ederim. Yarın görüşürüz," dedi.

Angela çocuk sorununu çok iyi halletmişti. Bitişikteki komşuyu arayıp ertesi sabah bir süre çocuklara bakmalarını istemiş, onlar da kabul etmişlerdi.

Jake'in onları stüdyoya götürme fikri uygun görülmemiştir.

Jake ağır ağır evden içeri gidi.

Bu duruma sinirlenen Natalie gereksiz yere konuşarak onu izledi.

"Beni getirdiğiniz için teşekkür ederim. Artık gitseniz iyi olacak, geç oluyor."

Natalie kendisine yetiştiğinde: "Gitmeden önce ortalığı toparlamana yardım edeceğim," dedi Jake.

"Buna hiç gerek yok," derken Natalie'nin sesi kuşkuluydu.

Jake ona döndü, değişik, kısık bir sesle, "Sen neye gerek olduğunu nereden bilebilirsin ki?"

Natalie geri çekildi. Yuvarlak solgun yüzünde bir korku belirmişti.

Genç adam, onu uzun saçlarından insafsızca yakaladı, kendine çekti. "Yaşadığım sürece sana tekrar el sürmeyeceğime yemin etmiştim," diye mırıldandı, gözlerini onun dudaklarına dikerek. Natalie birden Jake'in soluğunu yüzünde hissetti, ama kıpırdılamadı.

Jake canını yakıyordu. Natalie onun bunu bilerek yaptığının farkındaydı. Bir eliyle boynundan tutmuş, onu ayakta durmaya zorluyordu. Ilık vahşi bir öpücükle dudaklarını hissizleşene kadar ezdi.

Sonunda ayrıldıklarında Natalie, "Canımı acıttınız," diye fısıldadı.

"Evet, canını yakmak istedim," dedi Jake dişlerinin arasından. "Canını acıtmak hoşuma gidiyor. Sana zalimce davranmak bende alışkanlık haline gelebilir."

Natalie ona bakarak durakladı. "Bunun sözü bile korkunç."

"Biz alışılmış kibarlıkları çoktan geride bıraktık," dedi Jake. "Daha ilk gece geride bıraktık. O bir iki saatte duyduğum heyecanı bütün ömrümce duymadım ben."

Sesindeki öfke, Natalie'nin tüylerini ürpertmişti. Ama yine de kendini savundu.

Sesi titriyordu. "Seni incitmek istemedim, Jake."

Jake'in yüzü gerildi. Koyu bir kırmızılık çıkık elmacık kemiklerine doğru yayıldı.

"Beni incitmek mi?"

Öfkeyle gülümsemeye çalıştı.

"Beni incitmedin tatlım, beni deliye çevirdin. Sana söylemiştim, hiçbir erkek senin beni kullandığın gibi kullanılmaya katlanamaz. Sana gerçekten tutulsaydım, kendini böylesine kollarıma bıraktığında kendime hakim olamazdım."

Sesi öylesine öfkeliydi ki, Natalie korkudan titriyordu. Ona bakarken panik içindeydi.

Jake gözlerindeki korkuyu gördü. Gözlerinde alaycı bir parıltıyla gülümsedi. "Seni korkuttum, değil mi? Haklısın. Burada yalnızız ve ben bu gece burada kalmaya karar verdim."

Natalie tepeden tırnağa titreyerek uzaklaşmaya çalıştı. Ama Jake sert bir hareketle onu kendine çekti. Bir yandan da, "Hayır, olduğun yerde kal," diye bağırdı.

-Sakın unutma benim adım Jake. Eğer ağzından başka bir isim çıkarsa, seni öldürürüm."

-Elimde değildi,- diye acıyla bağırdı Natalie.

-Şaşkın ve mutsuzdum. Üzgünüm. Ama asıl kırılan gururundu senin, bunu sen de söylemiştin."

"Bir erkeğin gururu, en hassas noktasıdır," dedi Jake ölçülü olmaya çalışan bir sesle. Beni gafil avladın, sevgilim."

Natalie, genç adamın zorla da olsa yeniden gülümsediğini görünce rahatladı.

"Çok derin bir yara açtığımı sanmıyorum,- dedi.

Gülümsemeye çalışırken tereddüt etti. Çünkü Jake'in nasıl bir tepki göstereceğini bilemiyordu. Kendisine karşı davranışları akıl almaz biçimdeydi.

Dul bir kadın olmasına rağmen, erkekler hakkında fazla bir şey bilmiyordu. Aslında Jake'i anlamak başlı başına bir sorundu.

"Senin yararı iyileştirmeye hevesli çok kişi var. Örneğin, Anthea Redmond buna çok sevinir" dedi.

Jake'in gözleri kısıldı, ona daha da yaklaştı. "Böyle mi düşünüyorsun?"

Yüzündeki anlamı çözmek güçtü. "Hiç olmazsa açık konuşuyorsun.

Elini, Natalie'nin kolu üstünde hafifçe gezdirdi. Bu dokunuş Natalie'de garip bir heyecan uyandırmıştı.

-Hep aynısın. Artık benim kim olduğumu biliyorsun, umarım. Cesaretim seni sinirlendiriyor olabilir, Natalie. Ama bir daha beni bir başkasıyla karıştıramayacaksın."

Parmaklarını Natalie'nin uzun saçlarına uzattı. Birdenbire saçlarını kavrayıp başını arkaya doğru çekti. Genç kadın mavi gözleri irileşerek yarı korkulu ona bakakaldı.

Jake'in kendisini öpmek istediğini biliyor, ama karşı koyamıyordu. Dikkatle bakan gözlerinin etkisiyle adeta büyülenmişti.

Jake eğildi, ihtiraslı dudaklarıyla onu dudaklarını aralamaya zorladı.

Natalie' nin içinde çok derinlerde bir fırtına başlamıştı. Dayanamayarak karşılık verdi. Kollar yavaşça genç adamın boynuna dolandı. Jake'in elleri vücudunda aşağılara kaydı. Natalie onun, göğüslerinin yuvarlaklığını aradığını hissetti. Artık o da kendini bırakmıştı. İnleyerek elleriyle Jake'in saçlarını okşadı. Ensesindeki kasların gerildiğini hissediyordu. Sık siyah saçlarını parmaklarına doladı. Bir daha onu başkasıyla karıştıramayacağını artık anlamıştı.

Jake yüzünü onun boynuna gömdü. Dudaklarının sıcaklığı genç kadının tenini yakıyordu. Sonra yavaşça Natalie'yle birlikte geriye, kanepenin üstüne attı kendini.

Ağzı tekrar dudaklarını bulurken kollarıyla onu kendine çekti.

Güçlü parmaklar bütün vücudunda sevgiyle dolaşüyor dokunduğu her yer alev alev yanıyordu. Natalie onun dokunuşlarına, mantığının bile karşı koyamadığı bir çaresizlikle karşılık vermekteydi. Hattâ beyaz elbisesini omuzlarından aşağı kaydırıldığı zaman bile itiraz etmedi. Artık Jake'in dudakları boynunda, omuzlarında dolaşıyordu.

Natalie gözleri kapalı, minderlerin üstünde yatıyor, çok hoşuna giden bir şeylerin vücudunda dolaştığını hissediyordu.

Jake'in dudakları artık iyice ortaya çıkmış bulunan beyaz tene dokunurken, kalbinin hızla attığını duydu.

"Ben kimim?" diye durumunu değiştirmeden sordu jake. Dudakları kadının tenini acıtıyordu.

Öpölmekten şişmiş dudaklarının arasından, 'Jake,* diye inledi Natalie.

Jake onun elini alıp gömleğinin içine soktu. Genç kadın onun kalp atışlarını avuçlarında hissediyordu.

•Dokun bana dedi Jake.

Natalie titreyen elleriyle onun gömleğinin önünü açtı, parmaklarıyla göğsünün güçlü kaslarına dokundu.

Bronz teni üzerindeki kısa tüylerle oynarken, Jake'in kalp atışlarının giderek hızlandığını duyuyordu.

Eğilerek dudaklarını Jake'in vücudunda aşağıya doğru kaydırđı. Dilinde onun sıcak nemli teninin tadı vardı.

Jake, onu yastıkların arasından soluk soluğa çekip aldı. Kollarını Natalie'nin istekli vücudunun kıvrımlarına doladı.

Her an patlamaya hazır bir duyarlılık içindeydiler. Natalie onun kollarındayken içine düştüğü bu çaresizlikten kurtulmaya çalıştı. Ama Jake onu çok derinden etkilemişti.

Natalie büyük bir haz içinde kesik kesik sesler çıkarıyordu.

"Burada kalmamı ister misin?" diye aniden "sordu Jake.

Dudakları ılık, beyaz teninde dolaştığından sesi boğuk çıkmıştı. Böyle bir ses tonuyla karşılaşmak tüylerini ürpertmişti genç kadının.

-İstiyor musun?, diye tekrarladı. Parmaklarıyla Natalie'nin kalçasını okşuyordu.

Sonunda Natalie: "Evet Jake, lütfen,* diye inledi.

Jake bir an hiç kıpırdamadan öyle durdu. Düzensiz soluk alışları duyuluyordu.

Vücudu titriyor gibiydi. Birden kalkıp oturdu.

Natalie'nin gözleri hayretle açıldı. Jake'in acımasız bir gülümsemeye kendisine baktığını gördü.

Kalbi hızla çarpmaya başladı.

Jake'in küstah bakışları yarı çıplak vücudu üzerine geziniyordu.

Natalie önce kazardı, sonra buz kesildi.

-Bu kadar yeter, burada bırakalım," dedi Jake.

Natalie, Jake'in kendisini reddedişi karşısında aşağılanmış, perişan olmuştu.

jake gözlerinde zafer pınlıtlanyla Natalie'ye bakıyordu.

Bu alaycı, utandırıcı bakışlar altında beceriksizce giyinmeye çalıştı Natalie.

-Gururumu kurtardı bu," dedi Jake aynı alaycı sesle,

-Neden Jake?. diye Natalie ağlamaklı bir sesle sordu.

"Geçen defa, coşkunluğun doruk noktasına varıp ordan birdenbire aşağılara düşen bendim..dedi jake.

Konuşurken sesindeki alaycı ton gitmiş, yerini acı ve kuru bir öfke almıştı.

-şimdi nasılmış anla bakalım! O gece apartmandan çıktığımda karnıma bir bıçak saplanmıştı sanki."

Natalie, gözlerini dikmiş bakıyor, ne konuşabiliyor, ne de kıpırdayabiliyordu. Yüzünün ince hatları hareketsizdi.

Jake onun koyu mavi gözlerinin içine baktı.

Tepki göstermesini bekliyordu.

"Kalmam için yalvar, Natalie," dedi.

"Yeterince inandırıcı olursan kalabilirim. Kuşkusuz buraya bunun için gelmedim, fakat ikna olabilirim.

Gri gözleriyle Natalie'yi küçümseyerek baştan aşağı süzdü.

*Evet, beni inandırmalısn."

Natalie bundan sonra kalmasına asla izin veremezdi.

Anlaşılan Jake onu hiç sevmemiş, nefret etmişti.

Gri gözlerinden, ağzındaki sert çizgilerden belli oluyordu bu.

Şimdi Natalie, birkaç saniye önce vücudunda dolaşarak onu çıldırtan dudaklara bakarken ıstırap duyuyordu.

"Allanın cezası, bir şeyler söylesene!" diye birden bağırdı Jake. Sesi öfkeliydi.

Genç kadın sessizce başını salladı. Ne şimdi. ne de daha sonra söyleyeceği bir şey vardı.

İpek gibi parlak, siyah saçlarını yukarı doğru toplayarak kapıya yürüdü. Yüzü solgundu. Kapıyı açtı, eli kapının tokmağında durdu. Onu kovduğu açıktı.

Jake, bir süre olduğu yerde kaldı. Yüzünde pişman olmuş gibi bir ifade vardı.

Gözlerini Natalie'den ayırmamıştı. Dudaklarında soğuk bir gülümsemeyle -Belki de haklısın, istediğimi aldım. Zaten Anthea'yla buluşacaktım," dedi.

Natalie'nin önünden geçti. Natalie onun aşağıya indiğini, sokak kapısının sessizce açılıp kapandığını duydu.

Arabanın uzaklaştığını işitince, kanının çekildiğini hissetti.

Vücudunu bir lttreme aldı, bayılacağını sandı. Dik durmaya çalışarak viski şişesinin durduğu sehpaye doğru ilerledi. Bir bardak viskî doldurdu. Aslında içki içmekten hiç hoşlanmazdı. Ama viskiyi bir dikişte yuvarladı. Bütün vücuduna bir sıcaklık yayıldığını hissetti. Beyninin içinde sessiz bir çığlık yankılanıyordu, Jake onu bilerek aşağılamıştı. Ondan nefret bile edemiyordu. Yalnızca bütün vücudunu saran acıyı duyuyordu.

Daha sonra, duyduğu acı biraz hafiflediğinde, derin bir öfkeye kapıldı.

Tanrım, diye düşündü dehşetle, onu öldürebilirdim. Aklında onun için çeşitli ölümler planladı. Ama hiçbirini yeterince tatmin etmiyordu. Dişlerini gıcırdatarak ahlaksız domuz, diye geçirdi içinden.

Birden ertesi gün ise gitmesi gerektiğini hatırladı.

Aralarında geçen bunca şeyden sonra onunla nasıl yüz yüze gelebilirdi?

Elleriyle yüzünü kapadı. Bunu yapamazdı. Jake gülümseyecek, sanki hiçbir şey olmamış gibi davranacak, ama o gri gözleriyle acımasızca bakacaktı.

Heyecanla bir çözüm yolu aradı.

Birden aklına Tom geldi. Elleri titreyerek Tom'un numarasını çevirdi.

Genç adam şaşırmakla birlikte, Natalie'nin sesini duyduğuna çok sevinmişti. "Tom, çocuk sever misin?" diye sordu Natalie.

Cevaplamadan önce bir an durdu Tom, sonra, -Bana evlenme mi teklif ediyorsun yoksa?" diye alaylı bir sesle sordu.

..Yarın hayvanat bahçesine bir gezintiye ne dersin?" dedi Natalie yavaşça.

Bu kadar sakın konuşabilmesine hayret ediyordu içinden. "Ne dedin?"

"Bu hafta sonu kardeşimin çocuklarına bakıyorum. Sana uzağa gideceğimi söylemiştim, hatırlıyor musun? Çocuklar hayvanat bahçesine gitmek istediler.

Ben de düşündüm ki

•Hayvanat bahçelerine bayılırım." dedi Tom. "Seni nereden alayım?"

"Yarın sabah çalışıyorum. Birinci kattaki kayıt odasından arar mısın? On ikiyi çeyrek geçe falan."

-Tam o saatte orada olurum, hayatım."

Natalie, telefonu kapattıktan sonra aynada yüzüne baktı. Mavi gözleri kendisini bile titreten bir vahşilikle parlıyordu. Neye mal olursa olsun, Jake Lang onu yarın umursamaz bir tavır içinde görmeliydi.

Sevinçten uçuyordu. Şansı yardım ederse. Jake'in oyununu bozabilir, hiç kırılmamış izlenimi uyandırabilirdi.

Ertesi sabah kayıt odasına girdiğinde, Jake oradaydı.

Natalie mavi ipekli bir gömlek giymişti. Tahrik edici bir biçimde vücudunu sarıyor, bütün hatlarını ortaya çıkarıyordu.

Natalie'nin içeri girdiğini görünce, ses kayıt şefi bir ıslık çaldı. Genç kadın ona sıcak bir şekilde, zekice gülümsedi, sonra Jake'e bir göz attı. Bu arada ona da gülümsemeyi unutmadı.

Jake başını kaldırmıştı. Elinde bir sürü bant vardı. Natalie onun gözlerinde bir şaşkınlık sezdi. Ne bekliyordu ki? Natalie'nin yenik düşmüş, mahvolmuş sürünen kadın gibi yerlerde sürünmesini mi?

Ama Jake hemen toparlandı.

Natalie, kronometresiyle bloknotunu alarak kayıt şefinin yanına oturdu.

Bacak bacak üstüne atarken iki adamın da kendisini izlediğinin farkındaydı.

•Senaryom nerede?" diye bağırdı Jake.

Genç kadın, yanındaki gence usulca gülümseyerek, "Cantanızdadır sanırım, Bay Lang," dedi.

"Buraya getir,- diye terslendi Jake.

Natalie kronometreyle bloknotu ağır ağır bıraktı. Ayağa kalkarak büyük, deri çantaya doğuyrüdü.

Jake onun her adımını izliyordu. Genç kadın senaryoyu aldı, geri dönüp Jake'in yanına geldi. Yüzünde yumuşak bir ifade vardı.

Senaryoyu ona uzatırken tatlılıkla gülümseyerek, "Başınız mı ağrıyor, Bay Lang?" diye sordu en sevimli haliyle. "Size bir kahveyle aspirin getireyim mi?"

-Otur," diye söylendi Jake dişlerinin arasından.

Kayıt şefi arada sırada Natalie'ye gülümsüyor, pöz kırpıyordu.

Jake neden sonra, "Kötü bir geceden sonra, kötü bir sabah.- dedi alçak sesle.

Natalie, "Evet," diye gülümseyerek onayladı.

Saat tam on ikiyi çeyrek geçe Tom ağır ağır içeri girdi.

Jake döndü, önce öldürecekmiş gibi Tom'a baktı, sonra gözlerini Natalie'ye çevirdi.

•Merhaba, Jake, dedi Tom neşeyle.

Jake'in bakışındaki buz gibi ifadeyi fark etmemiş görünüyordu.

Kolunu Natalie'nin omuzuna attı, hafifçe eğilerek genç kadının yüzüne baktı.

•Hazır mısın, canım? Acele et biraz. Dün gece söylediğim gibi, beni hiç aramayacaksın sanmışım.

Dışarı çıkarlarken, -Hoşça kalın,- diye seslendiler.

Yalnızca kayıt şefinden oldukça kederli bir ses çıktı.

Jake tek kelime bile söylememişti.

Hayvanat bahçesinde eğlenceli bir gün geçirdiler. Natalie bol bol güldü, çocuklara her tarafı gezdirdi. Hatıra eşyaları aldılar, portakal suyu içtiler. Çeşitli hayvanların kafesleri önünde uzun dakikalar geçirdiler.

Tom onları akşama doğru Angela'nın evine bıraktı. Natalie yorgunluktan başının ağrıdığını hissediyordu. Tom'a bir akşam yemeği hazırladı. Daha sonra oturup Angela'nın plaklarını karıştırdılar. Biraz Beatles dinlediler.

Tom kolunu onun beline dolayarak öptü. Natalie pek hoşlanmamakla birlikte karşı koymadı. Artık onu kim öperse öpsün, içinin hep acıyla burkulacağını düşündü.

Sonunda Tom gittiğinde, Natalie'nin ayakta duracak hali kalmamıştı. Neşeli ve mutlu görünme çabası bütün gücünü alıp götürmüştü.

Haftalardır uyumamış gibi kendini yatağa attı. Karanlıkta yüzünü yastığa gömdü. Ağlamayacaktı!

Bazı acılar için ağlamak bile azdı. Angus'un öldüğünü söylediklerinde de bir damla gözyaşı dökmemişti. Vücudunu dağlayan bir ateş çemberine dalmış gibi büzülmüş kalmıştı. Daha sonra yavaş yavaş hayata dönmeye başlamış, içine sürüklendiği bunalımdan sıyrılır gibi olmuştu. Kendine yeni bir yol çizmeye karar vermişti. Oysa İake ona çok zalimce davranmış, çevresini yeniden kara bulutların sarmasına yol açmıştı. Bu kez artık bu karanlıktan kurtulmayı da düşünmüyordu.

ALTINCI BÖLÜM

Natalie pazartesi günü ne beklediğini bilmeden işe gitti. Hiçbir şeye aldırmıyordu. Jake açıktan açığa düşmanca davranmaktaydı. Gözleri her karşılaştığında ona bıçak gibi saplanan bir nefretle bakıyordu. Ayrıca her an patlayacakmış gibi gerginlik içindeydi.

Ötekiler de Jake'ten şikâyetçiydi. "Bu günlerde Jake'le konuşmak mayın tarlasında yürümeye benziyor,- dedi içlerinden biri. "Biraz önce ona senin nerede olduğunu sordum, tepemi attırdı."

Natalie, dudaklarındaki soğuk gülümsemeyi bozmadan, "Beni neden aramıştın?" diye sordu.

"Kölelikle ilgili programın dosyası için,> dedi adam sıkıntıyla. "Onu yine kaybettim, sen gördün mü?"

Natalie dosyayı bulup verdi. Adam gülümseyerek odadan çıkarken kendisine nefretle bakan Jake'le yüz yüze gelince gülümsemesi donup kaldı. Kedi görmüş fare gibi kaçiverdi oradan.

Jake kapıyı adamın arkasından çarparak kapattı, sonra Natalie'ye döndü. "Ara sıra da iş yapsan iyi olur; Sana burada oturup gönül eğlendiresin diye para ödemiyorum!"

Buna cevap vermeye imkan yoktu. Bu yüzden Natalie hiçbir şey söylemeden başım işine eğdi.

Jake de gidip kendi masasına oturdu. Natalieye bakıyordu.

-Bu akşam saat yedi için bana bir kanal ayarla." diye söylendi.

-Peki. efendim," dedi Natalie.

Jake'in karşısında öyle oturması onu çıldırtıyordu. Onunla yüz yüze gelmeye dayanamıyordu. Oturduğu yerden Jake'i görebiliyor, ona bakmamaya çalıştığı halde, en küçük hareketi bile dikkatini çekiyordu.

Bu bitmeyen mücadele bütün çabasına rağmen, onu yiyip bitirmiş, bütün gücünü tüketmişti. Kanal ayarlayabilmek için telefon etti. Sinirli bir kadın çıktı karşısına. Kadın çizelgeyi gözden geçirirken Natalie uzun bir süre beklemek zorunda kaldı. Sonunda kadın zafer kazanmış gibi. "Saat yedi için boş kanal yok,, dedi. Herkesin, oyun müzik provası için oda, bant kaydı için kanal istediğini, millete dert anlatmaktan canından bezdiğini söylüyordu kadın.

Natalie, tartışmaya, aşağıdan alarak karşısındakini kandırmaya, hattâ yalvarmaya bile alışmıştı. Bu kez de denedi. Ama hiç yer yokmuş.

Jake yerinden kalkarak onun yanına geldi, telefonu elinden aldı.

<Bana bak," diye bağırdı.

-Ben bir kanal istiyorum, anlıyor musun?" Anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı. Onu bunu anlamam, bulacaksın!-

Sonunda kadın, çaresiz, bir kanal ayarlamak zorunda kaldı. Jake telefonu çarparak kapattı. Kızgınlıktan parlayan gri gözlerini Natalie'ye çevirdi. Genç kadın gözlerini kaçırarak işine döndü.

Jake tam karşısında sessizce çalışıyordu.

A-ma aralarındaki gerilim açıkça belli oluyor.

İçeri girme fırsatını bulabilenler bile bu elektrikli havayı seziyorlardı.

Natalie ögle yemeğı için Carol'a söz vermişti.

Bürodaki havadan uzaklaşma ihtiyacını duyuyordu. Bu yüzden yemeğın bitmesini istemiyor, masada oyalanıyordu. Carol saatine bakarak derin bir soluk aldı.

-Ben geç kalıyorum, gitmeliyim. Sen de gel. hadi,dedi. '

-Sen git.- dedi Natalie. "Ben biraz alışveriş yapacağım."

Carol ona merakla bir göz attı, ama bir şey söylemedi. Jake Lang'in geç gelenlere nasıl tepki gösterdiğini herkes bilirdi.

Ama Natalie'nin solgun yüzündeki kararlılık, herhangi bir tartışmaya meydan vermiyordu. Carol omuzlarını silkti ve onu kendi başına bırakarak gitti.

Natalie acele etmedi. Mağazaları gezdi. Elbiselere, parfümlere, mücevherlere baktı. oğunun farkında bile değıldi. Sonunda büroya

döndüğünde bir saat geç kalmıştı, herkes onu bekliyordu. Bir araştırma ekibinin üyeleri onu dikkatle süzerek nerede kaldığını sordular.

-Jake Lang zıvanadan çıktı,- diyorlardı.

Natalie onlann işini telaşsızca halletti. Hepsi gittikten sonra kendisini işe vererek çalışmaya başladı.

Jake'in kapıdan içeri girme'den önce bir an durduğunu fark ettiğinde sırtından aşağı soğuk bir ter boşandı. Kapı hızla açıldı. Jake içeri girdi, sonra kapıyı çarparak kapadı

-Hangi cehennemdeydin?" diye hiddetle sordu.

"Kendime bir iş arıyordum," diye yalan, söyledi Natalie.

Ama birden, mağazaları dolaşırken kafasında böyle bir fikir olduğunu fark etti.

Jake. konuşmadan bir süre onun tepesinde dikildi durdu.

"Böyle cevap vereceğini tahmin etmeliydim,-dedi. Sonra sesini alçaltarak devam etti. "Senin gibi korkağa böyle kaçmak yaraşır."

*Ne bekliyordunuz? Artık sizinle çalışmam mümkün değil." Natalie kendini iyice kaybetmiş. dili çözülmüştü. Öfkeyle parlayan gözlerini ona çevirdi.

"Geçen gece beni utandırmak için yaptıklarınızdan değil, büro içindeki çirkin davranışlarınızdan, alaylarınızdan, keskin dilinizden söz ediyorum. Büronun içinde kabadayılar gibi dolaşıp önünüze geleni haşlamanızdan söz ediyorum. Bu tutumunuzdan herkesin şikâyetçi olduğunun farkında mısınız? Durup dinlenmeden çalışmamızı bekliyor, ama hiç nazik davranmıyorsunuz. İnsanları sürekli aşağılıyor, işler yolundayken bile tersliyorsunuz. Zaten güç olan işleri, içinden çıkılmaz hale getiriyorsunuz. Herkes sizin bir bunalım geçirdiğinizi söylüyor. Çalışırken o kadar çekilmez olduğunuz halde, yine de kötü bir insan olmadığınızı inanıyorlar. Her şeye rağmen, burada kalmaya hevesliler. Çünkü size ve sizin iğrençliklerinize yine de katlanabiliyorlar.

Ama ben katlanamayacağım. Taş ocağında bile çalışmaya razıyım. Sizin her şeyi berbat etmenizden bıktım."

Bir solukta döküvermişti içini. Elleri birbirine kenetliydi. "Sizinle çalışmam artık. Bir an önce ayrılacağım buradan.

Jake gözlerini dikmiş bakıyordu.

Natalie sözlerini bitirdiğinde duruşunu değıştirmedi. Gri gözleri genç kadının pembeleşmiş yanaklarından parlayan gözlerine, oradan da öfkeli ağzına doğru kaydı.

Natalie onun bu bakışı karşısında kıpkırmızı oldu.

-Pekâlâ, pekâlâ," dedi Jake. Sesinde garip bir ifade vardı. Kaşları çatılmıştı.

En sonunda içini döktün işte. Sana bunları söyletebilmem için, o taş kalbini fena kırmış olmalıyım."

"Siz kim. benim kalbimi kırmak kim.Natalie öfkeyle geriye yaslandı. Jake'in üstüne atlayıp suratını boydan boya tırmalamak geldi içinden. Kendine hakim olmak için yumruklarını sıktı.

-Beni kışkırtma, Natalie,- dedi Jake, ona doğru eğilerek.

"Böyle meydan okumalara pabuç bırakmayacağımı artık biliyor olmalısın.

"Yalnızca rezilin teki olduğunuzu biliyorum," diye karşılık verdi Natalie. Boğazı tıkanıyor, zor nefes alıyordu.

Jake kısık gözleriyle Natalie'ye baktı. "Sakin ol," diye mırıldandı. "Yine de çok şaşırtıcı..."

-Nedir şaşırtıcı olan?" diye soğuk bir edayla sordu Natalie. Jake'in karşısında içinden yükselen sıcaklık dalgasını bastırmaya çalışıyordu.

"Yüzündeki maskeyi çekip almak geliyordu hep içimden. Ama bu maskenin böylesine patlamaya hazır duygular gizlediğini hiç düşünmemiştim."

Natalie feryat etti: "Hayatımda daha önce dengemi böylesine kaybetmemiştim."

Koyu mavi gözlerini öfke bürümüştü. "Beni delirten siz oldunuz."

Jake, bir şeyler mırıldanarak pencereye gitti. Natalie pek anlayamamıştı ama, jake'i etkilemiş gibiydi. Öyle olmasını, sözlerinin Jake'in yüreğine işlemiş olmasını diledi.

Jake dönüp ona baktı.

"Bugüne kadar yanımda çalışan en iyi sekretersin. Birkaç hafta içinde ekibin vazgeçilmez bir parçası oldun. Herkesin buraya seninle sohbet etmeye ya da fikrini sormaya geldiğini fark etmiyor muyum sanıyorsun? Kapıdan hergirişimde, sana danışmaya gelmiş biriyle karşılaşıyorum. Kızlar başları sıkıştı mı sana koşuyorlar. Erkeklerse etrafında pervane olurlar. O ürkekliğinden sıyrıldın, bütün işleri, çekip çevirir oldun. Bunu da o sakın tavrınla başarıyorsun. Az konuşup, çok dinliyorsun. Senin onlara her zaman kulak vereceğini biliyorlar."

Natalie şaşırılmıştı. Kulaklarına inanamıyordu. Başkalarının onunla konuşmaya geldiği doğrudu. Ama Jake'in bunun farkında olabileceğini düşünmemişti.

Jake, odanın öbür ucunda durmuş, Natalie'nin şaşkın yüzüne bakıyordu:

"İyi bir ekip oluşturuyoruz," diye mırıldandı.

Natalie'nin gözleri irileşti, şaşkınlığından dudakları titremeye başladı.

"Bu hiç aklına gelmedi mi? Kaba davrandığımı söylüyorsun, kabul. Ama acelem var, hepsini yönlendirmek zorundayım. Biraz üstlerine vardım mı, hemen buraya koşup içlerini sana döküyorlar. Sonra da neşeyle geri dönüp işlerinin başına geçiyorlar. Sen onlar için emniyet supabısın."

Bir an sustu. Gözleri hâlâ Natalie'deydi. "Benim için de öylesin," diye tamamladı sonra.

Natalie, ağzı bir karış açık, ona bakıyordu.

"Ben onları ne kadar kızdırırsam kızdırayım, senin yatıştıracığını biliyorum."

"Yani beni şey olarak mı kullanıyorsunuz?"

Ona bir tokat atabilirdi. "Buna nasıl cesaret e-dersiniz? Ama bu..."

Natalie nefretine en uygun kelimeyi bulmak için bir an durakladı.

"Vicdansızlık mı?" diye sordu Jake. "Yoksa ahlaksızlık mı?"

"Kelimeleri kolay buluyorsunuz," dedi Natalie. "Çok zekisiniz. Bu sözlerle elimi kolumu bağlayacağınızı sanıyorsunuz. Ama diğerlerine yaptığınız gibi benimle de kedi fareyle oynar gibi oynamanıza izin vermeyeceğim."

"Şimdi bunun benim söylediklerimle ne ilgisi var?" dedi Jake sabırsızlıkla.

"Herkesin istediği gibi çalışmasına izin versem, neler olur hiç düşündün mü? Önceleri birkaçı çalışır, çoğu aylak aylak dolanırdı. Çalışmayı sevmeyenleri devamlı dürtükleyeceksin. Eminim, benden nefret ettikleri çok olmuştur. Bazen iyice çekilmez olduğumun farkındayım. Yalnız, benden bunaldıklarında kendilerini toparlayabilmek için sana koşmalılar. Başka yolu yok. Sen buraya geldiğinden beri, çalışmalar çok daha hızlı ilerliyor, farkında değil misin? İstifa etmene izin Veremem. Sana ihtiyacım var."

"Neye ihtiyacınız olduğu beni hiç ilgilendirmiyor," diye karşılık verdi Natalie.

Natalie'nin sesinde bir duraksama seziliyordu. Gerçekten de, Jake ustaca seçtiği kelimelerle Natalie'nin gururunu okşamış, kendisine ihtiyaç duyulduğunu, değer verildiğini hissettirmişti.

"İlgilendirdiğinden eminim," dedi Jake. Genç kadına daha da yaklaşmıştı.

Derinden gelen boğuk sesi keyifliydi.

Natalie onun gri gözlerine bakmak istemedi.

Ama hemen sonra, o gecenin acı anısıyla içi burkulduğu halde, elinde olmadan Jake'e baktı. Genç adamın yüzünde buruk bir gülümseyiş vardı. Natalie'nin yüreği altüst olmuştu yine.

"Kendisine ihtiyaç duyulmasından hoşlanmayan yoktur," dedi Jake.

-Şu anda çekip gitmenin senin için büyük bir zafer olacağından eminim. Sana ihtiyacım olduğunu bildiğin için bunu bana yapabilirsin. Ama başkalarına yapamazsın, öyle değil mi Natalie? Fazlasıyla iyisin. sorumluluk duygun ağır basar. İnsanları seviyorsun. Kardeşinin küçük bir patroniçe olduğundan söz ettin, ama sana ne kadar ihtiyacı olduğunu söylemedin."

"Angela'nın mı bana ihtiyacı var?" diye sordu Natalie.

"Elbette,- dedi Jake gülerek. "Sana ve o uysal kocasına nasıl hükmettiğini gördüm. Evet, ikinizi de parmağında oynatıyor. Ama senin geldiğini görünce yüzünün nasıl aydınlandığını, kocasına nasıl gülümsediğini de gördüm. Biz hepimiz birbirimize bağlı insanlarız, Natalie. Ekibin sana ihtiyacı giderek arttı, bunu görmezden gelemezsin. Öyle değil mi?"

Gri gözlerinde muzip bir ifade belirdi. "O tatlı, sakın koruyuculuğundan yoksun, benim gibi anlayışsız birinin pençesinde bırakamazsın herhalde ekiptekileri.-

Natalie gözlerini yere dikti. Jake'in sözleri şaşırtıcıydı. Ama yine de o geceki davranışının acımasızlığını kafasından silip atamıyordu.

-Sen bir domuzsun,- dedi titrek bir sesle.

-İstersen nefret et, ama gitme," derken Natalie'ye daha da yaklaştı Jake.

Natalie hâlâ çekinerek duruyordu. Jake cenesinden tutarak "yüzünü yukarı kaldırdı. Natalie'nin mavi gözleri şaşkın ve kuşkuluydu.

"Bir neden bulmaya mı çalışıyorsun?" Yüzünü buruşturarak sürdürdü:
"Gerçekten bir domuz gibi davrandım, özür dilerim. Ama ilk karşılaştığımız gece beni bir başkasıyla karıştırmamanın açtığı yarayı anlayabilmen için erkek olman gerekir. Alevlenen bir kor gibi içime oturdu. Seninle çalıştığınız haftalar boyunca bunu unutamadım. Öğ alabilmek için kıvranıyordum. Seni aşağılamak, bu yaranın kızgın demirle dağlanması gibiydi. Tek tedavisi buydu."

-Her şeye yeniden başlayamaz mıyız?" diye sürdürdü Jake.

Natalie'nin gözlerinin içine bakıyor, koyu mavi bakışlarının arkasındaki düşünceleri okumaya çalışıyordu.

"Birlikte çok iyi çalışıyoruz. Burada, benim için çok değerlisin. Seni kaybetmek istemem. Yalnızca iş arkadaşı olarak da kalabiliriz. Ama hiç değilse aramızda geçenleri unutalım. O zaman daha da uyumlu çalışabiliriz."

Unutmak mı, diye düşündü Natalie. O kadar kolay mıydı? Hayır, olanları asla unutamazdı.

"Dilini yutmuş gibi durma öyle!" dedi Jake sabırsızlanarak. "Ne diyorsun? Tekrar dener miyiz?"

-Yalnızca iş arkadaşı olarak," dedi Natalie sonunda.

"Tamam oldu," diye hızlı hızlı başını salladı Jake. Yüzü sertleşmişti. Ağzı acı dolu bir ifade aldı. "İkimiz de sakın bir iş ilişkisinden başka bir şey istemiyoruz. Gerisini sen unutursan, ben de unutabilirim."

Yapabilir miydi? Natalie bundan emin değildi.

Yine de bu durum hoşuna gitmişti. Orada çalışmayı seviyordu. Jake'in söylediği sözler, onda işine daha fazla sarılma isteği uyandırmıştı. Natalie, onun böyle konuşarak kendisine yaranmaya çalıştığını sezinliyordu. Ama yine incinen gururuna bir teselli, içinde kanayan yaraya bir merhem olmuştu. Jake'in sözleri.

"Peki, deneyeceğim," dedi Natalie.

Jake doğruldu. Biraz uzaklaşarak, "Güzel, şimdi ikinci program için hazırlanan zamanlama kopyalarını getir. Birlikte gözden geçirsek iyi olacak," dedi.

Kişisel konulardan çarçabuk çalışmaya geçişi, Natalie'nin hoşuna gitmişti.

Kâğıtları buldu. Birlikte zamanlamayı kontrol etmek için oturdular. On dakika içinde Natalie kendini tamamen işe kaptırmıştı.

Natalie'nin en sonunda isyan bayrağını açtığı o günden sonra ilişkileri değişti. Jake daha sakindi, daha az can yakıyordu. Zaman zaman yine bağırıp çağırdığı, terslendiği oluyordu ama, hep haklı bir nedeni vardı. Hâlâ hepsinden, yapabileceklerinin en fazlasını bekliyordu. Yine herkesi geç saatlere kadar çalıştırıyor, işini aksatanları yine fena halde haşlıyor, ama yüzündeki kin dolu çizgiler, pek ender belirliyordu. Herkes bunu fark edip rahatlamıştı.

Çekimlerin büyük bir bölümü Afrika'da gerçekleştirilmişti. Yalnızca Avrupa'da çekilmesi gerekli bazı bölümler kalmıştı. Jake ilk bölümlerin montajını sona bırakmıştı. Çünkü bu bölümlerin nereye yerleştirilmesi gerektiğinden emin olmak istiyordu. "Bunu sonuç ortaya çıktığında yapacağız," diyordu.

"Belçika'ya, Fransa'ya, hattâ belki de Hollanda'ya gitmek gerekecek."

Natalie son zamanlarda işten sonra kendini çok daha az yorgun hissediyordu.

Akşamları ve hafta sonları sık sık Tom'la buluşuyordu. Tom çok sevimli ve rahat bir arkadaşı. Natalie ondan çok hoşlanıyordu. Ama yine de Jake kadar heyecan vermiyordu. Neden bu kadar donuktu sanki? Tom şimdilik onunla çıkmakla yetiniyordu. Birliktelerken, erkeklerin dönüp Natalie'yi süzmeleri hoşuna gidiyordu. Hep o konuşuyor, Natalie dinliyordu. Bu Natalie'ye yetmediği zaman, Tom aralarındaki kopukluğu fark etmiyordu bile.

Her zaman sevecen, iyi kalpliydi. Kadınlar kendilerini hırpalayarak şaşkına çeviren, aşırı duygulara sürükleyen erkekleri tercih ettikleri için ne kadar aptaldılar. Cennete olduğu kadar cehenneme de götürebilen bir adamla, insan bir an olsun huzur bulabilir miydi?

Ben bulamam, diye düşündü Natalie. Böyle bir aşk onu incitebilirdi. Şimdiden bir, hattâ iki kez olmuştu bu. Bu da yeterliydi.

Anthea Redmond hiç incinmiyordu oysa. Jake Lang'i etkisine almış gibiydi.

Kendine aşırı güveni sayesinde, genç adamın davranışları onu etkilemiyordu.

Jake de onda huzur bulmuş gibiydi. Hep onunlaydı. Kantinde birlikte oturdukları, akşamları bürodan birlikte çıktıkları Natalie'nin gözünden kaçmıyordu. Birbirlerinden hiç ayrılmadıklarını işitiyordu sağdan soldan. "Beraberlikleri konusunda herkes iddiaya giriyor," dedi ekipten biri sır verircesine.

"Ne üzerine?" diye sordu Natalie. Oysa nedenini bilmek istemediğini fark etti hemen.

"Beraberliklerinin ne kadar süreceği, evlilikle sonuçlanıp sonuçlanmayacağı üzerine. Anthea evleneceklerinden emin görünüyor. Ama Jake öyle hemen kafese girecek adam değil. Şimdiye kadar bekâr kalmayı başardı, bundan sonra da kolay kolay yakasını kaptırmaz."

Natalie omuzunu silkti. Adam ona gülümseyerek baktı "Biliyorum, Jake seni etkilemiyor. Ama başkaları seninle aynı kanıda değil. Anthea'yı kıskanmayan yok,"

"Anthea'nın onunla çalışmak gibi bir zorunluğu yok ama," dedi Natalie yüzünü ekşiterek.

"Evet, bak bu doğru. Yine de sen geldiğinden beri Jake biraz düzeldi sayılır. Onun kin dolu kalbini galiba sen yumuşattın."

Adam gittiğinde Natalie, gözlerini yazı makinesine dikti. Kalbini yumuşatmak mı? O mu yumuşatmıştı? Yoksa bu adamın bir bildiği mi vardı?

Yaz, tembel ve uyuşuk yapmıştı herkesi. Bütün Londra çıldırmıştı sanki. Yeşil parklarda saatlerce uzanıp yatıyorlardı. Trafik polisleri kısa kollu gömlekleriyle görev yapıyor, kızlar kolsuz pamuklu giysiler, erkeklerse yakasız gömlekler giyiyorlardı. Metropolis televizyon şirketinde hayat durmuş gibiydi. Stüdyolar ve kayıt odaları hamam gibi oluyordu. Sıcaktan kimsede çalışacak hal kalmamıştı.

Bir cumartesi sabahıydı. Natalie'yle Jake filmlerin gereksiz yerlerini kesip atmak için iki saattir, yoğun bir şekilde çalışıyorlardı. Daha da yapılması gerekli, önemli birçok şey vardı.

Jake parmaklarını hırsıyla saçlarının arasından geçirdi Sonunda kendisini sandalyesinde arkaya atarken sesi öfkeden boğulmuş gibiydi. "Bu kadar yeter artık," dedi suratını buruşturarak.

Asansörle zemin kata indiler.

Girişteki kocaman camlar güneş ışınlarıyla kristal gibi parlıyordu. Jake homurdanarak gözlerini güneşten korumaya çalıştı. "Tanrım, ne sıcak! Birkaç saat denize girmek için neler vermezdim."

Natalie de küçük bir çığlıkla gözlerini yumdu. <Haklısın," dedi. Kumsala arpan mavi suların Hayaliyle gülümsedi. "Kumsallarda iğne atsan yere düşmüyordur. Plajlarda adım atacak yer kalmamıştır."

"Korkunç gerçekisin," diye mırıldandı Jake. "Seni bırakayım mı?"

Natalie hemen, "Teşekkür ederim," dedi ve garaja doğru yürüdüler.

Cumartesi olduğundan trafik daha da sıkıştı. Araba kalabalıkta yavaşça ilerlerken, Jake de parmakları ile direksiyonun üzerinde tempo tutuyordu. "Bugün Tom'u görecek misin?" dedi aniden.

-Burada yok, Brüksel'de," diye hatırlattı Natalie. "Ortak Pazar'da bir şeyler yapıyor."

Tom, işi nedeniyle, posta güvercini gibi gider gelirdi. Onun, Natalie'nin en hoşuna giden yanı da sık sık bir yerlere gitmesiydi. Herkes onların birlikte ıktıklarım bildiğinden, o yokken başka tekliflerle karşılaşmaktan kurtuluyordu böylece.

Jake ona çabucak bir göz attı. "Tenha bir yüzme havuzu biliyorum," dedi yavaşça.

Natalie gülümseyerek, "Böyle bir günde orası da تنها değildir," dedi.

-sakin bir havuz....

"Ama, annemin bahçesinde var," diye ısrar etti Jake.

Kız şaşırmıştı: "Annen mi?"

Jake'in gözleri alayla doldu. "Benim de bir annem olduğunu düşünemiyor musun? Çelik parçaları ve betondan yaratılmış olduğumu mu sanıyorsun yoksa?"

Genç kadının dudakları neşeyle kıvrıldı.

"Haklısın, galiba öyle düşünüyorum."

"Yanıldın," dedi jake. "Herkes gibi benim de bir annem var. Bir de babam tabii. Babam avukattı. Ama şimdi yalnızca gül yetiştiriyor. Anneminse bir yüzme havuzu var."

Natalie ona kuşkuyla bakarak, "Peki, bugün evde olacaklar mı?" diye sordu.

Jake alaycı bir tavırla, "Evet, benim düşünceli minik kuşum, her ikisi de evdeler ve beni yemeğe bekliyorlar," dedi. "Sen de bize katılmaz mısın?"

"Bunu nasıl yaparım? Özellikle böyle bir günde annene habersiz konuk götüremezsin."

"Neden?" diye sordu Jake. "Salata ve yanında hafif bir şeyler vardır nasıl olsa. Hem annem de seni görmek istiyordu. Ona seni anlatmıştım. Sana bayılacağından eminim."

Natalie kızardı, hafifçe gülümseyerek, "Abartıyorsun," dedi.

"Önce mayonu alman için evine uğrayalım, öğleden sonra havuza girip serinleriz biraz."

Natalie içini çekti, hiç de karşı konulacak fikir değildi. Evde yalnız kalacak olursa, hafta sonuna bıraktığı bir sürü işi yapmak zorunda kalacaktı. Çamaşır yıkayacak, mektup yazacak, üstelik yemeklerini sessizlik içinde ve yalnız başına yiyecekti.

"Fazla düşünme," diye mırıldandı Jake.

Gözleriyle onu izliyordu. "Annemi seveceksin gibi geliyor bana. Babam seni mutlaka çok beğenecek. Güzelliğe, özellikle sessiz ve sakin olanına hayrandır. Bu yüzden güllere bayılır. Ev ve bahçe yetiştirdiği güllerle dolu. Sana mutlaka çiçeklerine verilen madalya ve kupaları göstermeye kalkacaktır. Ama daha o ağzını açmadan ben seni alır kaçarım. Belki havuzda biraz dinlenirsin."

"Annenin neden bir yüzme havuzu var?" diye sordu Natalie. "Çok mu havuza girer?"

"Her gün," dedi Jake ciddi bir şekilde başını sallayarak.

"Yirmi yıl önce bir felç geçirdi. Ölecek sandık. Neyse ki kurtuldu. Sanırım bunu tamamen babama borçlu. Kendini bırakmaması için ne mümkünse yaptı. Daha sonra bacakları sakat kaldı. Bir doktor, kaslarının kuvvetlenmesi için yüzmesini öğütledi. Düzelmesi üç yıl sürdü. Şimdi biraz aksayarak da olsa yürüyebiliyor. Bu arada her gün yüzüyor.*

"Ayakları tutmadığı halde nasıl yüzebildi?" diye sordu Natalie.

"Babam onu suya indirir, öylece tutardı. Uzun bir süre yalnızca suyun üstünde durmaya çalıştı. Daha sonra yavaş yavaş bacaklarının hareketlendiğini fark etti. Tabii yıllar aldı bu. Çok şükür, çabası boşa çıkmadı."

"Annenle baban, harika insanlar olmalı," dedi Natalie. O sırada kaşlarını kaldırmış ona bakıyordu. Jake hafifçe gülümsedi.-

"Evet, devam et." -

"Neye?"

"Onların domuz gibi bir oğulları olmasını aklının almadığını söyle."

Natalie de farkında olmadan gülümsemişti. "Bak bu doğru işte!"

"Haklısın, bu konuda oldukça şanssızlar." Natalie'nin evine gelmişlerdi. Jake sakın sakın, "Koş, mayonu al da gel," dedi.

ihthiyar

09.10.2006 20:31

Genç kadın bir an mantığıyla mücadele etti. Aralarında kurdukları iş ilişkisi oldukça güçlüydü. Buna rağmen her şeyin yeniden başlamasına neden olacak bir durum yaratmamalıydılar. Jake, aklından geçeni yüzünden okumuştı. Kendisini izleyerek merakla beklemeyi tercih etti.

Natalie, kızgın mavi gökyüzüne baktı. Yanan vücudunu bırakacağı serin suları düşündü. Karşı konulacak gibi değildi.

"Ne düşünüyorsun!" dedi emreder gibi. "Annem ve babamla tanışmak hoşuna gidecek. Haftalardır deli gibi çalışıyorsun. Biraz dinlenirsin."

Genç kadın gülümseyerek, "Pekâlâ," dedi.

Bir saat sonra koyu yeşil bir kapının önüne geldiler. Araba, iki yanı göz kamaştırıcı çiçekler ve açalyalarla kaplı kısa bir yoldan geçti. Anlatılmaz güzellikte mavi, pembe, mor çiçekler, güneşin altında pırıl pırıl parlıyorlardı.

Jake arabayı ön kapıya park ederken, sundurma gibi bir yerin kapısı açıldı. Üç tane köpek havlayarak dışarı fırlayıp, Jake gülümseyerek arabadan çıktığında etrafını sardılar. Zıplayarak ellerini yalamaya çalışıyor, kuyruklarını sallıyor, gözle görülür bir biçimde sevgilerini belirtiyorlardı.

"Yeter artık koca kafalılar!" diye onları azarladı Jake. Natalie sessizce onu seyrediyordu.

Jake gülümsedi. Siyah saçları rüzgârda dağılmıştı.

Yumuşak, sıcacık bir ses, "Her zamanki gibi geciktin," dedi.

Natalie, sundurmanın orada çok zayıf, ufak tefek bir kadın gördü.

Jake kadını usulca öptü. Sonra Natalie'yi göstererek, "Sana bir konuk getirdim anne," dedi.

Bir ift mavi göz Natalie'ye çevrildi. Kadının güzel yüzü hoşgeldin dercesine gülümsedi. "Siz Natalie olmalısınız," dedi.

Natalie şaşkınlıkla Jake'e bir göz attı. Kendisini nasıl tanı mıştı? Yoksa onu getireceğini daha önce onlara söylemiş miydi? Yaşlı kadının beklenmedik bir konuğa hiç olmazsa bir tepki göstermesi gerekmez miydi?

Jake her şeyi olduğu gibi bunu da mı planlamıştı acaba?

"Benim adım Elizabeth Lang, Jake'in annesiyim," dedi kadın.

Sonra yumuşak bir sesle devam etti. "Benim kaba oğlum, tanıştırmaya bile gerek duymaz. Kibar bir hanım olduğunuzdan eminim, ama bana Elizabeth deyin, Bayan Lang değil."

Natalie şaşırmaktan kendini alamamıştı. Yaşlı kadın sessizce güldü.

"Jake benimle her şeyi konuşur. Biliyorum, şimdilerde oğullar anneleriyle pek ili dışlı olmuyorlar. Fakat benim çok hasta olduğum zamandan kalma bir alışkanlık bu. Öyle değil mi, Jake? Sessiz küçük odada günler bomboş akıp gidiyordu. Jake okuldan gürültüyle gelir, o gün olanları anlatırdı bana. Büyük zevk alırdım bundan. O ve babası benim gezip göremediğim dünyayı ayağıma getirerek hayatımı kurtardılar."

"Bana böyle anlatmadı," dedi Natalie, "yalnızca babasının sizin için yaptıklarından söz etti."

"İkisi de büyük bir metanet gösterdi," dedi kadıncağız yumuşak bir sesle.

Zaten çok ufak tefek olan kadın uzun boylu oğlunun yanında daha da ufak kalıyordu. Tamamen beyazlanmış, uzun ve güzel saçları, başının arkasında toplanarak gevşek bağlanmıştı.

Oğluna baktı. "Baban, geç kaldığın için biraz kızdı," dedi.

"Yemek yarım saatten beri bekliyor. Kalabalıktan gecikmiş olabileceğini söyledimse de dinletemedim. Ne kadar sabırsız olduğunu bilirsin."

Onları dinlerken Natalie'nin gözlerinin içi gülüyordu. Elizabeth bunu gördü, o da güldü.

"Görüyorsunuz, Jake'in huyunu kimden aldığı belli. Sık sık ikisi arasında kalmak beni çok üzüyor."

"Umarım, öğle yemeğinde davetsiz bir konuk sizi fazla sıkmaz," dedi Natalie.

O sırada evin yan tarafından dolanarak arka bahçeye doğru yürümekteydiler.

"Kesinlikle hayır," diye onu rahatlattı yaşlı kadın, yavaş yavaş yürürken. Natalie, bir ayağının açıkça aksadığına dikkat etti. "Bol salata, haşlanmış yumurta ve soğuk et var. Jake'in sizi getireceğini bilseydim daha iyi bir yemek hazırlardım."

"Bu havada salatadan daha lezzetli bir şey olamaz," dedi Natalie nazikçe.

Natalie, bahçenin inanılmayacak kadar güzel kokusunu içine çekerek durdu.

"Aman Tanrım, ne kadar güzel!" Gözleri sıra sıra gül fidanlarına kaydı.

Yaprakların arasındaki çiçekler kıpkırmızıydı. Güzel kokuları bu sıcak yaz gününde havayı hafifletmişti.

"Jake bahçenizde çok gül olduğunu söylemişti, ama bu kadar gülü rüyamda bile göremezdim."

"Kocam her zaman en fazlasını yapmak ister," diye Elizabeth kuru kuru söylendi.

"Gülleri sever ve uğraşır onlarla. Binlerce... Kaç tane olduğunu kendi de bilmez. Ev için bir iki tane istesem küplere biner. Bu evin erkekleri sahip oldukları şeylere çok düşkünler galiba."

"Güller vazoya değil, bahçeye yaraşır," dedi derinden gelen bir ses. Hepsi sesin geldiği tarafa döndüler.

Natalie şaşkın şaşkın, merakla yaşlı adama baktı. Bilmesem bile Jake'in babası olduğunu anlayabilirdim diye düşündü. Oğlunun yaşlanmış haliydi sanki. Cildi, uzun süre açık havada kalmanın etkisiyle bronzlaşmıştı. Saçları karısınınki kadar beyazdı.

Yaşlı adam onlara doğru geldi.

Üstünde eski, rengi solmuş bir pantolonla yine soluk, açık bir gömlek vardı.

Karısı gibi o da şaşkın bir bakışla Natalie'ye gülümsedi. Gözleri tıpkı Jake'in gözleriydi. Biraz daha açıktı sadece. Keskin bakışlarında Natalie hakkında her şeyi biliyormuş gibi bir ifade vardı. İnsanın içine işliyordu.

"Baba, Natalie'yi tanıştırayım," dedi Jake. Konuşurken kolunu tutmuştu.

Natalie tedirgin ve şaşkın gözlerle Jake'e baktı.

Bay Lang'le el sıkıştılar. Natalie, bahçesinin güzelliğinden dolayı onu kutladı: "Gülleriniz Kokuları harika."

"Evet," dedi adam, alçak gönüllülükten uzak tavırla.

Sonra, "gül sever misiniz?" diye sordu.

-Hem de çok,> dedi Natalie.

"Babam da yetiştirir. Ama onun bahçesi çok küçük. Sizinkileri görse çok sevinirdi."

"Umarım bir gün görür,- dedi yaşlı adam. Jake'e döndü:

"Geç kaldın. Hangi cehennemdeydin?" Tıpkı oğlu, diye düşündü Natalie.

Birbirlerine müthiş benziyorlar di.

"Özür dilerim." dedi Jake. -Trafik çok sıkıştı. Ayrıca bir de Natalie'nin mayosunu almak için evine uğradık."

Sonra annesine gülümseyerek, "Yemekten sonra yüzeriz diye kandırdım onu."

"Yemekten hemen sonra olmaz." dedi Elizabeth. "Önce biraz dinlenmelisiniz."

Bahçeye bakan bir terasta, rüzgârda uçuşan bir güneşliğin gölgesinde yediler.

Güllerin derin kokusu ve kuş sesleri arasında unutulmaz bir yemek oldu Natalie için.

Elizabeth ve George Lang, Jake'le konuşuyorlar, Natalie de fazla bir şey söylemeden onları dinliyordu. Yumuşak siyah saçlarının çevrelediği yuvarlak yüzü hülyalıydı.

Tamamen kendinden geçmişti.

Onlar güneşliğin gölgesinde otururken sıcak biraz azalmıştı galiba. Burası harikuladeydi, yazın bu en bunaltıcı gününde bile serin serin esiyordu. Öbürleri arasına ona bakıyorlar, o da onlara gülümsüyordu.

Jake, zaman zaman Natalie'ye de dönerek çalışmaları hakkında bir şeyler anlatıyordu. Yeri geldikçe Natalie'den de söz ediyordu. George Lang de oğluna, derece aldığı son gül yarışmasını anlatıyordu.

Elizabeth ise, son okuduğu kitaptan ve yaptığı elişlerinden bahsediyordu.

Natalie, terasın yanındaki leylak ağacına konan bir isketeye bakmaktaydı.

Daha sonra masayı toplamak ve bulaşıkları yıkamak için Elizabeth'e yardım teklif etti Natalie. Yaşlı kadın gülümseyerek teşekkür etti. Erkekler oturup konuşurlarken, onlar da işlerini yaptılar.

Natalie, Jake'le ailesi arasındaki bağın derinliğini görme imkânı bulmuştu.

Jake burada bambaşka biri olmuştu sanki, büroda herkese köle gibi davranan adamdan çok farklıydı.

Burası onun evi, diye düşündü Natalie. Gerçi Londra'da bir apartman dairesi vardı. Kuşkusuz zamanının büyük bir kısmını orada geçiriyordu. Ama burası her zaman gelip kalabileceği yuvasıydı yine de.

Bulaşık yıkarlarken, "Kendinden söz etsene biraz-" dedi Elizabeth aniden.

Mutfak eskiyle yeniye ustaca birleştiriyordu. Dolaplar güzel bir yeşile boyanmıştı, tutulacak yerlerîyse madendendi.

Perdeler açık sarı renkteydi. Bu renkler ferah ve aydınlık bir hava veriyordu mutfağa.

Böyle şirin bir mutfakta iş yapmak ne kadar zevkli, diye düşündü Natalie.

Sonra yüksek sesle. -İnsanın kendinden söz etmesi zor bir iş. Elizabeth dedi.

-Nereden başlayayım?-

Genç kadının farkında olduğu, ama fazla üstünde durmadığı şeyler birden ortaya çıkmıştı.

Son haftalarda, Angus'tan değilse de, onu hayal etmenin acısından kurtulduğunu sezinlemişti.

Onun ölümünden sonra içinde yaşadığı koyu sis kalkmıştı artık. Onu ince ve kederli bir sevgiyle düşünüyordu.

Ama duyduğu şiddetli acı geçmişti. Angus kendisiyle birlikte onun bir parçasını da götürmüş gibiydi. Şimdiyse hayatında hiçbir yeri kalmamıştı.

Şaşırmış bir halde bakışlarını Elizabeth'e çevirdi.

-Jake size kocamın öldüğünden söz etti mi?"

"Bir sakıncası var mıydı?" Elizabeth onu izleyerek ellerini kuruladı.

Bu onun ne kadarını söylediğine bağlı, diye düşündü Natalie. Ama mutlaka annesine her şeyi anlatmıştı.

"Emin değilim," derken kıpkırmızı olmuştu.

*Sana hâlâ acı veriyor mu?"

Natalie'nin gözlerinde bir tedirginlik vardı.

"Eskisi kadar değil. Onsuz yaşamaya alışıyorum galiba. On sekiz ay oldukça uzun bir süre. oysa birbirimizi tanıyalı iki yıl olmuştu."

"Nasıl birisiydi?- diye sordu yaşlı kadın.

Natalie bu soru üzerine geçmiři dūřūnerek iini çekti.

-ake'e çok benziyordu; grūnūřū, kiřilięi. Gūlū, kararlı, zekiydi. Bende ne bulunduęunu hizaman anlayamadım..

"Birlikte mutluydunuz, değil mi?"

"ok," dedi Natalie.

Elizabeth birden kapıya doęru baktı, gzūnde bir öfke dalgası belirdi. Mutfak kapısı çarparak kapanınca, Natalie arkasına baktı, sonra yeniden Elizabeth'e dndū.

-Jake miydi?"

Onun olduğunu nasıl hissetmişti bilmiyordu,.Ama nedense, Angus'tan söz ederken Jake'in kendisini dinlemesinden rahatsız olmuştu.

Elizabeth ona baktı.

-Evet, Jake'di," dedi. -Būroda Jake'le geinebiliyor musun? Onunla çalışmanın hiç de kolay olmadığını tahmin edebiliyorum."

Natalie dudaklannda kuru bir gūlūmseyiřle, Hayır, iyi bir patron deęil," dedi.

"Babasına çok benziyor," dedi Elizabeth. -İkisi de her řeyj būyūtūrler. İnsanın tepesini attıracak kadar tahakkūm ederler, ama çok da romantiktirler.

Natalie'nin gözleri faltaşı gibi açıldı.

-Romantik mi? Jake mi?"

"O babasından daha iyi becerir bu huyunu gizlemeyi. Ama o sert grūnūřūnūn altında haylī, romantik bir kiřilięi vardır. Oldukça tutucudur, bu tutuculuęunu alayla, ařaęılamayla kapamaya çalıřır."

Yaşlı kadın güldü.

-Babasının güllere olan tutkusuyla alay eder, ama yapmak için deli olduğu şeyler hep aynıdır onunla.>

Natalie, George Lang'in ona bahçeyi gezdirdiği anı hatırladı.

"Giderken birkaç gül götür," demişti yaşlı adam.

"Hangilerinden istersin?"

"Koyu kırmızı kadife gibi olanlardan, demişti Natalie gülümseyerek.

Yaşlı adam Jake'e benzeyen gülümsemesiyle onu alıcı gözle süzmüş ve *Sana beyaz gül yaraşır," demişti.

"Beyaz güller senin apak tenini hatırlatıyor."

Genç kadın kızarak gülümsemişti. Tekrar diğerlerine katıldıklarında Jake babasına buruk bir gülümsemeyle bakmış, -Onu yeterince esir aldınız," demişti.

George Lang alayla bakmıştı oğlunun yüzüne. Natalie bu bakış üzerine Jake'in yüzüne bir kırmızılığın yayıldığını görünce çok şaşırmıştı.

Elizabeth'le yeniden terasa döndüklerinde.

Jake oturduğu yerden ayağa kalkarak, -Yüzüyor muyuz?- dedi.

Birlikte yüzme havuzuna doğru yürüdüler. Annesiyle babası terasta kalmışlardı.

Su, pırıldayan maviliğiyle onları davet eder gibiydi.

Böyle bir günde bu davet reddedilemezdi. Havuzun yakınında küçük bir kabin vardı. Jake dışarıda bekledi: önce Natalie soyundu. Dışarı çıkınca

Jake gözlerini Natalie'ye dikti. Beyaz tek parça mayosu güzel olmakla birlikte fazla açık değildi. Yine de Jake'in bakışlarından rahatsız oldu.

-Çok sade,> dedi Jake kabine girerken.

Natalie kendini sulara bıraktı. Sıcaktan bunalmıştı. Vücuduna değen serin sulardan hoşlanarak çığlıklar atıyordu.

Jake, birden suya atladı. Vücudu yay gibiydi.

Onu suya dalarken izleyen Natalie boğazında yabancıyı olmadığı bir kuruluk hissetti.

Jake, ona çok yakın bir yerde suyun yüzüne çıktı. Bir tek kelime söylemeden uzaklaştı.

Natalie gözleri kapalı suyun yüzünde duruyor, suda hafif hafif sürüklenirken ıslak vücuduna vuran güneşi hissediyordu.

Bu tatlı uyuşukluk hoşuna gitmişti.

Jake tam altından gelip, ayaklarından kuvvetle çekerek onu korkuttu, Natalie çırpınarak sulara gömüldü.

Tekrar suyun yüzüne çıktığında, "ödümü patlattın," diye sitem etti. Gözlerine gelen saçlarını toplamaya çalışıyordu.

"Başını suya sokman aklını başına getirir* dedi Jake.

Yüzünde hiç pişmanlık ifadesi yoktu. "Senin şu hülyalara dalıp gitmen yok mu, beni çok sıkıyor."

"Seninle çalışan hiç kimsenin aklını başına gelmesine gerek yok ki," diye Natalie karşılık verdi.

"Dinamit gibisin, en küçük bir dokunuşta patlıyorsun.Jake gülümsedi. Gri gözlerinde mutluluk vardı.

-Farkına varmana sevindim." Birlikte ellerini suda oynatarak dik durmaya çalıştılar.

Natalie gözlerini, onun bronzlaşmış adaleli omuzlarıyla göğsünden ayıramıyordu.

Omuzlarındaki damlacıklar güneş ışınları altında pırıl pırıl parlıyordu, öyle ki uzanıp onlara dokunmak geldi içinden.

Jake hafifçe gülümsedi. Düşüncelerini okumuştı sanki.

Natalie döndü, kaçarcasına havuzun kenarına doğru yüzmeye başladı.

Jake de arkasından geliyordu.....

Natalie'nin ıslak saçlarını silerine dolayarak yakaladı.

Natalie acıyla bağırdı. "Canımı acıtıyorsun."

-Sana söylemiştim, canını yakmak hoşuma gidiyor," dedi Jake kabaca.

Sesi Natalie'ye tuhaf geldi. Haftalardır ölçülü bir iş arkadaşlığı sürdürüyorlardı.

Uzun süreli barış anlaşmasıydı bu.

Şimdi anlaşmanın boşa gidiivermesinden korkuyordu. Bu yüzden genç adamın sözlerinin etkisi büyük olmuştu. Demek ki arkadaşça davranışlarına rağmen, duyduğu düşmanlık için için devam ediyordu.

Hala Natalie'nin saçlarını elinde tutuyordu Jake.

Birden elini kıvırdı ve onu, başı suyun üstünde sırt üstü yatmaya zorladı. Sonra eğilip nefesi kesilinceye kadar öptü onu. Jake'in ağzı dudaklarından ayrıldığında, dilinde kan tadı duydu Natalie.

Jake'i çıplak ve ıslak omuzlarından itmeye çabaladı.

Elleri ıslaklıktan kayıyordu. Jake sonunda onun vücudunu kollarıyla sardı.

Bacakları bacaklarına dolanıyor, öpüşü gittikçe uzuyordu.

Natalie adeta eriyor, ona karşılık veriyor, kapalı gözleriyle ihtirasla öpüyordu onu.

Çıplak vücutları giderek birbirine daha çok sokuluyordu.

Birdenbire kalbine bir bıçak saplanmışçasına, Angus'a duyduğu aşkın onda böylesine karşı konulmaz bir istek uyandırmadığını fark etti.

Bu ateşin sıcaklığıyla eriyordu.

Kollarını Jake'in boynuna dolamıştı. Elleriyle başını okşuyor, saçlarına dokunuyordu.

Bir erkeğin kendisini böylesine etkileyebileceğini aklından bile geçirmemişti.

Bunu anlayınca, Jake'in bedeninde uyandırdığı heyecan dalgasından uzaklaştı. Ondandırıldı, güçlükle nefes alabiliyordu.

"Hayır." diye inledi. Havuzun kenarına doğru yüzdü.

Jake onu izlemedi.

Natalie havuzdan çıkıp kabine koştu. Titreyen parmaklarıyla kapıyı sürgüledi.

Kalbi çılgın gibi atmaktaydı.

Utandırıcı bir açlık duyarak Jake'i istemiş, o anda Angus hiç aklına gelmemişti.

Jake bütün düşüncelerine, duygularına ve vücuduna hakim olmuştu.

Oturduğu yerde, ayaklarından süzülen sulara gözlerini dikmiş, titriyordu.

Tanrım, diye düşündü, ona âşığım!

Nasıl ve ne zaman olmuştu? Natalie orada oturmuş hafifçe titreyerek belleğini yokluyor, bu duygunun kendisinde yerleştiği anı bulmaya çalışıyordu.

İlk gece değildi, diye düşündü.

O gece Angus düşünebildiği tek şeydi. Jake, istediği, özlediği adamın yerine geçen bir gölgeydi.

Onu, kendi haliyle çekici bulmaya başlaması kısa süre sonra gerçekleşmişti.

Angela'nın evinde kendisiyle seviştiği gece karşılık verdiği oydu.

Angus yoktu kafasında.

Ama o geceden sonra ona âşık olmadığından emindi. Yalnızca içgüdüye dayanan bedensel bir karşılıktı ona verdiği. Bu istemeyerek ortaya çıkan duygu, onun kendisini reddederek insafsızca verdiği ceza yüzünden zaten ölmüştü.

Yine de içindeki bu duygusal kargaşa o gece başlamış olmalıydı.

O gece Jake, onu fena halde İncitmişti. Bazı geceler kendisini öfkeyle uyanık kalmaya zorlayan bir şeyler vardı. Ve öyle anlarda Angus'un düşünö görmüyordu.

Yavaş yavaş haftalar geçtikçe Jake'e âşık olmuştu. Bu aşkın tohumları herhalde karşılaştıkları ilk gece atılmıştı. Ama kendisi ..onun ne olduğunu asla anlayamamıştı. Jake'in davranışları bu tohumun fark edilmeden yeşermesine yol açmıştı.

Duyduğu nefret aslında karanlıkta kalmış bir duygunun ifadesiydi ve bu duygu bütün benliğini gittikçe sarıyordu.

Titreyen ıslak elleriyle yüzünü kapadı, çıldırmış olmalıydı. Jake Lang'e âşık olmak mı? Ancak bir aptal yapardı bunu.

Kendini toplamaya çalışarak kurulanıp giyindi. Beceriksiz parmaklarıyla fermuarını kapadı, kemerini taktı. Sanki donuyormuş gibi dişleri birbirine vurmaktaydı.

Şaşkınlıkla, kızmaktan değil üşümekten titrediğinin farkına vardı.

Dışarı çıktı. Güneşin kamaştırıcı parlaklığıyla gözlerini kıstı. Jake havuzdan çıkıp ona doğru yürüdü. Islak ayakları yürüdüğü yerde iz bırakıyordu.

Natalie yüzüne gelen saçlarını eliyle düzelterek ondan kaçmaya çalıştı.

"Ben gidiyorum," dedi soğuk bir tavırla, "özür dilerim."

Jake yavaşça kolundan tuttu.

"Natalie," dedi.

Natalie çekinerek ona baktı.

"Biliyorum, sana elimi sürmeyeceğimi söylemiştim." Jake'in yüzü acıyla buruştu. "Esas sorun, senin güzelliğın karşısında kendime hakim olamamamda. Güzıl kadınlar bende önleyemediğım bir etki uyandırıyor."

"Ama önlesen iyi olacak," dedi Natalie kolunu sertçe çekerek.

Ancak uzaklaşırken, büyüleyiciydi diye düşündü aynı zamanda öfkeyle.

Ona güzel olduğunu söyleyerek gururunu okşamak istemişti. Bu kesinlikle bir iltifat değildi. Kendisine çekici gelen bütün kadınlara aynı şekilde davranırdı. Bu konuda adı çıkmıştı. Bunun Natalie'ye söylenmesine bile gerek yoktu. Afrika'dan dönüşünü dedikodular izlemişti. Jake dolu dolu yaşayarak eğlenirken bağlanmaktan kaçan ve bütün genç kızların hayalindeki bekâr erkek tipiydi.

Anthea Redmond'un onunla evlenme şansına sahip olabileceği söylentileri dolaşıyordu. Çünkü Anthea yüzsüzdü. Jake'in onu dikip atması çok zordu.

Natalie bu düşünceden hoşlandı. Sonra hemen dudağını ısırıldı. Niye yalam söylüyordu? Aslında bu düşünceden hoşlanmamış, rahatsız olmuştu. Onun başka bir kadına dokunması fikrine dayanamıyordu.

Jake'in annesi onu akşam yemeğine kalması çin kandırmaya çalıştı. Ama genç kadın eve gitmesi gerektiğini söyleyerek özür diledi.

Jake yanlarına geldiğinde saçları kurumuştı bile. Ona gitmek istediğini söyledi.

Genç adamın yüzü ifadesizdi. Başını sallayarak, "Seni bırakayım," dedi.

"Gerek yok," dedi Natalie aceleyle. "Bir taksi çağırabilirim. Oraya kadar gidip gelmek tatilini berbat edecek."

"Ben getirdim, ben götüreceğim," dedi Jake ters ters.

"Hemen geri dön," dedi Elizabeth. Anlayışlı , ve düşünceli gözlerle onları izliyordu.

George Lang, kırmızı güllerden kocaman bir buket hazırlamıştı. Çok nefis kokuyorlardı. Yaşlı adam bir tane de beyaz gül verdi. Gülü koklamak için burnuna götürürken Natalie' nin gözleri parlıyordu.

"Çok nazıksınız," dedi. "Ne çıldırtıcı bir koku!"

Jake kırmızı gülleri arabanın arkasına yerleştirdi. Arabayı çalıştırırken, Natalie de, beyaz gül elinde, onun yanında oturdu. Bir yandan da yaşlı kan kocaya el sallıyordu.

Yolda Jake tek kelime bile söylemedi. Natalie saçları uçuşarak öyle oturuyor, yüzüne çarpan serinliği duyuyordu. Arasıra gözlerini indirerek, zevkle elindeki beyaz güle bakmaktaydı.

Jake apartmanın önünde durdu, sonra dönüp ona baktı. Kolu direksiyonun üstündeydi.

"Geldiğin için teşekkür ederim. Gününü berbat ettiğim için çok üzgünüm. Yemeğe kalırsın sanmıştım," dedi Jake.

Natalie yere bakıyor, sinirli parmakları çiçeklerle oynuyordu.

"Yapmam gereken bazı şeyler var. Ben de teşekkür ederim. Ailenle tanıştığıma sevindim."

"Onlar da seni gördüklerine sevindiler," dedi Jake ve gülleri almak için eğildi.

Kucağında güllerle doğrulurken, elindeki beyaz gülün üzerinden onun dudaklarına baktı. Jake de ona bakıyordu. Natalie elindeki gülü farkında olmadan önce yanağına, sonra da dudağına götürdü. Kalbi hızla atmaya başlamıştı. O gri gözlerin bakışına dayanamıyordu. Kızarak gözlerini yere indirdi.

"Benim aptalca davranışım annemle aranızdaki dostluğu etkilemesin lütfen," dedi yavaşça Jake. "O, herkesle pek anlaşılamaz. Senden hoşlandı. Eminim, birbirinizi seveceksiniz. Arasıra onu görmeye gidebilir misin?"

"Severek giderim," dedi Natalie boğuk bir sesle.

"Senin nezaketine ve tatlılığına onun şu anda çok ihtiyacı var. Onların sakin hayatlarına çok iyi ayak uydurursun."

Kapıyı açtı. Jake arabadan çıkarak onun inmesine yardım etti. Gülleri kucağına verdi. Natalie, aynılırlarken birkaç veda kelimesi mınıldandı. Eve girdiğinde güllerine baktı. Üç vazoya ancak sığmışlardı.

Küçük oda hoş bir kokuyla doldu. Jake'in nezaketine dayanmak, öfkesiyle karşılaşmaktan daha zordu. Kendisini, o olduğu için değil de, annesine arkadaşlık etsin diye istemişti.

Hayır, diye düşündü. Kendisini istemişti genç adam. Bunu, havuzda onun kollarındayken anlamıştı. Her şeyi önceden planlamış olsa bile, yine de onu istemişti. Fakat genç kadının istediği, fiziksel açlığı doyurmak değildi. Gerek duyduğu şey gerçek aşktı.

Natalie, pazartesi günü büroda, onun yüzüne bakmanın güç olacağını düşünmüştü.

Ama Jake geldiğinde işine iyice dalmış, onun farkına bile varmamıştı.

Ondan sonra da her şey yolunda gitti. Tekrar eski iş ilişkisine dönmüşlerdi.

Birkaç gün sonraydı Anthea Redmond içeri girdi.

Natalie yalnızdı. Jake'e bakmıştım," dedi Anthea soğukça gülümseyerek..

-Üzgünüm, birkaç kişiyle yemeğe çıktı. Öğleden sonra üç buçuğa kadar da dönmeyecek," dedi Natalie. Anthea omuzlarını silktilti. Hiç gitmeye niyeti yoktu anlaşılan.

-Sonra görürüm," deyip bir sigara yaktı. Çalışmasını sürdüren Natalie'yi izliyordu. Hala Tom Leyton'la çıkıyor musun?" diye aniden sordu.

-Evet diye cevapladı Natalie kısaca.

-Jake'in peşinde koşmadığın zamanlar herhalde." dedi Anthea.

-İssiz bir adada kalsak bile peşinden koşmam onun."

Bu hazırcevaplığına kendi bile şaşırmıştı.

Anthea Çok sevinmiş göründü.

-Çok komik bir kızsın," dedi ve çıkıp gitti.

Natalie geç vakte kadar çalıştı. Jake akşam saat yedide geldi. Suratı asıktı.

Buz gibi bir sesle Natalie'ye neden bu kadar geç kaldığını sordu.

Arkasından da, -Hemen eve git, Tom seni bekliyordur," dedi.

Natalie omuzlarını silkerek, -Brüksel'den henüz dönmedi," dedi.

-Çok kötü," diye onun sözünü kesti Jake.

Natalie gitmek için hazırlanıyor, ama gitmeye çekiniyordu. Bir an durakladı, sonra,

-Bir şey mi oldu?" diye sordu.

Jake ters ters,

-Ne olacak, her şey mükemmel,- dedi.

Natalie onu yatıştırmaya çalışmanın faydasız olduğunu görerek kapıya doğru yürüdü. Dışarı çıkarken, Jake ona arkası dönük ayakta duruyordu. İyi geceler bile dememişti.

Natalie, domuz, dedi içinden. Ne olmuştu acaba? Rüzgâr fırılacağı gibi bir o yana, bir bu yana dönüp duruyordu. Ona nasıl davranacağını hiç bilemiyordu.

Telefon çaldığında banyodaydı Natalie. Açmaya niyeti yoktu. Ama ısrarla çaldığını duyunca bir havluya sarınarak banyodan çıktı.

Saçlarından sular damlayarak telefonu açtı.

Jake Zamanlama kopyalarını eve mi götürdün?-bağırıyordu.

>"Kan beynine sıçradı birden anlamamıştı.

-Ne?" diye sordu.

-Duymuyor musun, sersem kadın, zamanlama kopyalarımı eve mi götürdün?- diye adeta "gürledi.

-Benimle böyle konuşamazsın," diye bağırarak karşılık verdi Natalie de.

-Sen kendini ne sanıyorsun? Bana böyle bağıramazsın."

Jake'in sesi öfkeden titriyordu.

-Ben de insanım ve hakaretlerine dayanamıyorum artık."

Bir sessizlik oldu. Az sonra: -Natalie, zamanlama kopyalarını sen mi aldın?" diye sordu Jake.

-Sanmıyorum, yine de bir bakayım," dedi genç kadın.

Çantasında yoktu. Dergilerin arasındaydı, diye düşündü.

Bürodan aceleyle çıkarken dergileri topladığını hatırladı birden.

Kâğıtlar da dergilerin arasında olmalıydı. Herhalde onları da dergilerle birlikte eve getirmişti, suratını buruşturdu. Telefonu sanki kendisini ısıracakmış gibi yavaşça kaldırdı.

-Özür dilerim. Onları yanlışlıkla buraya getirmiş olmalıyım. Yarın sabah mutlaka getiririm.

Onnlar bana şimdi lazım. dedi Jake kızgın kızgın.

-Telefonu açmak için banyodan çıktım. Şimdi gelemem. diye directti Natalie.

-O halde ben gelir alırım." Jake telefonu çarparak kapadı.

Natalie öfkeyle elindeki ahizeye baktı.

Jake gerçekten çok oluyordu artık. Bir gün onu çok fena yapacağım, diye homurdandı kendi kendine.

Sonra kurulandı, aceleyle giyindi. Üzerinde koyu gölgeler olan kolsuz keten bir elbise geçirdi sırtına.

Kapının zili çaldığında, saçlarını kurutuyordu. Kapı açılana kadar parmağını zilden çekmedi Jake.

Natalie'ye öfkeden parlayan gözlerle bakıyordu. Yüzü vahşi bir hal almıştı.

Hadi, nerede onlar, bütün gece bekleyemem. Çalışıyorum.

-Mesele, de bu ya zaten , dedi Natalie terslenerek. -Arasıra işi bırakmalısın. Saat ona geliyor. Ben sabahleyin büroya geldiğimde sen oradaydın. Aşağı yukarı on iki saattir çalışıyorsun."

-Saymasını biliyorum, dedi Jake hoşnutsuzlukla. "Şu Allanın cezası kâğıtlar nerede?

Natalie döndü. İsteddiği şeyleri almak için salonun karşısına doğru yürüdü. O sırada Jake de kapıyı kapatıp kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

Elinde zamanlama çizelgeleriyle döndüğünde, -yemek yedin mi?- diye sordu Natalie. -Halsiz kalacaksın. Yeniden çalışmaya başlamadan önce yemek molası vermelisin.

-Kantin bu saatte kapalı, bilmiyor musun? dedi Jake soğuk soğuk.

-Bir yere gidip ayak üstü bir şeyler yiyebilirsin.

-Sen bir şeyler hazırlayabilir misin?

Natalie düşünmemişti bunu. Omuzlarını silkerek: -Hazırlarım tabii,- dedi.

-Biliyor musun, aradığımız ıssız adaya benziyor burası.

-Ne dedin?- diye şaşkınlıkla sordu Natalie.

-Söylediğini unuttun mu?" Gri gözleri acımasızdı.

Natalie birden hatırlayarak kızardı. Gözlerini içirdi. Anthea herhalde başka ilaveler de yaparak hemen yetiştirmişti konuştuklarını.

Jake'in öfkesinin nedeni bu muydu yoksa?

-Affedersin, Jake, dedi. "Beni çok kızdırdı. Bende tersledim >

-Seni niye kızdırdı?" Jake'in gözleri kısılmış ona bakıyordu.

Natalie daha da kızardığını hissetti. Neden gerçeği söylemiyorum diye düşündü ve hemen,

-Senin peşini bırakmam için uyardı beni, diye cevap verdi.

Jake gözlerini iyice kısarak daha yakına geldi. -Ve bu seni kızdırdı öyle mi?" dedi.

_Başkasının malına tecavüz ediyormuşum gibi ikaz edilmekten hoşlanmam,* diye karşılık verdi Natalie.

-Onunla evlenecek misin?

Jake ellerini ceplerine sokarak: Aklımdan geçmiyor değil,dedi yavaşça.

Bu sözler Natalie'nin kalbine bir ok gibi saplandı. Öyle ki, inlemesini güçlükle bastırabildi. Dudağını ısırarak hızla dönüp uzaklaştı.

-Ne yemek istersin? Bir biftek veya bir omlet yapabilirim.

_Omlet daha iyi,- diyerek Natalie'nin arkasından mutfağa doğru yürüdü.

-Açlıktan ölüyorum."

Natalie'nin yumurtaları cam kâseye kırışını izledi.

Küçük tavaya bir parça yağ koyup, karıştırdığı yumurtaları içine boşalttığı sırada, "Bir daha sefere seni kışkırttığına bana yetiştireceği şeyler söyleme ona," dedi.

"Özür dilerim," dedi Natalie.

Tavadaki omleti geniş yüzlü bir bıçakla çevirdi.

"Yapamayacağım bir şey istiyorsun benden."

jake elini Natalie'nin sırtında gezdiriyor, usul usul okşuyordu.

"Tom'la evlenmeyi düşünmüyor musun?"

"Hiç teklifte bulunmadı ki." "Soruma yan çizme. Sen isteseydin, teklifte bulunurdu."

Natalie, omleti bir tabağa aktarırken güldü: "Bu o kadar kolay mı? Bana evlenme teklif etmesi için onu zorlayacak değilim ya."

"Buna gerek kalmayacak," diyerek mutfaktaki küçük masaya oturdu Jake.

Natalie tabağı onun önüne koyduktan sonra kahve yapmak için döndü, jake yemeğini yavaş yavaş yerken, "Sen," dedi, "harikulade bir aşçısın."

"Yemek yapmayı severim." Natalie kahve fincanlarını masaya koydu. Jake yemeğini bitirmiş, yeniden ona bakmaya başlamıştı.

"Onun için de yemek pişirir miydin?"

Natalie şaşırmıştı. "Kimin için?"

Jake gözlerini kısarak baktı. "Kocan için."

Natalie kızardığını hissetti, "Tabii."

Jake boş tabağına bakarak, "Artık o meseleyi unutuyorsun, değil mi?" dedi.

Natalie ses çıkarmadı. Hazırlamakta olduğu kahveye baktı bir süre.

Jake sandalyenin arkasına yaslanmış, gıcırtilar çıkararak sallanıp duruyordu.

-Değil mi?" diye tekrarladı. Natalie ona dönerek başını salladı:

"Kahveyi koyu mu istersin, açık mı?"

-Koyu olsun," dedi Jake. "Daha epey çalışacağım.

"Bırak artık. Ha bu gece bitirmişsin, ha yarın ne fark eder? Neden bu kadar çok çalışıyorsun

"Ben çalışmadan duramam," diye omuz silkti Jake, "Alışmışım bir kere, başladığım işi bitirmek isterim."

Natalie önce Jake'e, sonra kendine kahve koydu.

Jake gözlerini kapayarak kahvenin kokusu içine çekti. "Kocanın etkisinden kurtulsan da, bana kalırsa sen yaşamıyorsun. Senin bir aşka ihtiyacın var. Tom Leyton'la sinemaya, tiyatroya gitmenizden söz etmiyorum tabii."

Natalie boynunda bir damarın attığım hissetti...Ama cevap verirken sesi titremiyordu. Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Jake gözlerini hafifçe araladı.

Natalie, kirpiklerinin arasından gri gözlerindeki parlaklığı gördü.

- Ben yaşıyorum," dedi ve gülümseyerek devam etti.

-İstersen sana onu unutturabilirim."

-soğumadan kahveni iç," dedi Natalie boğuk sesle.

-Unutturabilirim, biliyorsun," diye mırıldandı Jake. "Bunu kanıtladık. Hâlâ kocanı hatırlatıyormuyum sana?"

Hayır" diye fısıldadı Natalie.

-Karanlıkta arkam dönükken de mi?-

.
Konuşurken sesinde kendi kendiyile alay eden bir ifade vardı.

Natalie başını salladı. Karanlıkta, çok uzaktan bile görse, onun Jake olduğunu ânlardı. Onu Angus'a nasıl benzettiğini bir türlü aklı almıyordu.

-Kanın donmuş senin,- dedi Jake gözlerini ona dikerek. "Bol bol taze kana ihtiyacın var.

Sonra Natalie'nin yüzünü avuçlarının arasına alıp gri gözleriyle ona baktı.

-Çok güzelsin," dedi sakın sakın. "Ama biraz canlansan, çok daha güzel olacaksın. İnsana benzeyen bir robot gibisin Natalie. Cansız, mükemmel, ama tam anlamıyla insan olmayan bir yaratık!"

Genç kadın öfkeyle söylendi.

-İnsanım ben."

-Hayır, bu mavi gözlere canlılık gelmesi için bir aşk lâzım. Sana dokunduğum zaman lanetlenmiş gibi oluyorum. Hiçbir canlı erkeğin sana dokunmaması gerekirmiş gibi sanki. Bir kadın böyle olmamalı. Seninle bir iki saat seviştikten sonra yüzünü görmek isterdim. Şu andaki erişilmezliğinden eser kalmayacağına kalıbımı basarım."

-Eğer bir erkeğe ihtiyacım olursa, kendim bulurum,- dedi Natalie sert bir şekilde.

-Herkesin dul kadınlar hakkında ne düşündüğünü biliyorum. Erkeksizlikten deliye döndüğümü ima eden tek erkek olduğunu mu sanıyorsun? Ama hiç de deliye döndüğüm yok, bir aşk falan da aramıyorum. Buna inanabilirsin. Halimden son derece memnunum."

Jake'in yüzü gerildi. Gri gözleri çılgınca bir ifadeyle doldu.

-Aysbergden farkın yok! Suratına bir tokat Atmak geliyor içimden!"

>Bunu çok önce yapmıştın zaten!"

-Buz tabakasına şöyle bir dokunmuştum. Oysa artık buzun boydan boya çatladığını görmek istiyorum."

Güçlü elleriyle Natalie'nin yüzünü daha da sıkı kavradı.

Kımıldamasına fırsat vermeden dudaklarına uzandı.

Natalie karşı koyamadı. Öpüşün vahşiliğiyle titriyordu.

Jake'in kendinden emin tavrının altındaki öfkenin farkındaydı. Kendini geri çekerek, "O gece istediğim sen değildin, Angus'tu. Bunu sen de bal gibi biliyorsun," dedi.

-Ama geçen sefer istediğin bendim,-dedi Jake .

- Evet, beni bırakıp gittiğin sefer," diye iğneleyerek karşılık verdi Natalie.

-Budalalık ettim,- dedi Jake dişlerini sıkarak.

Gururumu kırmıştın, ben de öyle bîr delilik yaptım. Böylece o ilk gece beni Angus'a benzediğim için istemenden duyduğum acı silindi. Ama senden vazgeçemedim. Tam benim olacakken seni bıraktığım için kendi kendime küfrettim.Karmakarışık duygular içindeyim.

-Ne kadar acı," dedi Natalie alaycı bir sesle.

-Benimle alay etme. dedi Jake dişlerinin arasından. 'Kırıcı olabilirim.

-Bilmez miyim? Seninle çalışmak Etna yanar dağının eteklerinde yaşamaya benzer.

-Dikkat et, yanma, diye homurdandı Jake. Bir gün gerçekten yanardağ gibi patlayacağım. Daha önce seni iki kez yatağa götürecek noktaya geldim, ama amacıma ulaşamadım. Bir deyiş vardır, bilirsin: Çekirge bir sıçrar, iki sıçrar..."

"Ölsem de yatmam seninle!- diye öfkeyle haykırdı Natalie.

Yüzü kıpkırmızı olmuştu.

Geçen defa olup biteni daha unutmamıştı.

Kendisiyle böyle konuşmaya nasıl cesaret edebilirdi?

Jake birden yumuşayarak gülümsedi.

-Sakın öleyim falan deme." Gözlerinde alaycı bir ifade vardı.

-Çünkü benim olacaksın, Natalie. Sakın aklından çıkarma bunu."

Evet, diye düşündü Natalie, böylece o ilk gecenin utanç verici anısını kafandan bütünüyle silip atabilirsin. Çünkü beni aşağılaman bile o geceyi unutmama yetmedi. Sen kesin bir zafer istiyorsun. Ama Natalie ne düşündüğünü belli etmedi.

Yalnızca soğuk bir şekilde gülümsemekle yetindi:

'Uyarına teşekkürler."

-Beni ciddiye alsan iyi edersin," diye karşılık verdi Jake.

"Öyle mi dersin?" Natalie'nin yüzünde en küçük bir ifade yoktu.

-Evet, göreceğiz. Arkasına gizlendiğin buzu kırdığım zaman her şeyinle benim olacaksın.* Hırsıyla söylenen bu sözler Natalie'yi ürpertti.

Jake ona dokunmaya kalkışmadı, ama gözlerinde acımasız bir ifade vardı.

Bakışları, Natalie'nin vücuduna değdiği her yeri ateş gibi yakıyordu, sanki.

Natalie anlamıştı. Jake kendisinden hâlâ nefret ediyordu. Onun kendisine dokunmasına, sahip olmasına izin verirse aşağılanacak, küçük düşecekti.

Erkekler kolayca bir ilişkiye girer, sonra da unutulabilirlerdi. Oysa bir kadın, kendini verdi mi, her şeyiyle verirdi. Hep öyle sürüp gitsin ister, su gibi, hava gibi bir ihtiyaç hâline gelirdi aşk onun için.

Natalie aşkı ve kaybetmeyi zor yoldan öğrenmişti.

Ama Angus'la olan ilişkisinde hiç değilse aralarında sıcak bir sevgi, ancak ölümün son verebildiği sevecen bir duygu olduğunu biliyordu.

Oysa bildiğini okumasına İzin verirse, Jake onu tam bir yıkıma sürükleyebilirdi.

Bakışlarındaki korkunç hiddetden, aşağılanmışlığı, öç alma isteği ve nefreti apaçık okunuyordu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Natalie utangaçlığını sessizliğinin ardına gizlemeyi çok önce öğrenmişti. Geçen birkaç hafta içinde onun bu becerisi çok işine yaradı. Jake'in gri gözlerinin alaycı bakışları karşısında kendine hakim olması gerekiyordu.

Jake, bakışlarıyla,bürodakilere her şeyi açıkça belli etmişti. Durmadan Natalie'ye bakıyordu. Genç kadını ürperten ekiptekileriyse şaşırtan bir bakıştı bu.

-kesin önünde kendisine kur yapsa bu kadar dikkati çekmezdi.

Natalie'nin iki seçeneği vardı. Ya onu tersleuecek ya da tutumuna hiç aldırmayarak bu durumdan yararlanmasına fırsat vermeyecekti.

Natalie ikincisini seçti.

Hiç değilse, Jake'i biraz zor durumda bırakacaktı.

Hiç kuşkusuz, Natalie'nin öfkeye kapılıp bağırmasını, kendini kaybetmesini bekliyordu.

Bu yüzden Natalie ne bir şey söylüyor, ne de bir şey yapıyordu. Yüzünde yumuşak bir ifadeyle o da ona bakıyor, onunla yalnız kalmamak için her çareye başvuruyordu.

Bu oldukça kolaydı. İşler çok yoğundu, durmadan içeri girip çıkanlar oluyordu. Aslında Jake de herhangi bir girişimde bulunmuyor, masasında oturuyor, gözlerini dikip Natalie'ye bakıyordu.

Tabii herkes durumu öğrenmek istiyor, Jake'e ne olduğunu merak ediyordu.

Natalie durumu onlardan gizleyebilmek için bütün rol yeteneğini kullanıyordu.

Günün yirmi dört saati büroda onları konuşuyorlardı. Şirkette dedikodu çok çabuk yayılıyordu. Natalie, kantine girip çıkarken, gözlerin hemen kendisine çevrildiğini hissetmekteydi. Ama nasıl davranması gerektiğini öğrenmişti artık. Hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi hareket ediyor, çevresindekilere selam verip gülümsüyordu.

Tom'un yokluğu işi kolaylaştırmıştı. Çünkü hiç kimse doğrudan doğruya bir soru sormaya cesaret edemiyordu. Sadece gülümsüyor ya da laf dokunduruyorlar, ama açıkça bir şey söyleyemiyorlardı.

İlk cesaret eden Carol oldu. Natalie'ye dikkatle bakarak sinsice sordu- "Jake nasıl?"

Natalie sert bir tavırla, -İyi." dedi. "Her zamanki gibi herkese kan kusturuyor.

-Ama sana değil!" dedi Carol imalı bir şekilde.

Natalie ağzından çıkanın Carol tarafından o herkese yetiştirileceğini düşünerek, "Hayır, kese- dedi.

-Aslında çok adil biridir o, herkese aynı davranır."

-Kuşkusuz" diye mırıldandı Carol.

-Seni beğeniyor ama, öyle değil mi? Hani o partiden beri. Sen Tom Leyton'ı ona tercih edince deli olmuştur herhalde. Aslında buna şaşmamalı. Tom tatlı bir çocuk, ama bir Jake Lang değil, tabii.-

-Tek olumlu yanı da bu,* dedi Natalie kuru ter sesle.

-Aptalsın sen! Jake Lang gibi bir adam nasıl reddedilir? dedi Carol hayretle.

-Bunu sana kim söyledi? Kendisi mi?.

Carol kıkırdadı. Eliyle ağzını kapadı. Omuzunun üstünden arkasına bakarak, "Onun hakkında nasıl böyle konuşabiliyorsun? dedi.

-Herkes onun için deli divane oluyor. Mesela Anthea , Jake için yanıp tutuşuyor herhalde

-Umurumda bile değil," dedi Natalie. Sıkılmıştı artık.

-Sendeki şans bende olsa, neler yapmazdım.deedi Carol sesini yükselterek. "Balıklama atlardım üstüne!"

-Pişman olurdun," diye karşılık verdi Natalie.

Carol, Jake'i tanımıyor, onun ne kadar acımasız olabileceğini bilmiyordu. Daha sonra Carol'la bu konuda konuştuğuna pişman oldu. Carol konuştuklarını herkese anlatacak en sonunda da söyledikleri Jake'in ku-gına kadar gidecekti.

Jake hızla bürodan içeri daldı. Gözleri ölüm iyordu. Kapıyı ekipten birinin suratına çarptı.

Natalie yerinden sıçrayarak başını kaldırdı. Bir an, Jake'in şaşkın ve merak dolu yüzüyle karşılaştı.

Jake Natalie'nin yanma gelerek eliyle boğazını yakaladı.

"Fazla gevezelik ediyorsun," diye homurdandı.

Natalie gülümsemeye çalıştı. Ama Jake daha da öfkelenmişti.

"Komik, değil mi?" diye sordu. "Gl bakalım!"

Sonra uzanıp dudaklarına yapıştı. Natalie karşı koyamıyordu. Jake'in vahşı öpüşü, ona zevk vermekten çok canını acıtıyordu.

Sonunda Jake soluyarak geri çekildi.

"Demek, beni hâlâ istemiyorsun."

"Hayır," dedi Natalie soğuk bir bakışla.

"İsteyeceksin," diye directti Jake. "İnan bana Natalie, isteyeceksin!"

Carol hiç vakit kaybetmemiş, diye düşündü Natalie. Ona Jake'ten söz etmekle sersemlik etmişti.

"İstersen daktiloyla yazıp ilan tahtasına asayım," dedi Jake'e dönerek.

"Eminim, bizim ekiptekiler senin niyetlerini ilk kez kendileri öğrendikleri için memnun olacaklardır."

"Onlar biliyorlardır zaten. Öyle değil mi?"

"Yine de biraz kuşkuluydular," diye buz gibi bir sesle onayladı Natalie.

"Benim asıl hedefim onlar değil."

"Daha önce sana domuz olduğunu söylemiştim. Aslında sen daha da berbat bir adamsın!" dedi Natalie yavaşça.

"İltifat ediyorsun!"

"Her şeyin açığa çıkmasına öfkeleneneğini düşünmeliydim." diye karşılık verdi Natalie.

Jake tembel tembel gülümseyerek, "Ne kadar açık olursa o kadar iyi," dedi.

Bu cevap Natalie'yi şaşırttı. Onun mavi gözlerindeki şaşıkınlığı Jake de fark etti.

"Sonunda sana sahip olduğum zaman herkes öğrenecek nasıl olsa," dedi. "Pis bir domuzsun sen," diye fısıldadı Natalie.

"Teşekkür ederim." Jake kendisine iltifat edilmiş gibi gülümseyerek parmağıyla Natalie'nin yanağına dokundu.

-Çok fazla bekletme beni, >Natalie. Ben sabırlı bir adam değilim, bilirsin."

"Biraz sabırlı olmasını, öğrensen iyi olacak. Çünkü kıyamet gününe kadar bekleyeceksin."

Jake'in gözleri vücudunda dolaşıyordu. Natalie damarlarına bir ılıkliğıın yayıldığını hissetti.

"Kimbilir, kıyamete kadar beklemeye değer belki de," dedi Jake.

O günden sonra Natalie, Jake'ten söz edilen her yerden uzaklaşmaya, onunla ilgili hiçbir konuşmaya girmemeye başladı.

Tom döndüğü akşam, Natalie'yi aradı. Natalie korkuyla onun Jake'den söz etmesini bekledi

Ama anlaşılan daha bir şey duymamıştı. O akşam havadan sudan konuşarak neşeli bir akşam yemeğı yediler.

Tom onu öptüğünde Natalie kaskatıydı. Tom er geç Jake hakkında söylenenleri duyacaktı. Nasıl bir tepki göstereceğini bilmiyor, ama kendisini kullandığını düşünmesini de istemiyordu. Tom ondan gittikçe daha çok hoşlanıyordu. Gerçi ona aralarındaki ilişkinin arkadaşlıktan öteye gitmeyeceğini söylemişti Natalie, ama onu her geçen gün biraz daha fazla etkilediğini gördükçe kendini sorumlu hissediyordu.

"Tom, senden çok hoşlanıyorum," diye söze başladı, Natalie. Ama Tom yavaşça sözünü kesti.

"Bu laftan sonra ne geleceğini biliyorum. O iğrenç 'fakat' kelimesi her zaman bir yerlere girer. Bir şey söylemene gerek yok."

"Bağlanmak yok demiştik," diye gülümsedi Natalie.

"Evet, unutmuş değilim. Sana söz veriyorum Natalie, bağlanmak yok," dedi Tom da.

Ertesi sabah erkenden Angela aradı. Natalie kahvesini içiyordu. Az sonra işe gidecekti.

"Birkaç gün bizde kalabilir misin?" diye sordu Angela her zamanki telaşlı sesiyle.

"Bir şey mi var?"

"Bir şey olmasaydı arar mıydım?" dedi Angela sinirlenerek. Sesinde bir tedirginlik seziliyordu.

"Ne var Angela?" diye nazikçe sordu Natalie yeniden.

Bir sessizlik oldu. Sonra Angela, "Adrian New York'a gitmek zorunda. Ben de onunla gitmeliyim," diye açıkladı.

Bunda öyle korkunç bir şey yoktu. Ama yine de Angela'nın sesindeki tedirginlik açıktı.

Bu yüzden Natalie sabırla, "Neden ama?" diye sordu.

Angela sonunda telaşlı telaşlı anlattı. Adrian'm çalıştığı şirket, onu iki yıl için Amerika' ya gönderiyormuş. Bu bir terfi sayılırmış. Tabii reddedememiş. Ama şirketin Amerika şubesinden, Andrian'ın yalnız değil, Angela'yla birlikte gelmesinde ısrar ediyorlarmış. Onlar bir ev bulana kadar, birkaç gün çocuklara Natalie bakabilir miymiş?

"Eşlerin işin önemli bir parçası olduğunu düşünüyorlar anlaşılan. Ama kim oluyorlar da benim hakkımda karar veriyorlar!" dedi Angela kızgınlıkla.

Angela'nın gururu incinmişti. Ama bu işin bir yanıydı.

Aslında İngiltere'den ve ailesinden ayrılmak istemiyordu.

"Seni yıllarca göremeyeceğim," dedi.

"Ne zaman gelmemi istiyorsun?" diye sordu Natalie.

"Hemen. Şirketten çocukları anneme göndermemi tavsiye ettiler, ama biliyorsun, annem onlarla başa çıkamaz. Colin, belki. Fakat Tony olmaz, onu çıldırtır."

"Doğru," diye onayladı Natalie. "Ama Jake'ten izin almak zorundayım."

"İzin verir," dedi Angela. Böyle durumlarda kendi işinden daha önemli bir şey olabileceğini aklından bile geçirmezdi.

Natalie suratını astı. Angela Jake'i tanımıyordu.

Telefonu kapadıktan sonra düşündü. Jake acaba hâlâ evinde miydi? Çabucak aradı. Telefon açılmadan önce uzun uzun çaldı. Tok bir ses sabırsızca sordu:

"Ne var?"

Natalie gülmemeye çalışarak, "Bay Lang," dedi kibar sesiyle. "Ben Natalie Buchan."

Bir sessizlik oldu. Sonra Jake yavaşça, "Evet?" dedi

-Acele bir durum çıktı. Bir hafta izin alabilir miyim?

"Nasıl bir durum?"

Natalie abuk çabuk anlattıktan sonra Jake sinirli bir şekilde homurdandı:

-Neden bu işi yapacak başka birini bulmuyor? Sen benim sekreterimsin, onun çocuklarının dadısı değil!"

"Ama o benim kız kardeşim."

-Ne olmuş yani! Sana burodaki ilerin yapılması için maaş ödüyorum. Kız kardeşinin çocuklarına bakasın diye değil.

-zgnm," diye mırıldandı Natalie.

-Gerçekten zlm gibisin,* diye karşılık verdi Jake. 'Gidemezsin desem ne olacak?

"Umarım demezsin diye sessizce cevapladı Natalie.

"Beni tehdit mi ediyorsun, Natalie? Olmaz deseysen ne yapacaktın?

-Gidecektim," dedi ge kadın soğuk soğuk.

-Peki Natalie, git yleyse. Yalnız mümkün olduğu kadar çabuk dn." Sonra gle gle bile demeden telefonu kapattı Jake.

Natalie, Angela'yla Adrian'ı yolcu etmiş, sonra da çocuklara yemeklerini yedirmiti. Her ikisini de yatırıp üstlerini sıkıca örttükten sonra, televizyonun karşısına geçti.

Tony'nin pijamasının düğmelerini dikmeye koyuldu.

Yukarıda ocuklar mııl mııl uyurken, orada oturup onlar için bir şeyler yapmak, Natalie' de sıcakık bir duygu uyandırmıtı. Televizyonda nl bir güldürü dizisini ve Hong-Kong"la ilgili bir belgesel seyrettikten sonra yukarı çıkıp bir du yaptı. Sonra da kendini yatağa attı.

UyandıĒında, çocuklar üstüne çıkmış zıplıyorlardı.

-Saat kaç?"

-Saat üç, diye atıldı Colin hemen. •Aptallık etme,dedi kardeşine Tony.

"Daha yeni sabah oldu. Şimdi kahvaltı saati."

-Nereden biliyorsun?* diye sordu Natalie kıpırdamadan.

-Çünkü acıktım,* dedi çocuk.

-Sen zaten hep açsın.

-Şimdi kahvaltı için acıktım diye anlatmaya çalıştı Tony.

"Sütçü geldi. Bay Grey de işe gitti. Demek kahvaltı saati .

-Pekâlâ, çıkın da giyineyim. Sonra da kahvaltınızı veririm," dedi Natalie.

Oğlanlar koşarak çıktılar. Natalie de giyinip odalarına gitti.

Tony beceriksizce giyinmeye çalışıyordu. Düğmeleri yanlış iliklediğinden gömleğin gülünç bir görünüşü vardı. Natalie hepsini açıp baştan ilikledi.

O sırada Tony durmadan konuşuyordu. Sonra da Colin'i giydirdi.

Kahvaltılarını her zamanki gibi yarışarak yaptılar.Kim kâsesindeki mısır gevreğini önce bitirir se o kazanıyordu.

Sonra Natalie onlara elma verdi. O bulaşıkları yıkarken, çocuklar da elmalarını yediler.

Sonra çocukları bisikletle dolaşmaları için bahçeye çıkardı. Kendi de ev işlerini yaptı. Çocukların yemeklerini hazırlamaya koyuldu.

Bir yandan da, Jake'i seviyorum galiba, diye düşündü.

Bu gerçeğe daha fazla karşı koyamadı. Jake artık benim için bir gerçek. Oysa ilk karşılaştığımızda bir hayalin gölgesiydi.

Ama bundan sonra onu hep gerçek biri gibi göreceğim. İnsanların dünyası gerçektir zaten. İnsanlar ölümlüdür. Asıl ölümsüz olan, aşktır. Mesela, Angus'u hâlâ seviyorum. Ama bu başka, Jake'e olan sevgim başka. Bunun Angus'a ihanet etmekle bir ilgisi yok.

Akşama kadar iki çocukla uğraşmaktan yorulmuştu. Çocukları yedirip yatırdıktan sonra kendi yemeğini hazırladı.

Bir tepsiye koyup televizyonun karşısına oturdu. Pek iştahı yoktu.

Saat sekizde Angela telefon etti. Heyecanla anlatıyordu.

"Uygun bir ev bulduk. Bahçesinde kum havuzu, salıncağı bile var. Sanırım çocuklar beğenecek."

"Adamlarla görüşebildiniz mi?" diye sordu Natalie.

Angela güldü.

"Durum bildiğin gibi değil. Personel müdürüyle bir öğle yemeği yedik. Çok büyüleyici bir adam. Karısı da çok içten bir kadın. Yarın onunla alışverişe çıkacağız. Okul da eve yakın. Adrian da buradaki işini çok sevdi."

"İşlerinizin yolunda gitmesine sevindim," dedi Natalie.

"Seni orada tek başına bırakacağımız için üzülüyorum. Bensiz orada ne yapacaksın?"

"Yaşamaya devam edeceğim, sanırım."

"Aslında bizimle gelebilirdin. Senin için bir iş imkânı araştırdım. Metropolis'teki işini duyunca çok ilgilendiler. Sanırım bir iş bulup çalışma izni alabilirsin. Bir ev bulana kadar bizimle oturursun. Fazla odamız da var."

Natalie etkilenmişti. "Biraz düşüneyim," dedi.

"Çocuklara iyi bak," dedi Angela telefonu kapatırken.

Natalie çenesini ellerine dayayıp kanepeye oturdu.

Amerika'ya gitmek bir sorunu kesinlikle çözecekti. Jake'ten kaçmış olacaktı.

Kuşkusuz gitmek istemiyordu.

Cehennem azabı olacaktı nun için. Ama en iyisi buydu.

Cuma akşamı, çocuklar yattıktan sonra Jake geldi.

Natalie kapıda onu görünce kaskatı kesildi.Kapıyı yüzüne kapatmaya çalıştı.

Ama Jake ayağıyla itip, içeri girdi. Natalie kapıyı kapadı. Ona soğuk soğuk bakarak, "Ne yapmak istiyorsun? diye sordu.

Jake bir şey söylemeden onu tepeden tırnağa süzüyordu. Dudakları alaycı bir gülümsemeye kıvınlmıştı.

"Lütfen git," dedi Natalie bütün cesaretini toplayarak.

-Sana bir davet var," dedi Jake sonunda. Oturma odasına doğru ilerledi.

Natalie de onu izlemek zorunda kaldı. Çocuklar uyuyor, lütfen git," dedi sabırsızlıkla.

Jake oturma odasında etrafa göz gezdiriyordu.

Natalie kuşkuyla onun yüzüne baktı.

-Sözünü ettiğin davet nedir? Terbiyesizlik etmek istemiyorum ama, hemen söyle ve git."

Jake hâlâ etrafa bakıyor, susuyordu.Ütfen Jake, ne olur, söyle de git!"

Yalvarmandan hoşlanıyorum," dedi Jake nesonra.

"Öyle yumuşak, tatlı bir sesin var ki . Küçük bir çocuk gibi yalvarman bana zevk veriyor."

Natalie'nin rengi soldu. Mavi gözleri nefretle koyulaştı.

"Sen gerçekten hain bir adamsın."

Jake hafifçe gülümseyerek sordu.

"Ama beni bir daha kimseyle karıştırmayacaksın, tamam mı?"

"Yo, hayır. Seni kimseyle karıştırmayacağım. Zaten mümkün değil. Senin gibi birini düşünemiyorum."

"Çöl ortasında bir vaha kadar sakınsın. Sanırım hafta boyunca yalnızdın," dedi Jake.

"Çok işim vardı."

"Tom'u görüyor musun?" Soruyu çok soğuk bir tavırla, gözlerini Natalie'den kaçırarak sormuştu.

"Hayır," dedi Natalie. Bir an göz göze geldiler.

"Benim karnım aç," dedi Jake yumuşak bir sesle.

Natalie içini çekti.

"Sana ızgarada biraz et yapabilirim."

"Harika," dedi Jake, Natalie'yi allak bullak eden bir gülümsemeyeyle.

Natalie mutfağa giderken Jake de arkasından yürüdü. Tembel tembel onun yemek hazırlayışını seyrediyordu. Natalie etleri pişirip tabağa aktardı.

"Yemeklerini niye zamanında yemiyorsun? Sana bir faydası yok ki bunun."

"Sen uzakta olunca bana hiçbir şeyin faydası yok," dedi Jake gözlerini Natalie'den ayırmadan. Natalie kızardığını hissetti.

"Nedir şu davet, söylesene artık."

"Acele etme," dedi Jake "Biliyor musun, senin aşçılığını gittikçe daha çok beğeniyorum. Onunla evliyken işinden ayrılmış mıydın?"

"Evet," dedi. "Evde oturmamı istedi."

"Eminim istemiştir." dedi İake başını yana çevirerek.

Natalie kızararak directti.

"Evet, gelelim davete!"

"Annem yarın seni ve çocukları eve bekliyor," dedi sonunda İake.

"Gelir misin? Ben sizi alırım. Oğlanlar da değişik bir yer görmüş olurlar. Annem onları görmek için sabırsızlanıyor. Çocukları çok sever de."

Natalie geriye çekildi. Kabul etmek istiyor, ama korkuyordu. Jake onun gözlerindeki ürkekliği görerek gülümsedi.

"Orada sana bir şey yapmayacağıma söz veriyorum," diye alayla mırıldandı.

"Peki, teŖekkür ederim," dedi Natalie yavaşça.

-Eminim, çocuklar da anneni sevecekler."

-Sizi ne zaman alayım? On iyi mi?"

"Nasıl istersen."

Jake kahvesini bitirdi. Natalie ayağa kalktı.

Jake'in, gitmesini bekliyordu. Ama Jake oralı olmadı.

"Bir fincan daha alabilir miyim? Çok güzel kahve yapıyorsun."

Natalie bir fincan daha kahve koydu.

Jake kahvesini alarak oturma odasına doğru yürüdü. Koltuğa gidip yayılarak oturdu. Hiç de gitmeye nîyetli görünmüyordu,

"Çocuklar seni çok meşgul ediyorlar mı?"

Kahvesinden bir yudum aldı. Fincanın kenarından Natalie'yi süzüyordu.

"Hem de nasıl."

"Angela isteklerini bildiren bir liste bırakmıştır herhalde," diye gülümsedi Jake.

Natalie utangaç bir şekilde başım salladı.

Jake eliyle koltuğu işaret ederek,

"Gel otur. Orada öyle dikilip durma." dedi.

"Burada kalamazsın, Jake

"Dinle beni!"

"Lütfen, Jake!"

-Ne yapmayı düşünüyorsun? Beni kapı dışarı etmeyi mi?" Gözlerinde alaycı bir pırıltı vardı.

"Tom'u çağırıp seni dışarı atmasını isteyebilirim,dedi Natalie meydan okuyarak.

Jake kaşının birini kaldırarak, "Ciddi mi söylüyorsun?" dedi.

Gülmesine rağmen gözlerinde bir tehdit ifadesi vardı şimdi.

Neşesi kaçmıştı. "Tom bana bir şey yapamaz"

"Sen istenmediğini fark etmez misin hiç?" diye Natalie patladı sonunda.

Jake tembel tembel arkasına yaslandı. Gülümsüyordu.

-Ama ben istendiğimi sanıyordum.dedi ağır ağır.

Artık çok olmuştu. Natalie çaresizlik içinde başını ellerinin arasına aldı. Ağlamaya başladı.

Jake hemen yerinden fırladı. Ona sarılarak başını omuzlarına dayadı. Bir yandan da usul usul saçlarını okşuyordu.

"Sen niye bu kadar hainsin, Jake?" diye hıçkırdı Natalie.

"Ağlama," dedi Jake hafifçe saçlarını öperken.

-Senden nefret ediyorum!"

"Hiçbir şey hissetmemenden İyidir," dedi Jake. Sesi bir tuhaftı. Dudaklarını Natalie'nin nemli gözlerine dokundurdu.

-Ağladığın zaman bir çocuğa benziyorsun." diye fısıldadı.

Dudakları, Natalie'nin gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarına kaydı.

Natalie titredi. Jake, hafifçe inleyerek yüzünü öpücöklere boğdu.

Bir anda Natalie'nin kolları da Jake'in boynuna dolandı.

Natalie onun dudaklarını kulağında, boynunda, saçlarında hissetti. Jake onu bir daha hiç bırakmayacakmışasına sımsıkı sarmıştı.

-Natalie! Aman Tanm, Natalie!" diye mırıldanıyordu.

Natalie kendinden geçmişti. Karşı konulmaz Bir istekle Jake'in dudaklarını arayıp buldu.

Sanki sonsuz bir girdaba kapılmıştı. Bütün vücuduna bir şehvet dalgası yayılıyordu.

"Sonra karışmam bak, Natalie," diye güçlükle konuştu Jake.

"Bu işin sonu kötü. Erkeklere güven olmaz. Annen sana bunu söylemedi mi?"

Natalie, gülmekle ağlamak arası bir halde titreyerek Jake'e yaslandı.

Jake onu hafifçe kendinden uzaklaştırıp yüzüne baktı. Sonra birden kucaklayıp kaldırdı, yukarı çıkardı.

Jake Natalie'yi yatağa bıraktı.

Yanına diz çökerek öpmeye başladı.

Natali de ona çekinmeden karşılık veriyordu, solukları sıklaşmıştı.

"Benden, nefret etme, Jake," diye fısıltıyla yalvardı Natalie.

Çıkık elmacık kemiklerine dokunarak -benden nefret etme, ne olur," dedi.

-Nefret etmek mi? Tanrım, sen ne söylüyorsun?"

-"O gece seni küçük düşürmek istemedim, ömrüm boyunca bunun cezasını çekmeye dayanamam."

Başını yastıktan kaldırmış, Jake'in boynunu, yüzünü öpüyordu.

-Bana yeteri kadar acı verdin, ne olur daha fazla acı çekirtme."

Jake'in soluğunu duyuyor, boyun kaslarını hissediyordu.

-Natalie diye mırıldandı Jake.

Ama o sırada içerden bir ses geldi.

Jake doğrulup otururken bir küfür savurdu.

"Çocuklardan biridir,* dedi Natalie yataktan kalkarken. Az sonra da bir çocuk ağlaması duyuldu. "Ah, olamaz, Colin bu."

Koşarak çocukların odasına gitti. Lambayı yaktı. Colin karyolasında oturmuş yüksek sesle ağlıyordu.

Altını ıslatmıştı uykusunda. Natalie onu kollarına aldı. Yatıştırmaya çalışarak, Zıyanı yok, şekerim. Natalie teyzen burada. Hadi, ağlama artık bakayım, dedi.

Jake de gelmişti; yüzünü buruşturarak yatağa bir göz attı.

-Sana yardım edeyim," diyerek ıslanmış çarşafı çekip aldı. Sonra ne yapacağını sorarcasına Natalie'ye baktı.

"Banyoda bir çamaşır sepeti var," dedi Natalie alçak sesle.

-Temiz çarşaflar yukarıdaki dolapta."

Jake kirli çarşafı alarak dışarı ıktı. Colin'in hıçkırıkları dinmiş, mırıltıya dönüşmüştü. Natalie'nin omuzuna burnunu sürterek,

-Anne, annemi istiyorum," dedi.

"Tabii şekerim." diyerek Natalie onu yumuşatmaya çalıştı. "Annen hemen gelecek."

Jake elinde temiz bir çarşafla dönerken, Natalie de kucağında çocukla banyoya gidiyordu.

•Ben arşafı sererim," dedi Jake.

Natalie ekingen bir tavırla, -Onu tekrar yatırmadan önce yatağı iyice temizlemek lazım." dedi.

"ocuğı yıkayıp üstünü değiştirdikten sonra ben yaparım."

Bir süre sonra Natalie, Colin'i yıkamış,temiz çarşafı sermişti bile. ocuğı yatırdı, üstünü örttü, ninni söyleyerek uyuttu. Sonra ayaklarının ucuna basarak odadan ıktı.

Jake, sırtını duvara dayamış, dışarıda bekliyordu. Natalie ona çekinerek gergin bir yüzle baktı.

-Anlıyorum dedi Jake. -Bende istek kalmadı. Yarın görüşürüz Natalie.

Natalie Jake'le birlikte kapıya kadar geldi. Ona ertesı gün annesine gitmek istemediğini nasıl söyleyeceğini düşünüyordu.

Jake kapının ağızında ona dönerek kafasının içini okuyormuş gibi baktı.

"Sakın söyleme," diye mırıldandı.

"Neyi?"

-Kafanın içinden geçeni diyerek suratını astı Jake.

-Yarın geliyorsun. Son dakikada gelmemek için bir bahane bulmaya çalışma."

"Colin hastalanıyor galiba, hastalanacağı zaten hep böyle olur."

-Yarın nasıl olacak bakalım," dedi Jake.

Natalie' e tuhaf bir biçimde gülümsedi.

-Sana, çekirgenin üçüncü sıçrayışta yakalanacağım söylemişim , hatırlıyor musun? Ama yanılmışım,"

Jake gittikten sonra Natalie de odasına çıktı. Yatağa uzandı. Yüreği altüst olmuştu. Karmaşık duygular içindeydi.

Colin tekrar uyanır diye, bir süre uyumadan yattı, ama çocuğun hiç sesi çıkmadı.

Ertesi sabah onları uyandırmaya gittiğinde hâlâ mışıl mışıl uyuyordu. Küçük yüzüne renk gelmişti, oldukça sağlıklı görünüyordu.

Uyanıp kalktıklarında blucinleriyle pembe gömleklerini giydirdi, saçlarını güzelce taradı, karınlarını doyurdu.

Jake'i beklemeleri için oturttu. Jake tam onda geldi.

"Nasıl oldun bakalım?" diye sordu Colin'e.

Colin gözlerini iri iri açarak ona baktı. "SenTom amca değilsin!"

Jake hızla Natalie'ye döndü.

Natalie elinde olmadan kızardı.

Jake yeniden Colin'e dönerek, "Ben kesinlikle Tom amca değilim. Bunu unutma. Başka erkeklerin yerine konulmaktan da hiç hoşlanmam," dedi.

Tony oturduğu yerden atlayarak onun yanına gitti.

Jake'i baştan ayağa süzerek, -Babam kadar büyük değilsin, dedi.

"Özür dilerim." diye cevapladı Jake.

-Hâlâ büyümeye çalışıyorum."

-abam da öyle iye atıldı Colin.

Tony başını sallayarak onayladı.

"Tanrı korusun," dedi Jake gülmemeye çalışarak

"Anneniz onu neyle besliyor?"

Tony daha bu soruyu cevaplayamadan Natalie, "Gidiyor muyuz? diye sordu.

Jake, Colin'i omuzlarına bindirdi. Çocuğun adeta nefesi kesilmiş, düşmemek için Jake'in saçlarını yakalamıştı.

Arabaya doğru giderken, -Hazırız." dedi Jake.

Tony arabayı görünce hayranlıkla ıslık çaldı. Hep birlikte arabaya doluşup yola koyuldular. Eve vardıklarında köpekler onları havlayarak karşıladı.

Colin korkmuştu. Ama Tony şişinerek köpeklerden korkmadığını söyledi.

Sonra da, "Kurtlardan da korkmam ben, kaplanlardan da korkmam," diye ekledi.

"Güzel," dedi Jake. "Çünkü bunlar köpek değil, kurt."

"Hayır köpek bunlar," dedi Tony.

"Nereden biliyorsun?"

-Tasmaları var," dedi ve arabadan çıkarak köpeklerin arasına daldı.

Biraz sonra Elizabeth geldi. Başında hasır bir şapka vardı.

-Seni tekrar gördüğüme sevindim Natalie," diyerek öptü Natalie'yi.

"Niye gelmedin bir daha?Her hafta sonu, gelirsin diye hep seni bekledik."

Jake alayla Natalie'ye bakarak, "Gelmesini söyledim, ama çok meşguldü. O davet senin, bu davet benim gezip duruyordu," dedi.

-Sizi gördüğüme sevindim," dedi Natalie, Elizabeth'e gülümseyerek.

-Umarım çocuklar sizi fazla rahatsız etmezler."

"Ben çocuklara bayılırım. Siz Jake'le bahçeyi gezinirken, ben de onlara dondurmaya jöle ikram edeyim."

Jake, annesi çocuklarla gözden kayboluncaya kadar arkalarından baktı.

Sonra Natalie'ye döndü."Biz de söyleneni yapalım o halde," dedi.

Güzel kokulu güllerle dolu bahçede yürüdüler, pırıl pırıl bir gündü.

Çiçeklerin yaprakları hafif rüzgârla sallanıp duruyordu.

Aşağıda, yüzme havuzu, güneşin altında masmavi parlıyordu.

"Angela çocukları alıp Amerika'ya gidince onu özleyeceksin," dedi Jake.

Beyaz güllerden birini koparmak için durdu.

Uzun saplı bir gonca gülü koparıp Natalie'ye uzattı.

"Teşekkür ederim, çok güzel."

"Angela ne zaman gidecek?"

"Mümkün olduğu kadar çabuk," diye cevap verdi Natalie. "Adrian önce gidecek, Angela buradaki işleri halledinceye kadar kalacak."

"Seni burada yalnız bırakmak istemeyecektir," dedi Jake.

"Beni bırakmıyor ki," dedi Natalie. Böyle söylemek o anda aklına gelmişti.

"Ben de gidiyorum."

Jake donup kalmıştı.

"Ne?" Yüzü sapsarı olmuş, şiddetli bir acı duyuyormuşçasına gerilmişti.

"Angela bana bir iş bulmuş" dedi Natalie.

"Hayır!" diye boğuk bir sesle bağırdı Jake.

Natalie, gözlerini ona dikerek hayretle baktı.

"Hiçbir yere gidemezsin,, dedi Jake dişlerinin arasından.

"İstediğimi yaparım," diye kekeledi Natalie.

Jake, onu kolundan yakaladı. "Gitmene izin vermeyeceğim!"

Natalie kuruyan dudaklarını ıslattı. Başını arkaya attı. Uzun siyah saçları, omuzlarından aşağılara dökülüyordu.

-Gideceğim! Bana asla engel olamazsın!"

"Yeterince bekledim, diye mırıldandı Jake. "Daha fazla bekleyemem Natalie, seni uyanyorum.

"Ben senin oyuncağın değilim!" diye parladı Natalie. "Ne yapmam gerektiğini sen mi öğreteceksin bana?"

Jake birden onu kendine çekti. Çılgınca öptü. Natalie karşı koymaya çalıştı, ama başaramadı.

jake sonunda başını kaldırdığında, Natalie elini sızlayan dudaklarına bastırdı.

-Kalmamı neden istediğini bile bilmiyorum, diye suçlayarak söylendi.

Koyu mavi gözleri öfke saçıyordu. "Kendini tatmin edene kadar bana eziyet edeceksin.

Öyle değil mi. Jake? Benden nefret ediyorsun..."

"Senden nefret etmek mi?" diye onun sözünü kesti Jake.

-Tanrım! Sen kör müsün? Seni seviyorum!"

Natalie göğsüne bir bıçak saplanmış gibi öyle kaldı.

•Olamaz," diye başını sallayıp duruyordu.

"Aman Tanrım! Sana bunu kanıtlamak için ne yapmalıyım?" diye bağırdı Jake.

Yanakları kızarmıştı. "Sana olan duygularımı senden başka herkes biliyor. Bu kadar kör olamazsın, Natalie."

"Kendi gururunu kurtarmak için beni kandırıyor olabilirsin," dedi Natalie yavaşça. "Daha önce de beni kırmak istemiştin."

"Sana çok kötü şeyler yapmak istemiştin," dedi Jake. "Kırmak bunlardan yalnızca biriydi. Kabul ediyorum. Ben de insanım. Ama sen benden daha kötü davrandın. Karşılaştığımız İlk gece beni fark etmedin bile, unuttun mu? Kafanda hep o vardı."

-Ve bu yüzden benden nefret ettin."

- Evet, o kadar nefret ediyordum ki, seninle sevişmek için yapmayacağım şey yoktu!"

-Arzu duydun, aşk değil," dedi Natalie sert bir sesle. "Nasıl bir şöhretin olduğunu bilmiyor muyum sanıyorsun?"

Kuşkusuz birçok ilişkim oldu. Toy bir delikanlı değilim. Ama seni tanıdıktan sonra çok değiştim."

"Beni küçük düşürmek, utandırmak istedin," diye diretti Natalie. "Senin aşk dediğin bu mu?"

"Aşk konusunda bütün fikirlerim seni tanıdığım gece değişti," diye karşılık verdi Jake.

Natalie, Jake'in ince duyarlılığını, tutkuyla sevişmesini, insanı eriten sıcaklığını hatırladı birden.

Kalbi altüst oldu.

Doğru mu söylüyordu acaba?

"Bana kalırsa, benden nefret mi ediyorsun, yoksa bana âşık mısın, karar veremiyorsun, Jake. Öyle değil mi? Sen karar verene kadar acı çekmeye dayanabileceğimi sanmıyorum."

"Sana,nasıl anlatayım? Evet, seni kırmak istedim. Bu kanıma işlemiş bir hastalık benim. Kendim de anlayamıyorum. Ama senin için deli olduğumu biliyorum. Sana her bakışımda hissediyorum bunu. Seni benimle çalışmaya da bu yüzden ikna ettim."

"Fırsat buldukça canıma okumaktan geri kalmıyordun ama," diye mırıldandı Natalie.

"Engel olamıyordum. Seninle sevişmek gibi bir şeydi bu."

"Çok tuhaf bir sevişme şekli!"

Jake yüzünü buruşturdu.

"Sana olan duygularımın yönünü sen değiştirdin. O gece gururumu kırmıştın. Bu yüzden seni cezalandırmak istedim. Bundan da öte, seni gittikçe daha çok arzuladığımı anladım. Önleyemediğim elle tutulur bir ihtiyaçtın benim için. Sana her dokunuşumda seni daha çok istiyordum."

"Böylece kırılan gururunu onarmak için beni baştan çıkarmaya çalıştın."

"Ama hâlâ, beni sevmeyi öğretebilirim sana, sanıyorum. Yalnızca bir şans istiyorum senden. İzin ver, onu sana unutturayım."

"Ben onu unutmak istemiyorum ki." Jake irkildi, arkasını döndü.

Natalie onu kolundan tuttu.

"Jake, sana söyledim. Angus'la olan beraberliğim başka bir dünyada, başka bir zamandaydı. O artık geride kaldı. Ama onu hiçbir zaman unutmayacağım. O benim bir parçamdı."

"Pekâlâ," diye dişlerini gıcırdattı İake. "Teşekkür ederim, ama bunu hazmedemem. Sana acı çektirdiğimden söz ettin, peki sen bana ne yaptığının farkında mısın?"

<İzin ver, bitireyim İake," dedi Natalie. Onu yatıştırmak ister gibi kolunu okşarken, elinin altında teninin sıcaklığını hissediyordu.

' Jake başını eğdi, solukları sıklaştı. Öyleyse onun hayalinden kurtul artık," dedi.

"Sana olan duygularım, Angus için hissettiklerimden çok farklı. Benzediğinizi sanmıştım. Oysa birçok yönden farklısınız. Angus beni hiç incitmemişti. Sense başından beri beni kırmak için elinden geleni yapıyorsun." Jake gözlerini yere dikmiş, hiçbir şey söylemeden öyle duruyordu.

-Bana kabaca sahip olmaya kalktın," diye diretti i Natalie.

"Bunun için senden nefret ettim.Kendim bile kabul etmek istemedim ama bu nefretim fazla sürmedi. Seni sevmeye başlamıştım.

Jake birden başını kaldırdı, karşı konulmaz bir arzuyla Natalie'ye baktı.

-Ne dedin ? diye sordu hayretle.

"Çok zordu Jake," dedi Natalie fısıldayarak. "Haftalar önce seni sevdiğimi anlamıştım."

Jake daha fazla duramadı. Nalalie'ye sarıldı. Boynunu, yanaklarını, gözlerini Öpüyor, soluğunu kesercesine sıkıyordu Natalie'yi.

Sonra biraz geri çekilip sordu.

"Doğru mu bu?

-Elbette." dedi Natalie gülümseyerek.

"Neden hiç belli etmedin? Beni sevdiğini sen ne zaman fark ettin peki?"

"Havuzda beni öptüğün zaman. Seni uzun süredir arzuladığımı o an anladım. Hatırlıyorsun, değil mi?"

"Evet, hoşuna gittiğini sezmiştim.

-Önce tedirgin olmuşum," diye itirafta bulundu Natalie.

"Angus'un beni böyle öpmesine izin verdiğimde tanışalı haftalar olmuştu. Başlangıçta, ona çok benzediğin için sana karşı öyle tuhaf davrandığımı düşünmüştüm. Ama sonradan aslında seni istediğimi anladım."

Natalie, Jake'in güler gibi olduğunu fark etti.

-Gülme. Kendimden utanıyorum. Daha önce hayatımda hiçbir erkeğe böyle davranmamıştım. Erkeklerden hep utanmışımdır zaten."

-Bunu duyduğuma sevindim," diye alay etti Jake. Natalie kızardı.

-Senin acımasız davranışların beni garip bir şekilde etkiledi galiba. İçinde yaşadığım hayal âleminden çekip çıkardın beni."

Jake'in gözleri parladı.

"Benim istediğim de buydu,> diye mırıldandı. "Seni yeniden hayata döndürmeyi düşündüm.

-Annemi ziyarete geldiğim gün beni öpene kadar olanların farkında değildim. O an gerçeğe karşılaştım. Çünkü Angus'u çok sevdiğim halde. hiç böyle--"

-Böyle ne?" diye sordu Jake.

Natalie'nin kızardığını görünce, onu kollarıyla sardı sardı Jake.

-Sevgilim benim," dedi yavaşça. Vücutları birbirine sokuldu, dudakları heyecanla birleşti.

-Seni seviyorum,-diye mırıldandı Natalie.

"Adımı söyle. Ben kimim? Bildiğinden emin olmak istiyorum."

-Jake diye güldü Natalie. Jake seni çok seviyorum.

-Dinle beni." dedi Jake.

"Ben öyle uzun zaman bekleyemem. İşlemleri yarın tamamlarsam, hemen evlenir misin benimle?"

Natalie sevinçle Jake'in boynuna atıldı.

-Evet, sevgilim. Hemen!" Sonra bir an durdu, ama yapamayız! diye çığlık attı.

Jake geriye çekilerek kuşkuyla ona baktı.

-Ne demek yapamayız? Natalie. ne diyorsun Nasıl bu kadar çabuk fikir değiştirirsin?"

-Angela.,." diye söylendi Natalie.

-Onun bu işle ne ilgisi var? Amerika'ya gitmiyorsun nasıl olsa. Seni bir yere bırakmam.

-Angela böyle hemen evlenmeme izin vermez Mutlaka düğün yapmamızı ister. Sonra beni bağışlamaz."

-Boşver" dedi Jake. "Angela ilk vaftiz törenini düzenleyebilir isterse. Evlenen biziz. Başkalarını karıştıрма."

Natalie itiraz edecek oldu. Ama Jake onu yeniden kendine çekerek sevgiyle öptü. Sonra kol kola girip eve doğru yürüdüler. Mutlulukları yüzlerinden okunuyordu.

Elizabeth, bir Natalie'ye, bir Jake'e bakarak anlayışla gülümsedi. Hiçbir açıklamaya gerek yoktu. Her şey apaçık belli oluyordu.

Beş gün sonra Londra'da sessizce evlendiler.

Çocukları Jake'in annesine bırakıp deniz kıyısında küçük bir eve gittiler.

Çevrelerinde martılardan başka tek bir canlı yoktu.

Natalie, ilk gece Jake'in kollarında biraz huzursuzdu.

İçten içe Angus'un hayalinin yine aralarına girmesinden, Jake'in tedirgin olmasından korkuyordu.

Jake, bir süre uzun saçlarını okşayarak onu kollarında tuttu. Karanlıkta yüzü görünmüyordu.

Sonra. -Tanrım!" diye inledi. "Seni öylesine istiyorum ki!"

Natalie titreyerek, Jake diye fısıldadı.

Jake' in parmakları, göğüslerini okşarken, Natalie zevkle inliyordu. Vücudu gerilerek Jake' in vücuduna yapıştı. Kollarını ensesine doladı. Jake'in dudakları Natalie'nin çıplak teninde dolaştı. Telaşsız ve ahenkli okşamaları gittikçe hızlanıyordu. Natalie'nin coşkusu doruğuna vardığında, tırnaklarını Jake'in sırtına geçirdi. Jake! diye inledi.

-Canım!" diye karşılık verdi Jake kendinden geçercesine.

Sonra, nicedir içlerinde biriken özlemin eşsiz doyumuna ulaştılar.

Jake daha sonra karısını kucakladı, saçlarını öperek, "Sevişirken çok sessizsin. Yalnızca adımları fısıldayıp duruyorsun," dedi.

"Tanrım, ne kadar mutluyum!- diye mırıldandı Jake ve yine dudaklarına uzandı Natalie'nin.

İşe gitmeden önce Jake'in ailesinin evine uğradılar. Natalie'nin ailesine telefon ettiler.

Natalie' nin annesi habere pek şaşırmadı. Evliliğin bu kadar ani olmasına aldırmayarak, .Angela, senin Jake'İ sevdiğini söylemişti," dedi neşeyle. "Çok mutlu olmanı dilerim. Umarım, bu kez talihin yaver gider."

Jake'in ailesi de şaşırmamıştı. Elizabeth mutlulukla gülümseyerek onları kucakladı.

"Sonunda en iyisini yaptığınıza sevindim," dedi.

Natalie, Jake'e afallayarak baktı.

"Annem yaptıklarımın her zaman haberlidir," diye açıkladı Jake. Annesi de başını sallayarak onayladı.

Sonra Jake Natalie'ye döndü: -Sana Amerikalıların teklifinden söz etmiş miydin?" dedi.

-Hayır, söylemedin. Neymiş o?"

"Çoktandır peşimdeler, ama ben istemiyordum. Bu dizinin de sonuna geldiğimize göre, Amerikalılarla birkaç yıllık bir anlaşma yapabilirim. Eğer çocuğumuz da olursa yerleşiriz oraya. Hem Angela da yardımcı olur bize.

-Harika bir şey bu!" diye sevinçle bağırdı Natalie. "Angela ondan habersiz evlendik diye çok kızacak, ama bu haberi duyunca da bağışlayacak bizi."

Angela çocukları almak için döndüğünde onu görmeye gittiler. Evlendiklerini duyunca gerçekten çok kızdı.

"Bana söylemeliydiniz, Böyle mi evlenilir? Hiç akrabanız yok mu sizin? Hiç böyle şey duymadım.

"Bekleyemedim.- diye güldü Jake.

-Bu çok bencilce bir davranış. Bana bile söylemediniz." dedi Angela.

"Ah, Angela, gerçekten üzgünüm, diye onu yatıştırmaya çalıştı Natalie.

Bu arada Jake, Amerikandan aldığı tekliften söz ederek havayı yumuşattı.

Angela bu habere gerçekten de çok sevinmişti. Az sonra Amerika'da neler yapacaklarını konuşmaya başlamışlardı.

Eve döndüklerinde, "Şu Angela âlem kadın. dedi Jake. "Başbakan olacak kadın doğrusu."

Sonra birden ciddileşti. Natalie'nin saçlarını okşayarak, "Bana bak, bebek istiyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Evet, ama ailemiz kalabalıklaşmadan seninle birkaç ay yalnız olmak istiyorum. Buna bir itirazın var mı?"

Jake heyecanla, -Böyle bir şeyi nasıl sorarsın?" dedi. "Zamanına sen karar ver sevgilim. Ben bütün hayatımı seninle geçirmeye hazırım.

Natalie Jake'ın kollarına atıldı. Uzun uzun öpüştiler.

-Sev beni, Jake," diye fısıldadı Natalie. Jake inleyerek cevap verdi.

-Tanıdığımдан beri hep sevdim seni.

Sonra uzandı, dudaklarını Natalie'nin dudaklarına yapıştırdı. Uzun süre sonra, oda kararmaya başladığında, hâlâ birbirlerinden ayrılmamışlardı.

SON